பட்டினத்துப் பிள்ளையார்

புலம்பல் மூலமும்......

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்
புலம்பல் - மூலமும்
பத்திரகிரியார்புலம்பல் - மூலமும்

இதற்கு
சென்னை தொண்டைமண்டலம் கல்விச்சாலை
பிரதம தமிழ்ப் பண்டிதர்
வித்வான். சூ. அப்பன்செட்டியார் அவர்கள்
மாணாக்கர்
ம-ள-ள-ஸ்ரீ மா. வடிவேலுமுதலியார்
எழுதிய

பொழிப்புரையும்

பூ. சு குப்புசாமி முதலியார்
தமது
சுந்தரவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பித்தனர்.

1899.

இதன் விலை அணா - 10.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

ரிஜிஸ்தர் அறிவிப்பு.

அடங்காப் பிரதாபம்பொருந்திய பட்டணத்துப்பிள்ளையார் புலம்பல், பத்திரகிரியார் புலப்பல், இவ்விரண்டிற்கும் சென்னை தொண்டைமண்டலம் கல்விச்சாலை பிரதம தமிழ்ப் பண்டிதர் வித்வான் சு. அப்பன்செட்டியார் அவர்கள் மாணாக்கர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ, மா. வடிவேலுமுதலியார் எழுதியபொழிப்புரையைப் பொருளுதவி செய்து அச்சிடுவித்த சென்னை புரசை வல்லம்பங்காரு செட்டிவீதி 3-வது நெம்பர் வீட்டிலிருக்கும் பூ. சு. குப்புசாமி முதலியாருக்கு சகல சுதந்தரமும் கொடுத்து விட்டமையால் அது மேற்படி பூ. சு. குப்புசாமிமுதலியார அனுமதி சிடாவண்ணம் கனம் பொருந்தி...யாவரும் எவ்விதத்... சட்டப்படி. (ரிஜிஸ்தர் காபிரயிட்) (Registered Copy Right) செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

பட்டணத்தார். பத்திரகிரியார்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்

அருட்புலம்பல்

மூலமும் - பொழிப்புரையும்.

முதல்வன் முறையீடு.

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா)

(பொ-ரை) கன்னிவனம் என்று சொல்லப்படுகின்ற மதுரையில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே! (எ-று)

தடாதகைப் பிராட்டியார் கன்னிகையாயிருந்து அரசாண்டமையால் "கன்னி" எனவும், கடம்பக்காடா யிருந்தமையால் "வனம்" எனவும்வழங்குவதை ஒன்றாகச்சேர்த்துக் "கன்னிவனம்" என்று மதுரையைக் கூறினர். இதனை,

"அத்திருமானகரின்பேர் சிவனகரங்கடம்பவன
மமர்ந்தோர்சிவன்
முத்திபுரங்கன்னிபுரந் திருவாலவாய்மதுரை
முடியாஞானம்
புத்திதரும்பூவுலகிற்சிவலோகஞ்சமட்டிவிச்சா
புரந்தென்கூடல்
பத்திதருந்துவாதசாந்தத்தலமென்றேதுவினாற்
பகர்வர் நல்லோர்," எனத்திருவிளையாடற் புராணத்தலவிசேடத்திலும்,

"வளைசெய்பூண்முலைத் தடாதகைமடவரற்பிராட்டி
விரைசெய்தார்முடிவேய்ந்து தன்குடைமநுவேந்தன்
கனைசெய்நூல்வழிகோல் செலக்கன்னியாம்பருவத்
தரசுசெய்தலாற் கன்னிநாடாயதந்நாடு." எனத்திருவவதாரப் படலத்திலும் புகன்றிருப்பதினாலறிக.

மூலமறியேன் முடியுமுடிவறியேன்
ஞாலத்துட்பட்டதுயர் நாடநடக்குதடா.

(பொ - ரை) நான் இவ்வுலகத்தின்கண் அடைந்த துன்பங்களே என்னை நாடியிருக்கக் காலஞ்செல்கின்றபடியால் (நான் மோக்ஷத்தை யடையும்படியான வழியாகிய) ஆதியையும், (அவ்வாதியானது) முடிவு பெறுகின்ற அந்தத்தையும் தெரிந்தேனில்லை. (எ-று)

மூலம்-ஆதி. முடிவு-அந்தம்.

ஆதியும், அந்தமும் அதுவாகவேயிருந்து விளங்கும் பரம்பொருளை அறிந்தேனில்லை. ஆகையால் நான் முத்திப்பேறடைவது எங்ஙனம் என்பது கருத்து. இதனை,

"ஆதியந்தங்காட்டாத முதல்" என்பதினாலறிக. (௪)

அறியாமையாமலத்தா லறிவுமுதற்கெட்டனடா
பிரியாவினைப்பயனாற் பித்துப்பிடித்தனடா.

(பொ - ரை) அஞ்ஞானத்திற்குக் காரணமா யிருக்கின்ற ஆணவமென்னும் மூலமலத்தினால் அறிவாகிய ஞானத்தை யிழந்தேன். (அல்லாமலும்) என்னைவிட்டு நீங்காத இருவினைகளினால் பயித்தியம் பிடித்தவனாக ஆய்விட்டேன்! ஈதென்ன விபரீதமோ அறியேன். (எ-று)

அறியாமையாமலம் என்றது உயிர்க்குச் சகசமாய் எப்பொழுதும் இருந்து கொண்டே யிருக்கும் ஆணவமலமாகும். அது மரத்தில் பட்டைபோலும், செம்பிற் களிம்பு போலும் நெல்லில் உமிபோலும் மிகவும் நெருக்கமா யிருக்கும். அந்த ஆணவம் காரணமாகவேவினை

கள் உண்டானவை வாகலான், "அறியாமை யாமலத்தால்" என்று முன்னே சொல்லி அதன் பின்னரே "பிரியாவினைப் பயனால்" என்று சொல்லி யருளினார்.

இருவினை என்றது - நல்வினை, தீவினைகள். இவையே புண்ணியம், பாவம் என்றும் சொல்லப்படும். (உ)

தனுவாதியநான்குந் தானாய்மயங்கினண்டா
மனுவாதிசத்தி வலையிலகப்பட்டனடா.

(பொ - ரை) நான் வேதங்களில் சொல்லப்பட்டு வாராநின்ற ஆதி சத்தியாகிய மாயையின் வலையில் அகப்பட்டிருப்பதால் தநு, கரணம், புவனம், போகம் என்னும் நான்கையுமே நானென்னும் ஒருபொருளான உயிரொன் றெண்ணி மயக்கமுற்றிருக்கின்றேன். (ஆகையால் அந்தமயக்கம் எக்காலத்தில் நீங்குமோ? அறியேன்) (எ-று)

இவ்விடத்தில் தநு என்றது தேகம், கரணம் என்றது - மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்பவை. புவனம் - இருநூற்றிருபத்து நான்கு புவனங்கள். போகம் - சுகம். ஆதிசத்தியென்றது - மாயா சத்தி. (௩)

மாமாயையென்னும் வனத்திலலைகிறண்டா
தாமாயுலகனைத்துந் தாதுகலங்கிறண்டா.

(பொ - ரை) நானே மகாமாயையென்று சொல்லப்படுகின்ற காட்டில் அலைந்து திரிகின்றேன். ஆகையால் உலகத்தின்கண் கலக்க முற்றிருக்கின்றேன். இப்படியிருப்பதால் கன்னிவனத்தில் எழுந்தருளியுள்ள நீயேஅக்கலக்கத்தை நீக்கி யருளல்வேண்டும்) (எ-று)

உலக மாய்கைகளில் மகாமாயை யென்பதும் ஒன்றாகையால் இவ்விடத்தில் பட்டினத்தாரும் அதை மாமாயை என்றுகூறினார். இப்படியே கந்தரநுபூதிகாரரும் "மகமாயை களைந்திட வல்லபிரான் முகமாறு மொழிந்து மொழிந்திலனே" என்றார். (௪)

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா)

(பொ-ரை) கன்னிவனம் என்று சொல்லப்படுகின்ற மதுரையில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே!

மண்ணாசைபட்டேனை மண்ணுண்டுபோட்டதடா
பொன்னாசைபெண்ணாசை போகேனேயென்குதே

(பொ - ரை) நான்பூமியின்மேல் ஆசைவைத்ததினால் அந்த மண்ணே என்மேல் ஆசைவைத்து என்னைத் தின்றுவிட்டது. (இதுவுமல்லாமல்) திரவியத்தின் மேல்வைத்த ஆசையும், பெண்கள் மேல்வைத்த ஆசையும் போகமாட்டேன் என்கின்றன (ஆகையால் அந்த ஆசைகளை யொழிக்க வழிதெரியாத எனக்கு நீயேவழி காட்டவேண்டும்) (எ-று)

இப்படியே தாயுமானவரும்,

"பொன்னைமாதரை பூமியைநாடிடேன்
என்னைநாடிய வென்னுயிர்நாதனே
உன்னைநாடுவனுன் னருட்வெளி
தன்னைநாடுவன் தன்னந்தனியனே" என்றும்,

இதுவுமல்லாமல் ஆசையால் வருங்கெடுதிகளை,

"ஆசையெனும் பெருங்காற்றூடிலவம் பஞ்செனவுமனதலையுங்கால
மோசம்வருமிதனாலே கற்றதுங்கேட்டதுந்தூர்ந்து முத்திக்கான
நேசமுநல்வாசமும் போய்ப்புலனாயிற் கொடுமைபற்றி விற்பரந்தோ
தேசுபழுத்தருள்பழுத்த பராபரமேநிராசையின்றேற் றெய்வமுண்டோ" என்றும் சொல்லியிருக்கின்றனமையாலறிக.

(ரு)

சுற்றத்தாசை மறக்கேனேயென்குதே
இக்கரசாமாசையது தீரேனேயென்குதே

(பொ - ரை) பிள்ளைகள்மேல் வைத்திருக்கும் ஆசையும், சாதியார்கள் மேல்வைத்திருக்கும் ஆசையும் மறக்கேன் என்கின்றவே. அரசனாகவேண்டும் என்கிற ஆசை ஒழியமாட்டேன் என்கிறதே! (இதற்கு நான் என்னசெய்வேன்) (எ-று)

இப்படியே மக்கள்சுற்றத்தாசையை அறவேவிடவேண்டுமென்றே கருத்தைவைத்து வைராக்கிய சதககாரரும்,

"தாயேயேதாரமதிளைஞர் மக்களிதரு
சிவப்பிரகாசற்
காளியாமெனத்திரிந்தவன்பணிபுரிந்
தரியவீட்டைஇல்லாய்
சேயோமனையாதிய வளர்ந்திநிற்
கிடந்துழைக்கின்றனை நெஞ்சே
தாயோலையுந்தாதரும் வரிவிவர் துணைகொலோ
நவில்வாயே" என்றுகூறினர்.

ஆசைக்கு ஒரு அளவுசொல்லக் கூடாமையால் அரசனாகவேண்டுகின்ற ஆசைஒழியாதென்று தாயுமானவரும்,

"ஆசைக்கோரளவில்லை யகிலமெல்லாங்கட்டி
யாளினுங்கடன்மீதிலே
ஆணைசெலவே நினைவர்" என்றுசொல்லியிருக்கின்றனர். (௬)

வித்தைகற்குமாசையது விட்டொழியேனென்குதே
சித்துகற்குமாசை சிதையேனேயென்குதே

(பொ - ரை) எனக்குக் கல்வியை நன்றாய்க் கற்கவேண்டுமென்கிற ஆசை என்னைவிட்டு நீங்கமாட்டேன் என்கிறது, சகலசித்துக்களையும்

அடைய விரும்பும் ஆசை கெடமாட்டேன் என்கிறது. (ஆகையால்) நான் என்னசெய்வேன். (எ-று)

கல்விக்களவில்லை யாகையால் கற்கக்கற்க அவா அதிகரிக்கின்றபடியால் "வித்தைகற்கு மாசைவிட்டொழியே னென்குதே" என்றார். எப்படியிருந்தாலும் அவாவானது மிகவும் கெடுதியை விளைக்கின்றதாகையால் அதை அறக்கவே வேண்டும் என்னும் கருத்தை யுள்ளடக்கி,

"அவாவென்ப தெல்லா வுயிர்க்குமெஞ்ஞான்றுந்
தவாப்பிறப்பீனும் வித்து" என்று குறளாசிரியர் கூறியிருக்கின்றனர். (எ)

மந்திரத்திலாசை மறக்கேனேயென்குதே
சுந்தரத்திலாசை துறக்கேனேயென்குதே

(பொ - ரை) நான் மந்திரங்களைக் கற்கும்படியாகவைத்த ஆசையானது மறக்கமாட்டே னென்கிறதே (இதுவன்றி) நல்லவஸ்திராபரணங்கள்பூண்டு) அழகாக இருக்கவேண்டும் என்கின்றஎண்ணமானது என்னைவிட்டு ஒழியேன் என்கிறது. (ஆகையால் இவைகளுக்கு என்னால் செய்யத்தகுந்தது ஒன்றுமில்லை) (எ-று)

மந்திரம் கற்பவன் அம்மந்திரத்தால் ஒருவிநோதம் பலிக்கப் பெற்றால் மறுபடியும் அவன்மனமானது வேறுமந்திரங்களைக் கற்க ஆசைப்படுகின்றதாகையால் "மந்திரத்திலாசை மறக்கேனே யென்குதே" என்றார். (அ)

கட்டுவர்க்கத்தாசை கழலேனேயென்குதே
செட்டுதனிலாசை சிதறேனேயென்குதே

(பொ - ரை) என்னை [illegible] மேல் வைத்திருக்கும் ஆசையானது [illegible] (அன்றி

மல்) சிநேகர்களுடன் கூடி விநோதமாய்ப்பாடும் சங்கீத சாஹித்திய த்தின்மேல் வைத்த ஆசையும் கெட்டுப்போகமாட்டேன் என்கிறது. (ஆசையால் இவைகளை நீக்கும்படியான ஒருவழியை எனக்கு எப்பொழுது அருளிச்செய்வாயோ?) (எ-று)

தான் செல்வமுடையவரா யிருப்பதால் அவரிடத்தில் அவர்ஜாதியார் மிகவும் நெருங்கியவர்களாக விருக்கின்றார் என்பது தோன்ற "சுட்டுவர்க்கத்தாசை" என்றார். ஆனாலும் செல்வம் போய்விட்டபிறகு அவரைப்பிரிந்து பலவகையான இடையூறுகளை அவருக்கே செய்தலினால் அவர்கள் ஜாதியார்களல்லர் என்பது தெரியவருகிறது. ஆனால் எப்படிப்பட்டவர்கள் ஜாதியார். எப்படிப் பட்டவர்கள் ஜாதியார்களல்லர் என்றால் ஒருகுளத்தில் நீர் இருக்கும்போது அதிலிருந்தேசெழித்து அதில் நீர் வற்றியபோது அதிலிருந்தே உலரும் கொட்டிப்பூண்டையும், அல்லிக்கொடியையும் நெய்தற் கொடியையும்போல பணமுள்ளபோது அவர்களுடன் கூடிச் சந்தோஷித்தும், தரித்திரம்வந்தபோது அவர்களுடனிருந்து வருத்தப்பட்டும் அவர்களைப்பிரியா திருப்பவர்களே சாதியாராவார். ஒருகுளத்தில் நீர் இருக்கும்போது அதிலுள்ள மீன்முதலிய சிறு ஜெந்துக்களைப் பிடித்துத்தின்னும் பொருட்டு அக்குளக்கரையில் காத்திருந்து சமயம்வந்தபோது அந்த ஜெந்துக்களைத் தின்றும், அதில் நீர்வற்றியபோது அக்குளத்திற்குச் சமீபத்திலும் வாராத பட்சிகளைப்போல ஒருவனிடத்தில் பணமிருக்கும்போது அவனுடன் கூடி என்மாமன், என் அண்ணன், என்தமைக்கை, என் தங்கை என்றுசொல்லி உண்டு சந்தோஷித்தும்அப்பணம்போய்த் தரித்திரான காலத்தில் அவர்களைவிட்டுப் பிரிந்துகேட்கிறவர்களுக்கு அவர்யாரோ என்றுசொல்லி யிகழ்ந்தும் திரிகின்றவர்கள் ஜாதியாராகார். இதனையே ஔவையாரும், தாம்சொல்லியருளிய நீதிவாக்கியத்தில்,

" அற்றகுளத்தி லறுநீர்ப்பறவைபோல்
உற்றுழித்தீர்வா ருறவல்லர்—அக்குளத்தில்

கொட்டையாட்டுஞ் செக்குலக்கைபோலவே [illegible]
[illegible] (4)

[illegible]
சோற்றுக்குழி [illegible]

(பொ - ள்) [illegible]
[illegible] (எ-று)

[illegible]
[illegible]

" [illegible] " [illegible]

சோற்றுக்குழி யென்பது வயிறு. [illegible] "சோற்றுக்குழி [illegible]" [illegible] "[illegible] பரிப்பாடு சற்றல்லவே" என்றுங் கூறினர்.

[illegible]

"[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (5)

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா)

(பொ-ரை) கன்னிவனம் என்றுசொல்லப்படுகின்ற மருதவனத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே!

ஐந்துபுலனை யடக்கிடேனென்குதே
சிந்தைதவிக்கிறதுந் தேறேனென்குதே

(பொ-ரை) சத்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம் என்னும் ஐம்புலன்களும் தாம்செய்யும் சேட்டைகளினின்று நீங்கமாட்டேனென்கின்றன. மனமானது மயங்கி வியாகுலப் படுவதை விடுத்துத் தெளிவடைய மாட்டேன் என்கிறது. (ஆகையால் இவைகளையெல்லாம் ஒருவழிப்படுத்த முன்னின்றருளல் வேண்டும்) (எ-று)

"சிந்தையை யடக்கியே சும்மாவிருக்கின்ற திறமரிது" என்று ஆன்றோர்கள் சொல்லி யிருக்கின்றார்கள், அப்படியிருக்கும் அது தெரிந்திருப்பதாலும் இப் பட்டினத்தடிகளும் "சிந்தை தவிக்கிறதுந் தேறேனென்குதே" என்றார். (கக)

காமக்குரோதங் கடக்கிலேனென்குதே
மாமேயமென்று மயங்குதேயென்குதே

(பொ-ரை) காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம் என்னும் ஆறுவகைப்பட்ட குணங்கள் நீங்கிப்போகேன் என்று சொல்லுகின்றன. நினைத்தோறும் ஈசனே ஆசாபாசமென்று இழுப்படுகின்றது (பாசம்) என்னைத்தொடர்ந்து இவ்வகைப்பட்டதற்கும் உண்டானதற்குக் காரணம் என்னவோ அறியேன். (எ-று)

காமத்தையும், குரோதத்தையும் மாத்திரம் சொல்லியிருத்தலால் இவைகளுடன் அவையொத்த குணங்கள் ஆறும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டது.

"ஒருமொழியொழி தன்னினங் கொளற் குரித்தே" என்னும் நன்னூற் சூத்திர விதியாலாம். (கஉ)

அச்சமாங்கார மடங்கேனேயென்குதே
கைச்சுமின்னுமானங் கழலேனேயென்குதே

(பொ-ரை) ஒரு பொருளையாவது, ஒருமனிதனையாவது கண்டால் அஞ்சும் செய்கையும், அகங்காரமும், மானமும் என்னைவிட்டு நீங்கமாட்டோம் என்று (பலமுறையும்) என்னை வற்புறுத்து கின்றனவே. (இதற்குநான் என்னசெய்வேன்) (எ-று)

அச்சம் நீங்கினோர் சன்மார்க்க ஞானத்தை யடைந்தவர்களாகையால் அவ்வச்சத்தை நீங்கப்பெறாத எனக்கு அந்தஞானம் எப்படி கைகூடும் என்பார் "அச்சமடங்கேனேயென்குதே" என்றார். இதனை;

"அஞ்சுவதி யாதொன்றுமில்லை யஞ்சவருவதுமில்லை" என்னும் பெரியோர் வாக்கானறிக.

ஆங்காரஞ்செய்யும் கெடுதிகளுக்கு அளவுசொல்லக் கூடாமையால் அதுவும் ஒழியவில்லையே யென்றார்.

ஆங்காரஞ் செய்யுங்கெடுதிகளை,

" ஆங்காரமானகுலவேட வெம்பேய்பாழ்த்த
வாணவத்தினும் வலிதுகாண்
அறிவினை மயக்கிடு நடுவறியவொட்டாது
யாதொன்று தொடினுமதுவாய்த்
தாங்காதுமொழிபேசு மரிகரப்பிரமாதி
தன்னொடு சமானமென்னும்
தடையற்றதேரிலஞ் சுருவாணிபோலவே
தன்னிலசையாதுநிற்கும்
ஈங்காரெனக்குநிக ரென்னப்பிரதாபித்து
ராவணாகாரமாகி

விதயவெளியெங்கணுந் தன்னரசநாடுசெய்
இருக்குமிதனொடெந்நேரமும்
வாய்காவிலாதடிமை போராடமுடியுமோ
12 மௌனோபதேசகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே" என்னும் தாயுமானவர் திருவாக்கானறிக. (௧௫)

நீர்க்குமிழியாமுடலை நித்தியமாயெண்ணுதே
ஆர்க்குமுயராசை யழியேனென்குதே

(பொ-ரை) சலத்தில் தோன்றும் முட்டையைப்போல் கொஞ்சநேரமும் நிலையுள்ளதாயிராத இந்த உடம்பை என்மனமானது என்றும் அழியாததாக நினைக்கின்றது. (அல்லாமல்) எல்லார்க்கும் விர்த்தியடைந்து கொண்டே வருகின்ற ஆசையானது நீங்கமாட்டேன் என்கிறது. (இப்படியிருப்பதால் நான்கடைத்தேறுவதில்லை யென்று எனக்கே வெளியாகின்றது) (எ-று)

தேகம் நிலையில்லாத தென்பது யாவர்க்குந்தெரிந்த விஷயமே. எப்படி யென்றால், மாலை தன்தொழிலி லிருந்துவந்த ஒருவன்தன் தோழர்களோடு வார்த்தை யாடிக்கொண்டிருந்து சிலநேரம் சென்று போசித்துத்துயின்றான். காலையில் இறந்தான் என்றுபலர் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறோம் ஆகையால், இதுபற்றியே இப்பட்டினத்தடிகளும் "நீர்க்குமிழி யாமுடல்" என்றார்.

ஆனால், நீரில்உண்டாகும் குமிழியானது அந்தநீரில் சிலநேரம் இருந்தே மறைகின்றது. இந்தத்தேகமோ அவ்வளவும் நிற்கமாட்டாது. ஆகையினாலே "குமரகுரு பரசுவாமிகளும் தாம் அருளியநீதிநூலில் இந்தத்தேகத்தை நீரில் எழுதுகின்ற எழுத்துக்கு ஒப்பிட்டுக் கூறினார்.

அந்தச்செய்யுளாமாறு:

"நீரிற்குமிழியிளமை நிறைசெல்வம்
நீரிற்சுருட்டு நெடுந்திரைகள்—நீரில்
எழுத்தாகும்யாக்கை நமரங்காளென்னே
வழுத்தாததெம்பிரான்மன்று" என்பதாகும்.

இதுவன்றி "ஒருகணத்துநின்றிடுமோ" என்றும்,

"இன்றைக்கிருந்தாரை நாளைக்கிருப்பரென் றெண்ணவோ இடமில்லை" என்றும் ஆன்றோர்கள் சொல்லி யிருக்கின்றனர். (கச)

கண்ணுக்குக்கண்ணெதிரே கட்டையில்வேகக்கண்டும்
எண்ணுந்திரமா யிருப்போமென்றெண்ணுதே

(பொ-ரை) என்னுடைய மனமானது ஒருதேகமானது தன்னிடத்திலிருந்து வாசஞ்செய்து கொண்டிருந்த உயிர் வெளிப்பட்டுப் போகச் சுற்றத்தார்கள் கூடிச்சுடலைக்குக் கொண்டுபோய் எரிக்க எரிவதைக் கண்களால் நேராகப் பார்த்துக்கொண்டே யிருந்தும் இதையோர் நிலையுள்ளதாக நினைக்கின்றதே. (அந்தோ! இந்த மனத்திற்கு என்னகெட்டகாலமோ அறியேன்) (எ-று)

இந்தேகம் நிலையாதென்பதைநேராகக் காட்சிப்பிரமாண மாகப் பார்த்தும் இன்னும் மயக்கத்தினின்றும் நீங்காத மனத்தை எனக்கு ஒற்றுமையாக வைத்திருக்கிற நாள்வரைக்கும் பரமசிவத்தோ டிரண்டறக்கலத்தலாகிய அத்துவித ஞானத்தையும், அந்த ஞானத்தால் அடையும் பேற்றையும் நான் அடையப்போகிற இல்லையென்பார் இப்படி சொன்னார். (கரு)

அநித்தியத்தைநித்தியமென் றுதரவாயெண்ணுதே
தனித்திருக்கேனென்குதே நினைமறக்கேனென்குதே

(பொ-ரை) அழிந்துபோகும் பொதுத்தன்மையைப் பெற்றன எல்லாப் பொருள்களையும் அழியாத பொருள்களாக நினைக்கின்றதே,

இதுபோக, தனியே யாயினும் இருப்போ மென்றலோ அப்படியும் இருக்கமாட்டேன் என்கிறதே. இதுபோனற்போக நான் என்னும் அகங்காரத்தைவிட்டிரு என்றலோ அங்ஙனமும்விடமாட்டேன் என் கிறதே. (இனிநான்போகும் வழியாதோ அறியேன்) (எ-று)

தனித்திருந்தலாவது -- யாரோடுங் கூடாமல் தனித்திருப்ப தன்று. கருவி, கரணாதிகளோடு கூடாமல் சிவசமாதியி லிருப்பதா கும். இதை நோக்கியே ஆன்றோரும், "தனியே யிருப்பதற் கெண் ணினே னெண்ணமிது சாமி நீயறியாததோ" என்றார். (கசு)

நரகக்குழியுமின்னு நான்புசிப்பேனென்குதே
உரகப்படத்தல்குலுனைக்கெடுப்பேனென்குதே

(பொ-ரை) நரகவாசலானது (நான் செய்தபாவங்களி னிமித்தம்) இன்னும் உன்னை வருந்தாமல் விடமாட்டேன் என்கிறது. (அர்த்த வாசலுக்குச் செலுத்தும்படியான) சர்ப்பத்தின் படத்தைப்போன்ற பெண்குறியானது உன்னைக் கெடுக்காமல் விடமாட்டேன் என்கி றது. (எ-று)

எனக்குப்பெண்கள் மேல்வைத்த விருப்பம் நீங்கவில்லை யாகை யால் நரகவாசல் என்னைவிழுங்கத் தடையில்லையென்பார் "நரகக்கு ழியுமின்னு நான்புசிப்பேனென்குதே" என்றார்.

உரகப்படத்தல்குல் என்றது பெண்கள்குறி. (கஎ)

குரும்பைமுலையுங் குடிகெடுப்பேனென்குதே
அரும்புவிழியுமெந்த னாவியுண்பேனென்குதே

(பொ-ரை) தெங்கின் இளம் பிஞ்சைப்போன்ற முலைகளானவை உன்னுடைய குடியைக்கெடுப்பேன் என்கின்றன. மலர்ந்தகண்கள்என் னுடைய உயிரைத் தின்றுவிடுவேன் என்கின்றன.

ஸ்தனபாரங்கள் விம்மிப்பருத்திருப்பதால் அதினுடைய இறுமா ப்பைப்பார்த்துக் "குடிகெடுப்பேனென்குதே" என்றார். (கஅ)

மாதருருக்கொண்டு மறலிவஞ்சமென்னுமே
ஆதரவுமற்றிங் கரக்காயுருகிறேனடா

(பொ-ரை) எமனானவன் பெண்கள்ரூபங்கொண்டு வந்தும் அவனுடைய கபட எண்ணத்தையே நினைக்கின்றனனே. ஆகையால் இப்படியெல்லாம் இருக்கின்றமையால் யாதொரு ஆதரவுமில்லாமல் இவ்வுலகத்தின் கண்ணேயிருந்து நெருப்பைக்கண்ட அரக்கைப்போல் உருகுகின்றேனே (இதற்கோர் துணையுமில்லையோ.) (எ-று)

பெண்களால் உண்டாகும் பலவகைத்துன்பங்களும் எமவாதைக்கதிகமாக விருத்தலால் எமனே பெண்களாக மாறியதாகக் கூறினர். இவ்வாறே. "பெண்களைப்படைத் தெமனையேன் படைத்தாய்" என்னும்வாக்கியம் உலகத்தில் வழங்கி வருவதாலறிக. (கக)

கந்தனையீன்றருளுங் கன்னிவனநாதா
எந்தவிதத்தினு னேறிப்படருவண்டா

(பொ-ரை) (ஆறு உருவங்களும் ஒன்றாகக்கூடிய காரணத்தால் வந்த) கந்தன் என்னும் திருப்பெயரையுடைய முருகக்கடவுளைப் பெற்றெடுத்த கன்னிவனம் என்றசொல்லப்படுகின்ற மதுரையில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே! நான்மேலே சொன்ன விதங்களாகப் பரிதவிக்கின்றமையால் வேறெந்தவகையினால் சிவபீடத்திலேறி அவ்விடத்தில் சமாதிகூடி உன்னடியிற்சேர்கிருப்பேனோ? எனக்கொன்றுந்தெரியவில்லை. ஆகையால் நீயே எனக்கு அதைமுன்னின்று கடாட்சித்தருளல்வேண்டும். (எ-று)

கந்தன் என்னும்பேர் ஸ்ரீசுப்பிரமணியனுக்கு வந்தவரலாறு:—

பூர்வம் சூரபன்மன் செய்ததுன்பத்தைத் தேவர்கள் சகியாதவர்களாகிசசிவபெருமானிடத்தில் முறையிட அவர்தமது பஞ்சமுகங்களோடு, அதோமுகத்தையும் சேர்த்து ஆறுமுகங்களாக எழுந்தருள அவ்வாறு முகங்களிலிருக்கும் ஆறுநெற்றிக் கண்களிலிருந்தும் ஆறு நெருப்பு

வெளிப்பட்டு உலகத்தைத் தகிக்கச் சிவபெருமான்பார்த்து, அப்பொறிகளை வரிச்செய்து அங்கிருந்த அக்கினிபகவானை நோக்கி "நீ இப்பொறிகளைச் சுமந்து கொண்டுபோய்ச் சரவணப்பொய்கையில் விட்டோ" என்று உத்தரவுபண்ண, அவ்வாறே சுமந்து கொண்டுபோகும் போது அந்த அக்கினியை அக்கினிபகவான் சகியாதவராகித் தாம் வழியிற்கண்ட கங்கையினிட மாகவிட்டனர். அக்கங்கை சரவணப்பொய்கையில் சேர்க்க, அங்கு கிர்த்திகைப் பெண்கள் பால்கொடுக்க ஆறுபிள்ளைகளாக வளர்ந்து கொண்டிருந்தன. பிறகு சிவபெருமான் பார்வதாதேவியோடு அவ்விடத்திற்குப் போய் பார்வதியைப் பார்த்து "ஓபெண்ணே! அவ்வாறு பிள்ளைகளையும் ஒன்றாக்கிக்கொண்டுவா" என, அவ்வாறே பார்வதியானவள் செய்து ஆறுமுகமும் பன்னிரண்டுகரமும், இரண்டுகால்களு மாகக்கொண்டுவந்தனள். அப்பொழுது சிவபெருமான் அப்பிள்ளைக்குப் பேர்வைத்தலாகிய நாமகரணத்தைப் பார்வதிக்குச்சொல்லுகின்றனர். என்னவென்றால், பார்வதி! இந்தக்குழந்தையை முன்னர் கங்கை சுமந்ததால் காங்கேயன் என்றும், சரவணப்பொய்கையில்வளர்ந்ததால் சரவணபவன்என்றும், கிர்த்திகைப்பெண்கள்பால்கொடுத்ததால் கார்த்திகேயன்என்றும் அவனுடைய ஆறுஉருவங்களையும் நீ ஒன்றாகச் செய்ததால் கந்தன் என்றும் பேரிடலாயிற்று என்றுசொல்லித் தேவர்கள் இடையூற்றை நீக்கும்படி அக்குழந்தைக்கு உத்தரவுபண்ண அவ்வாறே அக்குழந்தை சூரனையும் அவன் வம்சத்தாரையும் கொன்று தேவர்களைக் காத்து ரக்ஷித்தது. இதுகாந்தபுராண விருத்தாந்தம். இப்படி அருமையாகப் பார்வதி தேவியாலேயே ஒன்றுசேர்க்கப்பட்ட நிமித்தத்தால் வைக்கப்பட்ட பேராகையால் "கந்தனையீன்ற" என்று அருமையாக இப்பட்டினத்தடிகளும் அதையே யெடுத்துக்கூறினர். (உ0)

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா)

(பொ-ரை) கன்னிவனமென்று சொல்லப்படுகின்ற மிதுனாயில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே!

புல்லாகிப்பூடாய்ப் புலர்ந்தநாள்போதாதோ
கல்லாய்மரமாய்க் கழிந்தநாள்போதாதோ

(பொ-ரை) (நான் இதுவரைக்கும் எடுத்த பிறப்புகள் அநேகமாயிருக்குமாதலால் அப்பிறப்புகளில்) புல்லாகவும், பூண்டாகவும்பிறந்து உலர்ந்து வருந்தப்பட்டகாலம் போதாதா? அவை நீங்கியபின் கல்லாகவும், மரமாகவும் பிறந்து பலதுன்பங்களையும் அநுபவித்தகாலம் போதாதா? போதும். (ஆகையால் என்தலைவனே! இன்னும் ஒரு தாய் வயிற்றிலிடமாக வாராதபடி என்னைக்காத்து ரக்ஷிப்பது உனதுகடைமை.) (எ-று) (உக)

கிரியாய்க்கிடமாய்க் கெட்டநாள்போதாதோ
நீரியாயூர்வனவாய் நின்றநாள்போதாதோ

(பொ-ரை) கிரிப்பிள்ளையாகவும், புழுவாகவும், நீர்வாழும் ஜெந்துக்களாகவும், ஊரும் ஜெந்துக்களாகவும் பிறந்து பிறந்து இறந்து இறந்து வருந்தப்பட்ட காலம் போதாதா? போதும். (ஆகையால் இனி உன்திருவடிகளை யடையும்படி திருவருள் பாலிக்கவேண்டும்.) (எ-று)

மேலேசொன்ன ஒவ்வோர் பிறப்பையும் எடுத்து இறக்கும்போது நான்படும் துன்பங்களைப் பார்க்கிலும் இறக்கும்போது படும் துன்பம் மிகவும் பெரிதாகையால் இப்பட்டினத்தடிகளும் அத்துன்பத்தை நினைந்து நினைந்து இப்படி வருந்துகின்றார். இதுபற்றியே மகா மாணிக்கவாசகரும்,

"யானேதும்பிறப்பஞ்சே னிறப்பதனுக்கென்கடவேன்
வானேயும்பெறில்வேண்டேன் மண்ணாள்வான்மதித்துமிரேன்

தேனையுமலர்க்கொன்றைச்சிவனே" என்று தாம்பாடிய திருவாசகத்தில் சொல்லியிருக்கின்றனர். (உஉ)

பூதமொடுதேவருமாய்ப் போனநாள் போதாதோ
வேதனைசெய்தானவராய் வீழ்ந்தநாள்போதாதோ

(பொ-ரை) பூதசம்பந்தமான பிறப்புக்களையும் தேவர்பிறப்பினையும், இராக்ஷதப்பிறப்பினையும் எடுத்தெடுத்து இதுவரைக்கும் பட்டபாடுகள் போதாவோ? போதும் (ஆனால், இனி என்னை அப்பிறவியினின்றும்நீக்கியருளல் வேண்டும்) (எ-று)

இராக்ஷதர்கள் மிகவும் அற்பபுத்தியை யுடையவர்களாகையால் அவர்களுக்குக்கொஞ்சம் உயர்ந்த நிலைகிடைக்குமானால் தங்களுக்கு உயர்ந்தவர்களான தேவர்களையெல்லாம் துன்பப்படுத்துவது அவர்களுக்குச் சுபாவமாகையால் "வேதனைசெய்தானவராய்" என்றார்.

உலகத்தின்கண் உயிர் எடுக்கவேண்டிய பிறப்புகளுக்கு அளவில்லையாகையால்அவற்றில் சிலவற்றைஎடுத்து வெளிப்படையாகச்சொல்லி அவற்றிலெல்லாம் பிறந்து பிறந்து இளைத்தேனே. இன்னும் அப்படி பிறப்பது எனக்கு ஒழியவில்லையே என்று வருந்துகின்றார். (உ௩)

அன்னைவயிற்றி லழிந்தநாள்போதாதோ
மன்னவனாய்வாழ்ந்து மரித்தநாள்போதாதோ

(பொ-ரை) (மேல்சொன்னவைகளெல்லாம் போகப்பின்) தாயின் கருப்பத்தில் பத்துமாதம் தங்கி அப்பத்து மாதங்களிலும் நான்பட்ட துன்பம் போதாதோ? அம்மாதங்களில் பத்தாம்மாதம் பட்டதுன்பம் மிகவும் பெரிதாயிற்றே. அப்படியே இத்துன்பத்தை யநுபவித்து ஒரு அரசனாகப்பிறந்து ராஜ்ஜிய பரிபாலனஞ்செய்து பின்னர் இறந்து பட்டதும் போதாதா? அந்தோ! போதும்!! போதும்!!! (இனியேனும்

பிறவிக்கடலி னின்றும் கரையேற்றக் குருமூர்த்தமாக எழுந்தருளி வாராயோ?) (எ-று)

தாய்வயிற்றில் பத்துமாதங்களும் படுந்துன்பங்களை;

"ஊனமில்யோனியி னுள்வினைபிழைத்து
மானிடப்பிறவியின் மாதாவுதரத்
தீனமில்கிருமிச் செருவினிற் பிழைத்து
மொருமதித்தான்றியி னிருமையிற்பிழைத்து
மிருமதிவிளைவி னொருமையிற்பிழைத்து
மும்மதிதன்னு ளம்மதம்பிழைத்து
மீரிருதிங்களிற் பேரிருள்பிழைத்து
மஞ்சுதிங்களில் முஞ்சுதல் பிழைத்து
மாறுதிங்களி னூறலர்பிழைத்து
மேழுதிங்களிற் றாழ்புவிபிழைத்து
மெட்டுத்திங்களிற் கட்டமும்பிழைத்து
மொன்பதில்வருதரு துன்பமும்பிழைத்துந்
தக்கதசமதி தாயொடுதான்படுந்
துக்கசாகரத் துயரிடைப்பிழைத்தும்" என்று ஸ்ரீமாணிக்க வாசகர் திருவாய்மலர்ந்திருக்கின்றனர். (உ௩)

தாயாய்த்தாரமாய்த் தாழ்ந்தநாள்போதாதோ
சேயாய்ப்புருடனுமாய்ச் சென்றநாள்போதாதோ

(பொ-ள்) ஒருவனுக்குத் தாயாகவும், ஒருவனுக்குப் பெண்சாதியாகவும், ஒருவனுக்கு பிள்ளையாகவும், ஒருத்திக்குப் புருஷனாகவும் பிறந்து பிறந்து இறந்து இறந்து வருந்தப்பட்டகாலம் போதாதா? (இன்னும் அப்படியே பிறக்கவருமோ? வாராதோ? அறியேன்) (எ-று)

இவ்வாறைக்கும் எடுத்துக்கூறித்த ஜென்மங்களில் ஒன்றில் ஆணாகவும், ஒன்றில் பெண்ணாகவும், மற்றில் வேறு ரூபங்களாகவும் பிறப்

பது சுபாவமாகையால் நான் எத்தனைப்பிறப்பில் ஒருவனுக்குத் தாயா ய்ப்பிறந்தேனோ? எத்தனைப் பிறப்பில் மனைவியாகப் பிறந்தேனோ? எத்தனைப்பிறப்பில் பிள்ளையாகப்பிறந்தேனோ? எத்தனைப்பிறப்பில் ஒரு த்திக்குப் புருஷனாகப் பிறந்தேனோ? தெரியாது. ஆனால் இப்பிறவியி லேயோ ஆணாய்ப் பிறந்திருக்கின்றேன். இப்பிறப்பே மோக்ஷத்தை யடைவதற்குந் தகுந்த பிறப்பாகும். ஆகையால் எனக்கு உன் திருவடி யைக் கொடுத்தருளல்வேண்டும் என்பதாம். (உரு)

நோயுன்னைவேமெலிந்து நொந்தநாள்போதாதோ
பேயுன்னைப்பேயாய்ப் பிறந்தநாள்போதாதோ

(பொ-ரை) இதுவரைக்கும் எடுத்துள்ள அநேக ஜென்மங்களிலும் நோயானது என்தேகத்தைத்தொடர, அதினால் நான் நொந்து வருந் தப்பட்டகாலம் போதாதா? தங்களைத் தாங்களே அடித்துக் கொன்று தின்னும் பேய்ச்சென்மம் எடுத்துக் கழிந்தகாலமும் போதாதா? (இனி இவைகளை நீக்கி என்னை ஆட்கொள்ளலாகாதா?) (எ-று)

தேகமானது தாயின் கருவில் பதியும்போதே பிணியுந்தொடர் கின்றது. அப்படித்தொடர்ந்த பிணியோ கொடிய ஹிம்சையைச் செய் கின்றது. இப்படி செய்வதினால் உயிர்வருந்தத்தை யடைகின்றது. அதின்பிறகே தேகம் நட்டப்படைகின்றது. ஆகையினாலே, முன்னோர்கள் முன்னர் பிணியையெடுத்து, "பிணிமூப்புச் சாக்காடு" என்றார்.

பேய்கள் தங்களுக்குத்தாங்களே சண்டையிட்டு ஒன்றையொன்று பிடுங்கித் தின்னும் சுபாவமுடையவையாகையால் "பேயுன்னைப்பே யாய்" என்றார். (உசு)

ஊனேவுடற்கூன்குருடா யுற்றநாள்போதாதோ
ஈனப்பொசிப்பி லிளைத்தநாள்போதாதோ

(பொ-ரை) மிகவும் அழிவதைத்தனக்குச் சுபாவமாகப் பெற்றுள்ள இந்தச்சரீரமானது (முன்னர் எடுத்துக்கழிந்த ஜென்மங்களில்) கூனாக

யும், குருடாகவும் தாய்வயிற்றிலிருந்து வெளிப்பட்டுத் திரிந்தகாலம் போதாதா? உண்ணும்படியான சாப்பாட்டுக்காகப் பணந்தேடித்திரிந்து ஆதிலால் என்சரீரமானது இளைத்தகாலம் போதாதா? (இனிமேலும் அவைகளை நீக்கி யாட்கொள்ளலாகாதா? (எ-று)

ஒவ்வொரு பிறப்பிலும், கூனையும், குருடையும் நீக்கிப் பிறப்பதரிதாகையால் நான் அப்படிப்பட்ட விதமாக எத்தனை பிறப்பு பிறந்தேனோ? என்பார் "ஊனவுடல் கூன் குருடாயுற்றநாள் போதாதா" என்றார்.

கூன்குருடு முதலியவற்றை நீக்கிப்பிறப்பது அரிதென்பதை;

"அரிது அரிது விரிதிரைப்பாரினில்
மானிடமாகப் பிறப்பதரிது
மானிடமாகப் பிறந்திடுங்காலையில்
கூனுங்குருடுஞ் செவிடூமைமையும்
பேடுநீக்கிப் பிறப்பதரிது" என்று ஔவையார் சொல்லியிருக்கின்றனர்.

நான் வயிற்றின்பொருட்டே யுழைந்து இளைத்தேனே யொழிய, கலம்போதாயினும் சிவபெருமானைத் துதிசெய்து அதினால் இளைத்தேனில்லை. ஆகையால் இப்படிப்பட்ட எனக்கு அவனருள்கிடைப்பதெப்படியென்பார், "சனம்பொய்ப்பி லிளைத்தநாள்போதாதோ? என்றார்.()

பட்டகலையும் பரிதவிப்பும்போதாதோ
கெட்டநாள்கெட்டவென்று கேளாதும்போதாதோ

(பொ-ரை) நான் ஜென்மாந்தரங்களில் அடைந்தகலையும், வருத்தமும்போதாதா? கெட்டுவிட்டதென்னவோ கெட்டுவிட்டேன் இனி நன்மையை யடையப்போகிறதில்லை என்று பிறர்சொல்லும் நன்மார்க்கங்களைக் கேளாத காலம்போதாதா? (எ-று)

"மூத்தோர்சொல் வார்த்தையமிர்தம்" என்பதைக் கடைப்பிடித்துப் பெரியோர்சொல்லைக் கற்புத்தியைக் கேளாமையாலல்லவோ

இப்படி துன்பமடையும்படி யாயிற்றென்பார், "கெட்டநாள் கெட்டனென்று சொன்னதும் போதாதோ?" என்றார்.

நில்லாமைக்கேயழுது நின்றநாள்போதாதோ
எல்லாருமென்பார மெடுத்தநாள்போதாதோ

(பொ-ரை) என்தேகமானது நிலையாமையைக்குறித்து நான் அழுதழுது இருந்தகாலம்போதாதா? நான் பலதாய்மார் வயிற்றினிடமாக இருக்கும்போது அவர்கள் என்னுடைய பளுவைத் தாங்கியிருந்துவருத்தப்பட்டகாலம் போதாதா? (இனியேனும் அவைகளைநீக்கியாண்டருள்வது உனதுகடமையல்லவா?) (எ-று)

"எல்லாரு மென்பார மெடுத்தநாள்" என்றது இப்பட்டினத்தடிகள் பலதாய்மார்கருப்பத்திலிருக்கும்போது அவர்கள் இவரைத்தாங்கியிருந்தது. இதனால் என்பிறப்பு இன்னும் எப்பொழுது ஒழியும் என்னும் வினாவெளிப்படுகின்றது. (௨௯)

காமன்கணையாற் கடைப்பட்டல்போதாதோ
ஏமன்கரத்தா லிடியுண்டல்போதாதோ

(பொ-ரை) நான்பிறந்த ஜெந்மங்களில் மன்மதனுடைய ஐந்துபாணங்களினாலும் துன்பப்பட்டது போதாதா? அந்தந்தச் செந்மங்களில் எமவாதைப்பட்டது போதாதா? (எ-று)

மன்மதன் ஐந்துபாணங்கள் ஆவன: தாமரை, மாம்பூ, அசோகு, முல்லை, நீலோற்பலம் என்னும் இவை. ஆனால் இவைகள் புஷ்பபாணங்களானாலும் செய்யுங்கொடுமையோ பெரிது என்பார். "காமன் கணையாற் கடைப்பட்டல்போதாதோ?" என்றார்.

இப்பாணங்களின் கொடுமைகளை;

"நினைக்குமரவிந்த நீள்பசலைமாம்பூ
அனைத்துயரக்காட்டு மசோகு—வனைத்திலுறு

முல்லைகிடைகாட்டு மாதேமுழுநீலம்
சொல்லுமதனம்பின் ருணம்." என்றுசொல்லியிருக்கின் (கo)
றதினாலறிக.

நான்முகன்பட்டோலை நறுக்குண்டல் போதாதோ
தேன்றுளபத்தாமோனி தெக்குண்டல்போதாதோ

(பொ-ரை) பிரமதேவனால் எழுதப்பட்டின்ன விதியோலையின்படி பட்டபாடுபோதாதா? வண்டுகள் மொய்க்கும்படி தேனைத் தன்னிடத்தில் பெற்றுள்ள துளசிமாலையைத்தரித்த திருமாலென்ற விஷ்ணுவினது சக்கராயுதத்தால் வருந்தியதுபோதாதா? (எ-று)

பிரமன் நான்குதிசைகளுக்கும் நான்கு முகங்களோடு கூடியிருப்பவனாகையால் அவனை நான்முகன் என்றார். பிரமன்படைக்கப்பட்டவனாகையால் அப்படைப்புக்காலத்தில் நான் அடைந்ததுன்பத்துக்கு அளவில்லையென்பார், 'நான்முகன்பட்டோலை நறுக்குண்டல் போதாதோ' எனவும், திதிக்குக்கர்த்தா விஷ்ணுவாகையால் அவன் திதிக்குங்காலத்தில்தான் அடைந்த துன்பங்களை இவ்வளவென்று சொல்லக் கூடாமையினால் "தேன்றுளபத் தாமோனி தெக்குண்டல் போதாதோ" எனவுங்கூறினார். (கக)

உருத்திரனார்சங்காரத் துற்றநாள்போதாதோ
வருத்தமறிந்தையிலே வாவென்றழைத்தையிலே

(பொ-ரை) அந்தச் செகங்களின் கடையில் யாதொரு உருத்திரமூர்த்தியென்பவரால் செய்யப்பட்டுவாராநின்ற சங்காரத்தில் பெருந்தி அடியுண்டகாலம்போதாதா? சிவபெருமானே! இப்படியெல்லாம் நான் அநுபவித்து வாராநின்ற வருத்தத்தைத் தெரிந்தாயில்லை. அப்படிதெரிந்துகொண்டும் அடியேன்மேல் இரக்கம்வைத்து வாவென்று கூப்பிட்டு உன்திருவடியின்கீழ் சேர இருக்கும்படி அழைத்தாயில்லை. (ஆகையால் இனி அப்படிச்செய்யவேண்டுமென்பது) (எ-று)

நெற்றிக்கண்ணில் நின்று நடத்திய சங்காரமும். அச்சங்கா ரஞ்செய்வோன் உருத்திரனாகையால் 'உருத்திரனும் சங்காரத்தொழி லான்போலானே' என்றும். (கஉ)

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா)

(பொ-ரை) கன்னிவனம் என்று சொல்லப்படுகின்ற பதியில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே!

பிறப்பைத்தவிர்த்தையிலை பின்னென்னைக்கொண்டையிலை
இறப்பைத்தவிர்த்தையிலை யென்னென்றுகேட்டையிலை

(பொ-ரை) எனக்குநீ தொன்றுதொட்டு நேர்ந்து கொண்டிருக்கும் பிறவிகளை நீக்கிப் பின்னர் ஆட்கொண்டாயோவென்றால் இல்லை. (இது நிற்க) சாக்காடு என்னும் துன்பத்தையாவது நீக்கினையென்றாலோ, அதுவும் செய்தாயில்லை. என்னையுடையானவனே! நீ இப்படி வருந் துகின்றும் என்று கேளாநின்றோ நிலைமைகளையெல்லாம் நீக்கி என்னை ஆட்கொள்ளப் போகின்றாய்! இல்லை (எ-று)

"பிறவிப்பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தார்
இறைவனடி சேராதார்" என்ற திருவள்ளுவர் திருவாய் மலர்ந்தருளியபடி உன்னுடைய திருவருளைப்பெற்றவர்களே நீந்தி நிற்கின்ற என்னுடைய பிறப்பிறப்புக்களை நீக்கவேண்டியவன் நீயே யென்றெண்ணி உன்னைப்பாதாரம் வேண்டவும் நீ அவைகளை நீக்கா திருப்பது எனக்கு இன்னும் பரிபாககாலம் வராததினாலேயோ அறி யேன் என்பதுகருத்து. (கக)

பாசமெரித்தையிலை பரிதவிப்பைத்தீர்த்தையிலை
பூசியநீற்றைப் புனைவென்றளித்தையிலை

(பொ-ரை) (என்னுடைய ஆணவமலசம்பந்தமான) பாசத்தை உன் னுடைய ஞானாக்கினியால் எரித்தாயில்லை (அப்பாசத்தா லுண்டான) துன்பத்தையேனும் நீக்கினாயில்லை அன்பர்களால் பூசப்படுகின்ற திரு

நீற்றையேனும் கொடுத்து, ஓ அடியவனே! நீயுந்தரித்துக்கொள் என்று திருவாய் மலர்ந்தாயில்லை. (இப்படி நான் கடைத்தேறுவதற்கான ஒரு உபகாரத்தையும் நீ செய்யாதபோது நான் எப்படி பிழைப்பேன்?) (எ-று)

நீ இப்படி ஒருபகாரத்தையும் செய்யாமலிருப்பதால் எனக்குப் பரிபாககாலம் வரவில்லையென்பது தோன்ற நான் மிகவும் வருந்துகின்றேன் என்பது கருத்து. (௧௬)

அடிமையென்றுசொன்னையிலை யக்குமணிதந்தையிலை
விடுமுலகம்போக்கியுன்றன் வேடமளித்தையிலை

(பொ-ரை) என்னை உனக்கு அடியவனென்றுசொல்லி யாவருக்கும் தெரியும்படி வெளிப்படுத்தினையில்லை. சிவசாதனங்களுள் ஒன்றாகிய உருத்திராக்ஷமாலையை நீ அணிந்துகொள்ளுவாயென்று அநுக்கிரகித்தாயில்லை. (பெரியோர்களால் விடப்படுகின்ற உலக வாழ்க்கையை நீக்கி உன் திருவேடத்தை மேற்கொள்வதாகிய துறவறத்தைத் தந்தாயில்லை. (ஆகையால் உன்னால் ஒருவழியையும் காட்டப்பெறாது நான் கடைத்தேறுவது எப்படி?) (எ-று)

உருத்திராக்ஷம் உருத்திரன் கண்களினின்றும் உண்டானமையால் அம்மணிக்கு அப்பெயரிடலாயிற்று. இது காரணப்பெயர். அக்ஷம்-கண்-இதனைத்தமிழில் அக்கம் என்பர்.

உலகவாழ்க்கையைவிட்டோர் துறவிகள் ஆகையால் உன்றன்வேடம் என்றதற்கு துறவறம் என்று எழுதப்பட்டது. (௧௭)

உன்னிலழைத்தையிலை யொன்றாக்கிக்கொண்டையிலை
நின்னடியார்கூட்டத்தி னியழைத்துவைத்தையிலை

(பொ-ரை) என்னை, உன்னோடு சேரும்படி அழைத்து அத்துவிதத்தினுண்மை நிலையாகச் செய்துகொண்டாயில்லை. (அது உடல்தடைப்படுகையால் அது தகாதென்று நினைத்தாயானாலும்) உன்னுடைய திருப்

தொண்டர் கூட்டத்திலாவது என்னை அழைத்துச்சேர்த்து வைப்பாயென்றாலோ; அப்படியும்செய்தாயில்லை. (இப்படியிருப்பதால்கடையில்லான் போகும்விதம் எப்படியோ அறியேன்.) (எ-று)

ஒன்றாக்கிக் கொள்ளுதல் சிவத்தோடு இரண்டறக் கலக்கச்செய்து கொள்ளுதல் இதுவே அத்துவிதநிலை.

அடியார் கூட்டத்தில் சேர்ந்திருப்பதும் ஒரு சாதனமாகையால் அதனையாயினும் எனக்கு அருள்செய்யல்வேண்டும் என்பார், 'நின்னடியார்கூட்டத்தி னியலழைத்தனைந்தையிலை' என்றார். (௧௬)

ஒன்றுபரத்தொ டொளித்தவடியார்க்கடியான்
ஈங்கோரடியா னெனவென் றுரைத்தனையிலை

(பொ-ரை) எக்காலத்தும் குறைதலில்லாமல் விருத்தியடையாநின்ற மேலாய பரம்பொருளிடத்தில் ஒன்றாகச் சேர்ந்திருக்கின்ற மெய்யடியார்களுக்கு இவன் ஒரு அடியவனாவான். அவர்களுக்கு அடியவனாயிருப்பதால் எனக்கும் அடியவனாவனென்று (உலகத்தார் அறியும்படி திருவார்த்தை) சொன்னாயில்லை. (அப்படி சொல்லுவையானால் நான் அன்றேபரகதி யடைந்தவனாவேன்.) (எ-று)

பரம் - பரம்பொருள். அதுவேசிவம். ஒளித்தல் - இரண்டறக் கலத்தல். இதுவேமோக்ஷநிலை. (௧௭)

நாமந்தரித்தனையிலை நாவெழுதியனையிலை
சேமவருளிலெனைச் சிந்தித்தழைத்தனையிலை

(பொ-ரை) (இவனோர் சிவபத்தனாவான் என்கிற) பேரை எனக்குச்சூட்டினாயில்லை. நான் என்னும் அகங்காரத்தை என்னைவிட்டுநீக்கச்செய்து நீவந்து என்மனதிற் குடிகொண்டாயில்லை. (இப்படி செய்திருக்கப் பிரியமில்லாவிட்டாலும் என்னையாவதும் உன்னுடைய க்ஷேமமானதிருவருளில் அழைத்து நீயிவ்விடத்திலிருப்பாய்

என்றுவைத்தாயில்லை) (இப்படி ஒன்றுஞ்செய்யாமலிருந்தால் வேறு யார் என்னை ஈடேற்றவல்லவர்) (எ-று)

சிவஞானமானது என்றும் குறையாததாகையால் ஊற்றென்று கூறப்பட்டது. இருவினையுடையராயிருந்தோரும் அதுபெற்றுத் தெளிவில்லையென்பார், 'தேற்றம்' என்றும், இவையுடையவர்பாகமானது இவ்வளவில்தான் இருக்கக்கூடும் என்றுபார்த்து அவ்வளவில் நிறுத்தினையென்பார், 'சித்தித்து' என்றும் கூறினர். (கூ)

முத்தியளிக்கவில்லை மோனங்கொடுக்கவில்லை
சித்தியளிக்கவில்லை சீராட்டிக்கொள்ளவில்லை

(பொ-ரை) எனக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுத்தாயில்லை. (அம்மோக்ஷத்திற்குச் சாதனமான மௌனத்தையும் கொடுத்தாயில்லை. இவ்விரண்டும் கைகூடும்படியான சித்தியையும் கொடுத்தாயில்லை. என்மேல் அன்புவைத்துச் சீராட்டல்செய்து என்னை அடிமையாகவும் கொண்டாயில்லை. (எ-று)

நீயென்னை இப்படி அவமதித்துவிட்டால் உன்னைவிடவேறு எந்தத் தெய்வத்தையடைந்து நான் அவைகளைப் பெற்றுக்கொள்வேன்? இல்லை என்றபடி. (கக)

தவிப்பைத்தவிர்க்கவில்லை தாளுக்கிசைக்கொண்டதில்லை
அவிப்பரியதீயாமென் ஆசைதவிர்க்கவில்லை

(பொ-ரை) என்பரிதவிப்பை நீக்கினாயில்லை. என்னை உன் ஊழியனாய்ச்செய்து கொண்டாயில்லை. (இதுபோக) என்றுமவிப்பதற் கருமையான நெருப்பாகிய என்னுடைய ஆசையையும் நீக்கினாயில்லை. (ஆகையால் நான் எப்படி உய்விப்பேன்?) (எ-று)

நான் பேரின்பத்தை அடைதற்கு முயற்சிசெய்வதில் அதோ ழின்பதைக் கன்னைவத்து செலின்றனமையால் 'தவிப்பைத்தவி'

...றிந்த என்றாய், ஆசையானது உள்ளிருந் தெரித்துக்கொண்டே யிருப்பதால், அதினை, 'அவிப்பரிய தீயாமாசை' என்றார். (சo)

நின்றநிலையி னிறுத்தியெனைவைத்தையிலை
துன்றுங்கரணமொடு தொக்கறியப்பார்த்தையிலை

(பொ-ரை) (பெரியோர்களெல்லாம் சதாவிருந்து உன்னுடைய திருவருட்போனகத்தை யுண்டிருக்கும்) மௌனநிலையில் நீயும் இருப்பாயென்று சொல்லி என்னை அவ்விடத்தில் நிறுத்தி வைத்தாயில்லை. (அங்ஙனம் செய்யாமற்போனாலும் போக) என்னை நெருக்கி (எனக்குப் பலசாலும் துன்பத்தைவிளைத்துக்கொண்டே யிருக்கும்) அந்தக் கரணங்களையொழித்துத் தூலதேகத்தையும் நீக்கினையில்லை. (இங்ஙனம் நீ சும்மாவிருப்பதைப் பார்த்தவிடத்து எனக்கு இன்னும் பரிபாககாலம் வரவில்லையாகத் தோன்றுகின்றது.) (எ-று)

நின்றநிலை - என்றது மௌனநிலை. அல்லாமல் நீ யிருக்கின்ற இடம் என்பதும் பொருந்தும். (சக)

கட்டவுலகக்காட்டிக் கட்டொழியப்பார்த்தையிலை
விட்டவிடமேவிடமென்று நீநிறுத்திக்கொண்டையிலை.

(பொ-ரை) (என்றும் அழியாததாக யாவராலும் நினைக்கப்பட்டிருக்கும் உலகமாயை. யின்பந்தத்தி னின்றும் என்னை நீக்கினையில்லை.) அன்றி, சதாநிஷ்டாபரனாயிருப்பாயாக என்று திருவாய்மலர்ந்து அந்த நிஷ்டையின் கண்ணுமினும் நிறுத்திவைத்தாயென்றாலோ, அதுவும் செய்தாயில்லை. (இனி என்னைக்காப்பாற்றுவோர் யாவர்?) (எ-று)

உலகமாயையை நீக்குவது ஒருதரமும், நிஷ்டையில் நிறுத்துவது ஒருதரமுமாகச் செய்வது ஏற்றுக்கு? அப்படி வேண்டாம். முதலில், நிஷ்டையிலேயே நிறுத்துவாயானால் உலகமாயையானது தானேப் நீங்கிவிடுமென்பார்,

'விட்ட... நிறுத்திக்கொண்டையிலை' என்றார்.

வில்லடையாவது இரேசக, பூரக, கும்பகங்கள் செய்வதாகிய பிராணாயாமத்தால் கைகூடப்பெறும் யோகமாகுமென்று சிலர் கிளக்கின்றனர். அப்படியன்று. தேகப்பற்றுவிட்டு மனத்தையொடுக்கிச் சாக்கிராதீதம் என்கிற இடத்தில் வேறொருபற்றையும் எண்ணாமல் சிவபெருமான் திருவடிகளைச் சிந்தித்திருப்பதேயாகும். இதனை,

“வில்லடையாவது கெட்டுயிர்ப்புறவுட னுயிர்க்குவாள்விழிமூடிப்
பட்டவாயினீர் வழிந்திடவடவிசை பார்த்துணர்ந்திடும்யோகோ
சட்டகத்தினைப் பிரித்துளப்பதைப்புறச் சாக்கிராதீதத்தே
சட்டநாத்துயின் றிளைசைநாயகன்கழல் சூழ்ந்திடுஞ்செயலன்றே.”

என்று சிவஞானமுனிவர் சொல்லியிருக்கின்றதினாலறிக. (௩௨)

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா)

(பொ-ரை) கன்னிவனம் என்று சொல்லப்படுகின்ற மதுரையில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே!

கடைக்கணருள் தாடா கன்னிவனநாதா
கெடுக்குமலமொருக்கிக் கிட்டிவரப்பாரடா

(பொ-ரை) மதுரையில் எழுந்தருளியுள்ள சோமசுந்தரக் கடவுளே! என்னை எக்காலமும் கெடுத்துக்கொண்டே வாராநின்ற மும்மலங்களையும் நீக்கி உன்னை நெருங்கிவரும்படி உன்னுடைய திருவருட்கிருபா கடைநோக்கல் கொஞ்சம்பார்த்தருளல் வேண்டும். (எ-று)

அப்படி செய்யாது விடுவாயானால் நான்பிழையேன் என்பது குறிப்பு. (௩௩)

காதல்தணியேனே கண்டுமகிழேனே
சாதல்தவிரேனே சங்கடந்தான்தீரேனே

(பொ-ரை) (கடவுளே! நீ) என்னிடத்தில் கிருபாநோக்கம் வைப்பாயானால், நான் என்னுடைய ஆசையை ஒழிக்கமாட்டேனோ? உன்னைத்

தரிசித்து ஆனந்திக்கமாட்டேனோ? இறப்புத் துன்பத்தினின்றும் நீங்க மாட்டேனோ? அதினால் உண்டாகும் சங்கடங்களையும் நீக்கிக்கொள்ள மாட்டேனோ? (எ-று)

ஆகையால் நீ எனக்கு அப்படியே கிருபாநோக்கம் தந்தருளல் வேண்டும் என்பது குறிப்பு. (௪௪)

உன்னைத்துதியேனோ வூர்நாடிவாரேனோ
பொன்னடியைப்பாரேனோ பூரித்துநில்லேனோ

(பொ-ரை) எக்காலத்தும் உன்னைமறக்காமல் துதிசெய்யமாட்டேனோ? நீ எழுந்தருளியிருக்கும் ஊர்கள்தோறும் வரமாட்டேனோ? அப்படி அவ்வூர்களில் வந்து உன்னுடைய திருவடிகளைத் தரிசிக்கமாட்டேனோ? அப்படி அத்திருவடிகளைத் தரிசித்ததினால் ஆனந்தபரவசனாய் நிற்கமாட்டேனோ? (எ-று)

இப்படியெல்லாம் நடக்கவேண்டினேனாகையால் எனக்கு நீ எவ்விதத்திலும் திருவருள்பாலிக்கவேண்டும் என்பது குறிப்பு. (௪௫)

ஓங்காரப்பொற்சிலம்பி னுல்லாசம்பாரேனோ
பாங்கானதண்டை பலபணியும்பாரேனோ

(பொ-ரை) (மேலேசொன்னவிதமாக உன்னுடைய திருவடிகளைத் தரிசிக்கும்போது) அத்திருவடிகளினின்றும் விளங்காநின்ற ஓங்காரரூபமாகிய அழகிய சிலம்பினது விநோதக்காட்சியையும், பரிபக்குவமான தண்டையையும், இன்னும் வேறு ஆபரணங்களையும் தரிசிக்கமாட்டேனோ?

ஓங்காரமானது நாத மாத்திரையாய் நிற்பதாகையாலும், காலில் தரிக்கும் சிலம்பும் நாதத்தைக்கொடுப்பதாகையாலும் அவ்வோங்காரத்தைச் சிலம்பாகக்கூறினார். (௪௬)

வீரகண்டாமணியின் வெற்றிதனைப்பாரேனோ
சூரர்கண்டுபோற்றுமந்தச் சுந்தரத்தைப்பாரேனோ

(பொ-ரை) (இன்னும்) சிரக்கபாலமாலையைத் தரித்துள்ள ஜடையையும், மகாபுஜபலபராக்கிரமம் பெற்றுள்ள ஆகாகனால் சந்தரிக்கப்படுகின்ற உன்னுடைய அழகையும் நான் தரிசிக்கமாட்டேனோ? (எ-று)

ஆனால் அப்படி தரிசிப்பதற்கு இடையூறாக இருப்பது உன்னுடைய திருவருள் கைக்காதமையாலே யாம் என்பது குறிப்பு, (௪௩)

இடையில்புலித்தோல் இருந்தகலம்பாரேனோ
விடையிலெழுந்தருளும் வெற்றிதனைப்பாரேனோ

(பொ-ரை) (இன்னும்) உன்னுடைய இடுப்பின்கண் தரித்திருக்கும் புலித்தோலாகிய வஸ்திரத்தின் அழகையும், இருஷபவாகனத்தின் மேல் எழுந்தருளும் பராக்கிரமத்தையும் தரிசிக்கமாட்டேனோ? (தரிசிப்பேன். ஆனால் உன்னுடைய திருவருள் எப்படியோ? நான் அறியேன்.) (எ-று)

சிவபெருமான் புலித்தோல் தரித்தது தாருகாவனத்து ரிஷிகளால் விகழ்ந்தமை. விடையிலெழுந்தருளும் என்றது ரிஷபவாகன சேவை. (௪௪)

ஆனையுரிபோர்த்த அழகுதனைப்பாரேனோ
மானைப்பிடித்தேந்து மலர்க்கரத்தைப்பாரேனோ

(பொ-ரை) (இன்னும்) யானையின்தோலைப் போர்வையிட்டிருக்கின்ற அழகையும், மானை இடதுகரத்தில் தாங்கியிருக்கின்ற அழகையும் நான் தரிசிக்கமாட்டேனோ? (எ-று)

ஆனைபோல் ஆர்ப்பரித்து வாராநின்ற உயிர்களின் ஆணவத்தை நீக்குங்குறியாக ஆனைத்தோலைப்போர்த்தும், மானிடர்களை அருளும்பொருட்டே மானிடரூபந்தாங்கி குருவாக வருவோம் என்பதற்கு அறிகுறியாக மானை இடதுகரத்தில் தாங்கியும் எழுந்தருளி யிருக்கின்றமையால், அப்படிப்பட்ட கோலத்தை நான்சேவிக்கவேண்டியது அவசியம்

ஆனும் என்னுடைய பரிபாகங்காட்டிருக்கின்றதோ? என்பது புதைப் பொருள். (௨௯)

மாண்டார்தலைப்பூண்ட மார்பழகைப்பாரேனோ
ஆண்டாரைக்கென் றறைந்துதிரியேனோ

(பொ-ரை) இன்னும் (சர்வசங்காரகாலத்தில்) இறந்துபட்ட (தேவர்களது) தலைகளையெல்லாம் மாலையாகக்கொண்டணிந்துள்ள மார்பின் அழகைப்பார்க்கமாட்டேனோ? (அன்றியும்) யாதொருதிவ்வியபெருமானை வர்களையெல்லாம் அழகைகொண்டு ஆண்டருளும் தயாபரரென்று உலகத்தார்க்குச் சொல்லித் திரியமாட்டேனோ? (எ-று)

இறந்துபட்ட தேவர்கள் என்றது ஒருகோடி பிரம, விட்டுணுக்களை. தலைபூண்டவென்றது - சர்வசங்காரகாலத்தில் அப்பிரம,விட்டுணுக்களும் இறக்க, அவர்களிருவரும் அவ்வத்தொழிற்சனுக்கு இயமிக்குங்காலத்தில் நாங்களே கடவுளர்களாவோம் என்று இறுமாப்படைவார்களாகையால், அவ்விறுமாப்படையாதபடி அவர்களுக்குக் காட்டும்பொருட்டு அவர்கள் தலைகளை மாலையாய்ப் பூண்டார் என்பதாம். இது ஸ்காந்தபுராண விருத்தாந்தம். (௩0)

கண்டங்கறுத்துநின்ற காரணத்தைப்பாரேனோ
தொண்டர்குழுமிநின்ற தோற்றமதைப்பாரேனோ

(பொ-ரை) ஓ சுவாமி! இன்னும் உன்னுடைய கண்டமானது கறுப்பாக விருப்பதால் தோன்றும் அழகையும், (அவ்வழகைக்காணும்பொருட்டோ! தன்னது வேறு காரணமோ!) அடியார்களெல்லாம் கூட்டங்கூட்டமாகக் கூடியிருக்கின்ற காட்சியையும் நான் தரிசிக்கமாட்டேனோ? (எ-று)

கண்டங்கறுத்துநின்றது - நீலகண்டகோலம். இது திருப்பாற்கடல்கடைந்தபோது ஆலாலவிஷத்தை அமுதுசெய்து நிறுத்தித்தேவர்களைக் காப்பாற்றியபடி வைத்தருளியாகும். (௩௧)

அருள்பழுக்குமதியா னனத்தைப்பாரேனோ
திருநயனக்கடையொளிர்ந்தசெழுங்கொழுமைபாரேனோ

(பொ-ள்) இன்னும் திருவருட் (பழமானது) பழுத்துள்ள சந்திரனைப்போன்ற முகத்தின் அழகையும், உனது திருவருட்கடைக் கண் பாநோக்கத்தின் கொழுமை பொருந்திய அழகையும் தரிசிக்க மாட்டேனோ? (எ-று)

பழுத்த என்றதினால் அருள் என்றதற்குப் பழம் என்றுபொருள் எழுதப்பட்டது. (௯)

செங்குமிழின் றுண்டம்வளர் சிங்காரம்பாரேனோ
அங்கவியைவென்ற வதரத்தைப்பாரேனோ

(பொ-ள்) (இன்னும்) செவ்வந்த குமிழம்பூவைப்போன்ற மூக்கினிடத்தில் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் அழகையும், அழகிய கொவ்வைக்கனிக்கும் அதிகமான செம்மைநிறந்தோய்கூடிய வாயிதழ்களின் அழகையும் தரிசிக்கமாட்டேனோ? (எ-று)

அங்ஙனம் தரிசிக்காவிட்டால் நான் கடைத்தேறுவதில்லை யென்பது எனக்கு நன்றாய்த்தெரிந்த விஷயமாகையால் தரிசிக்காமல் விடமாட்டேன் என்பதுகுறிப்பு. (௰)

முல்லைநிலவெறிக்கு மூரலொளிபாரேனோ
அல்லார்புருவத் தழகுதனைப்பாரேனோ

(பொ-ள்) (இன்னும்) முல்லைப்பூவைப்போலவும், சந்திரனொளியைப்போலவும் வெண்மையை வீசுகின்ற பல்வரிசையின் அழகையும், கறுத்தபுருவங்களின் அழகையும் தரிசிக்கமாட்டேனோ. (எ-று)

நீ என்னைச் சும்மாவிட்டாலும் நான் தரிசிக்காமல் விடமாட்டேன் என்பது குறிப்பு. (௧௧)

மகரங்கிடந்தொளிரும் வள்ளைதனைப்பாரேனோ
சிகரமுடியழகுறு செஞ்சடையும்பாரேனோ

(பொ-ரை) (இன்னும்) மகரமீனைப்போலிருந்து விளங்காநின்ற வெண்மையையுடைய காதுகளின் அழகையும், சிரசின்கண்ணிருந்து விளங்கும் முடியின் அழகையும், செவந்தசடாபாரத்தின் அழகையும் தரிசிக்கமாட்டேனோ? (எ-று)

மகரம்--சுறாமீன். அதைப் பெண்கள் காதுக்கொப்பிடுவதற்கே பெரும்பாலும் இலக்கியமுண்டு. ஆகையால், மகரம்இடங்கொளிரும் என்றதற்கு - சுறாமீன்வடிவாகச் செய்யப்பட்டுள்ள மகர குண்டலங்கள் இருந்துவிளங்காநின்ற காதுகள் எனப்பொருள் கொள்ளலுமொன்று. ஆனால்முன்னர் பிழைபடப்பொருள்கூறுவானேன்? என்று வினவினால்,

"சத்தியாய்ச் சிவமாகித்தனிப்பர
முத்தியான முதல்" என்று ஆன்றோர் சொல்லியிருக்கின்ற படியால் அச்சத்தியாய்விளங்குபவனும் இவனேயாவான். ஆகையால் பெண்கள்காதுகளுக்குச் சொல்லும் உவமானப்பொருளான மகரத்தையே இவன்காதுகளுக்குங்கற்பிக்க நியாயமிருந்ததென்றறிக. (ருரு)

கங்கையொடுதிங்கணின்ற காட்சிதனைப்பாரேனோ
பொங்கரவைத்தான்சடையில் பூண்டவிதம்பாரேனோ

(பொ-ரை) (இன்னும்) கங்காதேவியும், சந்திரனும் இருந்து விளங்காநின்ற மிக்க அழகையும், உக்கிரத்தையுடைய சர்ப்பங்களைச் சடாபாரத்தின்கண் தரித்திருக்கும் அழகையும் தரிசிக்கமாட்டேனோ? தரிசிப்பேன். (எ-று)

ஆனால் உன்னைப்பின்பற்றிவருவேனானால் நீயணிந்திருக்கும்பாம்பானது என்னைக்கடித்து விட்டால் நான் என்னசெய்வேன் என்று அஞ்சுகின்றேன் என்பது ஒருவியப்புப்பொருள். (ருசா)

சரக்கொன்றைபூந்த சடைக்காட்டைப்பாரேனோ
எருக்கறுகுமத்தையணி யேகாந்தம்பாரேனோ

(பொ-ரை) சரக்கொன்றை மலர்கள் பூத்திருப்பதால் விளங்கா நின்ற கற்றையாகிய சடாபாரக்காட்டின் அழகையும், எருக்கம்பூ, அறுகம்புல், ஊமத்தைப்பூ இவைகளை அணிந்திராநின்ற தனிக்கோலத்தின் அழகையும் தரிசிக்கமாட்டேனோ? (எ-று)

சிவபெருமான் தமது சடையில் கொன்றைமாலையைத் தரித்திருப்பதினாலும், அச்சடை மிகுதியா யிருப்பதினாலும், அச்சடையைக்காடாகவும், அக்காட்டில் சரக்கொன்றைமரங்களே மிகுதியும்நெருங்கிப் புஷ்பித்திருப்பதாகவும் உவமித்துக்கூறினார். (௫௭)

கொக்கிறகுசூடிநின்ற கொண்டாட்டம்பாரேனோ
அக்கினியையேந்திநின்ற வானந்தம்பாரேனோ

(பொ-ரை) (இன்னும்) கொக்கின் இறகுகளைத் தரித்துக்கொண்டிராநின்ற அழகையும், (வலதுகரத்தில்) மழுவைத்தாங்கிக்கொண்டிராநின்ற அழகையும் தரிசிக்கமாட்டேனோ? (எ-று)

நான் இவ்வுலகத்தின்கண் பிறந்ததே உன்னைத் துதிக்கும்பொருட்டும் உன்னுடைய கோலத்தை தரிசிக்கும்பொருட்டுமாகையால் நான் வீணேகாலத்தைச் செல்லவிடமாட்டேன் என்பதுகுறிப்பு. (௫௮)

தூக்கியகாலுந் துடியடியும்பாரேனோ
தாக்குமுயலகன்மேற் றாண்டவத்தைப் பாரேனோ

(பொ-ரை) (இன்னும்) உனது குஞ்சிதபாதத்தையும், அப்பாதத்தால் நடிக்கும் நடிப்புக்குத் தக்கவிதமாக அடிபடும் உடுக்கையின் அடியையும், முயலகன்மேல் காலூன்றிநடிக்கும் நடனத்தையும் நான்தரிசிக்கமாட்டேனோ? (எ-று)

உலகத்தில் உனது திருவடிகளை அடையுநிமித்தமே பலவகையாகத் துதிசெய்வதாகையால் அத்திருவடிகளால் செய்யும் நடனத்தையே நான் அவசியம் தரிசிப்பேன் என்பது குறிப்பு. (௫௯)

விசுகரமும் விகசிதமும்பாரேனோ
ஆசையளிக்கு மபயகரம்பாரேனோ

(பொ-ரை) நீ வீசிக்கொண்டிராநின்ற கையையும், நின்மலர்ச்சியையும், பிராணிகளுக்கு உன்மேல் அன்பைக்கொடுத்து வாராநின்ற அபயாஸ்தத்தையும் நான் தரிசிக்கமாட்டேனோ? (எ-று)

நினது இரண்டுகரங்களும் உயிர்கள் நன்மையை யடையும்படியான காரியத்தையே செய்துகொண்டு வருகின்றனவாகையால்நான் அவைகளைத் தரிசிப்பேன் என்பது குறிப்பு. (௬0)

அரிபிரமர்போற்ற வமரர்சயசயெனப்
பெரியம்மைபாகம்வளர் பேரழகைப்பாரேனோ

(பொ-ரை) விஷ்ணுவும், பிரமனும் துதிசெய்யவும், தேவர்களெல்லாம் ஜய! ஜய!! என்றுவாழ்த்துகூறவும், உமாதேவியானவள் இடப்பாகத்தில் இருக்கும்படி நீ எழுந்தருளியுள்ள மிக்க அழகைத்தரிசிக்கமாட்டேனோ? (எ-று)

சிவன் பார்வதாதேவியோடும் எழுந்தருளியுள்ள கோலமானது சர்வசத்தியையும் உடையதாகையால் அதுபிரம, விஷ்ணுக்கள்போற்றத்தகுந்ததென்பார், 'அரிபிரமர்போற்ற' என்றார். (௬௧)

சுந்தரநீற்றின் சொகுசுதனைப்பாரேனோ
சந்திரசேகரனாய் தயவுசெய்தல்பாரேனோ

(பொ-ரை) உன்னுடைய அழகுபொருந்திய விபூதியின் விநோதத்தையும், சந்திரனைச் சடாபாரத்தில் வைத்துள்ளதாகிய சந்திரசேகரமூர்த்தியென்று சொல்லப்படுகின்ற கோலத்தோடு எழுந்தருளிவந்து (உலகத்தார்க்கு) அருள்செய்யுந்திறத்தையும்தரிசிக்கமாட்டேனோ? (எ-று)

"சுந்தரமாவதுநீறு" என்று ஆன்றோர்கள் சொல்லியிருப்பதால் 'சுந்தரநீற்றின் சொகுசுதனை' என்றார்.

சந்திரசேகரமூர்த்தம் சாந்தமுள்ளதாகையால் 'தயவுசெய்தல்பா ரேனோ' என்றார். (சுஉ)

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா)

(பொ-ரை) கன்னிவனம் என்று சொல்லப்படுகின்றமதுரையில் எழு ந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே!

கெட்டநாள்கெட்டாலுங் கிருபையினிப்பாரேடா
பட்டநாள்பட்டாலும் பதமெனக்குக் கிட்டாதோ

(பொ-ரை) நான் அப்பரத்தை யடையும்படியாகப் பாடுபட்டகாலம் போனாலும் போக, (ஆனால்) அந்தமோன பரம்பொருளானது எனக் குக்கிடைக்காதா? கிடைக்கும். ஆகையால் அது கிடைக்காமற் போனகாலமெல்லாம் போகட்டும். இனியானாலும் உனது திருவருட் கிருபாகடாட்ச வீட்சண்யத்தைக் கொஞ்சம்வைப்பாயாக. (எ-று)

வீணே போனநாள்போக இனியேனும் எனக்குத் திருவருள்பா லிக்கவேண்டும் என்பதுகருத்து. (சுங)

நற்பருவமாக்குமந்த நாளெனக்குக்கிட்டாதோ
எப்பருவமுங்கடந்த வேகாந்தங்கிட்டாதோ

(பொ-ரை) நல்லபரிபாக மடையும்படியான காலமானது எனக்கு வராதா? அந்தப் பரிபாககாலமும் ஒழிந்து பட்டுப்பின்னர் அடையா நின்ற தனித்திருப்பதாகிய ஏகாந்தஞானமானதும் எனக்குவாராதா! (எ-று)

“ஏகாந்த மோன ஞான வின்ப நிஷ்டையர்கோடி” என்று தாயு மானவர் திருவாய்மலர்ந்திருப்பதினால் இப்பட்டினத்தடிகளும் அதை யே விரும்பி 'ஏகாந்தங் கிட்டாதோ' என்றார். ([illegible])

வாக்கிறந்துநின்ற மௌனமதுகிட்டாதோ
நாக்கிறந்துநின்றுணர்ந்த தற்சுகந்தான்கிட்டாதோ

(பொ-ரை) வசனம் ஒழிந்து (சிவசமாதியில்) நிற்பதாகிய மேலான ஞானமானது எனக்குவராதா? எப்பொருளின்மேலும் பற்றுதலில்லாத நற்சுத்தியும் எனக்குவாராதா? (எ-று)

"வாக்கிறந்த பூரணம்" என்று முன்னோர்கள் சொல்லியிருப்பதினால், வாயின்தொழில் அற்றவிடமே மௌனமாகையால் 'வாக்கிறந்துநின்ற மௌனமது கிட்டாதோ' என்றார். (௬௫)

வெந்துயரைத் தீர்க்குமந்த வெட்டவெளிகிட்டாதோ
சிந்தையையுந் தீர்க்குமந்தத் தேறலதுகிட்டாதோ

(பொ-ரை) கொடிய துன்பங்களையெல்லாம் நீக்குகின்ற வெறும்வெளியானது எனக்குவாராதா? என்னுடைய எண்ணங்களைமுடித்து வாராநின்ற தேவாமிர்தத் தேனானது எனக்குவாராதா? (எ-று)

சிந்தையிறந்து நின்றவிடமே தேன்போலினிப்பதாகையால் 'சிந்தையையும் தீர்க்குமந்தத் தேறலதுகிட்டாதோ?' என்றார். (௬௬)

ஆனவடியார்க் கடிமைகொளக்கிட்டாதோ
ஊனமறவென்னை யுணர்த்துவிக்கல்கிட்டாதோ

(பொ-ரை) உன்னுடைய திருத்தொண்டுக்குரிய அடியவர்களுக்கு அடியவனாக என்னையும் கொள்ளும்படியானவகை எனக்கு வாராதா? குற்றம் வாராதபடி எனக்கு திருவாய்மலரும் உபதேசமானது வாராதா? (எ-று)

என்னை உன்னடியவர்க் கடிமையாக்கவேண்டும். எனக்கு மோக்ஷநிலையை உபதேசிக்கவேண்டும் என்பது கருத்து. (௬௭)

என்னென்று சொல்லுவண்டா வென்குருவே கேளேடா
பின்னையெனக்குநீ யல்லாற்பிறிதிலையே

(பொ-ரை) என்னுடைய குருநாதா! நீயல்லாமல் எனக்கு நெருங்கிய துணையானவர் வேறொருவரில்லையாதலால் நான் இன்னும் எப்படிசொல்லி வருந்துவேன்? (எ-று)

நீயே எனக்கு உயர்ந்த துணையானவனாகையால் நான் உன்னிடத்தில் சொல்லிவருத்தப்படாமல் வேறு எவரிடத்தில் சொல்லிவருந்துவேன் என்பது கருத்து. (சுஅ)

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா)

(பொ-ரை) கன்னிவனம் என்று சொல்லப்படுகின்ற மதுரையில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே!

அன்னவிசாரமது வற்றவிடங்கிட்டாதோ
சொன்னவிசாரந் தொலைத்தவிடங்கிட்டாதோ

(பொ-ரை) பெரியோர்கள் சோற்றுத்துன்பத்தை யொழிந்துநின்ற விடம் எதுவோ? பொன்னாசைநீங்கிநின்ற இடம் எதுவோ? அந்தஇடமானது எனக்கு வாராதா? (எ-று)

அன்னத்தால் அடையும் துன்பத்தையும், சொர்ணம்தேடுவதால் அடையும் துன்பத்தையும் நீங்கி நின்ற இடமே மோக்ஷமாகையால் அந்த இடத்தையே எனக்கும் பாலித்தருளல்வேண்டும் என்பது கருத்து. (சுகூ)

உலகவிசார மொழிந்தவிடங்கிட்டாதோ
மலக்குழுவின்மின்னார் வசியாதுங்கிட்டாதோ

(பொ-ரை) மண்ணாசை நீங்கிநின்ற இடம் எதுவோ? ஆணவமலசம்பந்தமான பெண்கள் ஆசையானது நீங்கிநின்றஇடம் எதுவோ? அந்த இடமானது எனக்குவாராதா? (எ-று)

மண்ணாசை, பெண்ணாசைகளை நீங்கி நின்ற இடமே மோக்ஷமாகும். ஆகையால் அவ்விடத்தையே எனக்குத் தந்தருளல் வேண்டும் என்பது கருத்து. (எ0)

ஒப்புவமைபற்றொழிந்தவிடங்கிட்டாதோ
செப்புதற்குமெட்டாத் தெளிந்தவிடங்கிட்டாதோ

(பொ-ரை) சமானம், திருஷ்டாந்தம், பந்தம் ஆகிய இவைகள்சேர்ந்தி நின்ற இடம் எதுவோ? வாயினால் சொல்லுதற் கருமையான தெளிந்த இடம் எதுவோ? அவ்விடமானது எனக்குக்கைகூடாதா? (எ-று)

அவ்விடம் கைகூடும்படி எனக்கு அருள்செய்வோன் நீயே யாவாய் என்பது கருத்து. (எச)

வாக்குமனாதீத வகோசரத்திற் செல்லவெனைத்
தாக்குமருட்குருவேநின் றாளிணைக்கேயான்போற்றி.

(பொ-ரை) வாக்குக்கும், மனத்திற்கும், அதீதப்பட்டு விளங்காநின்ற இடத்தின்கண் போகும்படி என்னை உபதேசமார்க்கமாகச் செலுத்தவந்த திருவருட்குருவே! உன்னுடைய இரண்டுதிருவடிகளுக்கே நான் (பலகாலும்) துதிசெய்கின்றேன். (எ-று)

'அவாங்மனோகோசர' மாகலின் 'வாக்குமனாதீத வகோசரம்' என்றார். (எஉ)

பட்டணத்தார் முதல்வன்முறையீடு
முற்றிற்று.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்
மகடூஉ முன்னிலையாகத் திருவாய்மலர்ந்த

அருட்புலம்பல்.

ஐங்கரனைத்தெண்டனிட்டே னருளடைய வேண்டுமென்று
தங்காமல்வந்தொருவன் றற்சொரூபங்காட்டியெனைக்

(பொ-ரை) நான்திருவருளையடையவிரும்பி ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய விநாயகக்கடவுளை நமஸ்காரம் செய்தேன். அப்படிநான் செய்

தநிருள் நமை விலகாமல் தானே வந்து தன்னுடைய சொருபத்தைக் காட்டி அடியேனாகிய என்னை. (எ-று). (௧)

கொள்ளைப்பிறப்பறுக்கக் கொண்டான்குருவடிவம்
கள்ளப்புலனறுக்கக் காரணமாய்வந்தாண்டி

(பொ-ரை) தலைவனே! தொன்றுதொட்டுத் தொடர்ந்துவந்து கொண்டிராநின்ற பிறந்திறப்பென்னும் ஜென்மத்தை அறவேகளையும்படி மேலே சொன்ன அவன், ஞானாசாரியருமாகவும், வஞ்சகத்தையுடைய புலன்களை யொழிக்கும்படி காரணகுருவாகவும் திருவருட்டேகங்கொண்டு எழுந்தருளிவந்தான். (எ-று)

ஆ! ஆ!! ஈதென்ன பெருங்கருணைத் திறமோதான்அறியேன் என்பதுகுறிப்பு.

புலன்களாவன -- சத்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம் என்பன. (௨)

ஆதாரமோராறு மைம்பத்தோரட்சரமும்
சூதானகோட்டையெல்லாஞ் சுட்டான்றரிசறவே

(பொ-ரை) தலைவனே! ஆறு ஆதாரங்களையும், அவ்வாதாரங்களில் நிலைத்துள்ள ஐம்பத்தொரு எழுத்துக்களையும், அவ்வாதாரயோனைக்களைச் சுற்றியிடப்படும் வினையங்களாகிய கோட்டைகளையும் குற்றநீங்கும்படி அறவேயொழித்தான். (எ-று)

ஆதாரம் ஆறென்றது -- மூலாதாரம், சுவாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆக்ஞையென்பன. இவைகளுக்கு முக்கோணம், நாற்கோணம், பிறைக்கோணம், முக்கோணம், அறுகோணம், வட்டமென்னும் சக்கரங்களும், அச்சக்கரங்களுக்குமுறையேநான்கு, ஆறு, பத்து, பன்னிரண்டு, பதினாறு, மூன்றாகவுள்ள இதழ்களும் இருக்கின்றன. அவ்விதழ்களில் ஒவ்வொரிதழுக்கும் ஒவ்வொரு எழுத்துக் களிருக்கின்றன. அவையே ஐம்பத்தோரட்சரமாகும். (௩)

மெத்தவிகாரம் விளைக்கும்பலபலவாம்
தத்துவங்களெல்லாம் தலைகெட்டுவெந்ததடி

(பொ-ரை) ஓ பெண்ணே! (அவன் அப்படிசெய்ததினால்) மிகுந்த துன்பங்களைக் கொடுத்துக்கொண்டு வாராநின்ற எல்லாத் தத்துவங்களும் தமது சேஷ்டைகளினின்றும் நீங்கிப்போயின. (எ-று)

ஆகையால் இனி எனக்குத் திருவருள்கிடைப்பதற்கு யாதொரு சந்தேகமுமில்லை என்பது குறிப்பு. (ச)

என்னோடுடன்பிறந்தா ரெல்லாரும்பட்டார்கள்
தன்னந்தனியே தரித்திருக்கமாட்டேனடி

(பொ-ரை) ஓ பெண்ணே! என்னுடன் துணையாகப்பிறந்து என்னை எக்காலத்திலும் பிரியாது நெருங்கியிருந்தவர்களெல்லாம் இப்பொழுது இறந்துவிட்டார்கள். இப்படியிருப்பதினால் நான்மாத்திரம் தனியே யிருக்கமாட்டேன். (எ-று)

என்னோடுடன்பிறந்தார் என்றது மேலேசொன்ன தத்துவங்கள் என்றபடி. (ரு)

எல்லாரும்பட்டகளை மென்றுதொலையுமடி
சொல்லியழுதாற் றுயரமெனக்காறுமடி

(பொ-ரை) ஓ பெண்ணே! மேலேசொன்ன அவர்களெல்லாம் இறந்துபட்ட சடுகளமானது என்று இல்லாமற்போகுமோ? இது எனக்கு மிகவும் வியசனமாயிருக்கிறது. நான் அவைகளை எடுத்துவாயினாற் பலமுறையும்சொல்லி அழுதாலே எனக்கு அத்துக்கம் நீங்கும். அப்படிநான் செய்யாவிட்டால் அதுநீங்காது. (எ-று)

எல்லாரும்பட்டகளமென்று தொலையும் என்றது = இறப்பிறப்புக்கள் எப்பொழுது ஒழியும் என்றது. (சு)

மண்முதலாமைம்பூத மாண்டுவிழக்கண்டேண்டி
விண்முதலாமைம்பொறிகள் வெந்துவிழக்கண்டேண்டி

(பொ-ள்) ஏ பெண்ணே! பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் என்று சொல்லப்படுகின்ற ஐம்பூதங்களும், அவற்றின் தொழில்களும் அறவே ஒழியவும், சத்தாதி முதல் ஐம்பொறிகள் அறவே வெந்துமாளவும் நான் பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டேன். (எ-று)

பூதங்களின் சேஷ்டையும், பொறிகளின் சேஷ்டையும் ஒழிந்து போயினவாகையால், இப்படி கூறினார். (௭)

நீக்காப்புலன்களைந்து நீறாகவெந்ததடி
வாக்காதியைவரையு மாண்டுவிழக்கண்டேண்டி

(பொ-ள்) ஏ பெண்ணே! எக்காலத்திலும் நீக்கக்கூடாத ஐம்புலன்களும், வாக்கு முதலாகச் சொல்லப்பட்ட கன்மேந்திரியங்களும் ஒழிய நான்பார்த்தேனல்லவா? (எ-று)

இவைகள் எல்லாம் ஒவ்வொன்றாக இறந்துபடுவதினால் எனக்கு இனி ஒருகுறையுமில்லை என்றபடி.

வாக்காதி என்றது வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபஸ்தம் என்பன. (௮)

மனக்கரணமத்தனையும் வகைவகையேபட்டழிய
இனக்கரணத்தோடே யெரிந்துவிழக்கண்டேண்டி

(பொ-ள்) மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்னும் அந்தக்கரணங்கள் நான்கும் வகைவகையாக ஒழியவும், அவைகளையடுத்துநின்று வியவகாரஞ்செய்து கொண்டிருந்த இனக்கரணங்களுமொழிய நான்பார்த்தேனல்லவா? (எ-று)

வகைவகையாக என்றது ஒவ்வொன்றின்பின் ஒவ்வொன்றாய்ப்போவது. (௯)

ஆத்துமதத்துவங்கள் அடிக்கழிந்துவெந்ததடி
போற்றும்வகையெப்படியோ போதமிறந்தாலே

(பொ-ரை) மேலே சொல்லிமுடிந்த இருபத்துநான்காகிய ஆத்தும தத்துவங்களெல்லாம் அடுக்கடுக்காகப் போயினமையால் போதத்திற்கும் அப்புறப்பட்டு நின்றுவிளங்காநின்ற சிவபெருமானை எப்படி துதிசெய்வதோ நான் அறியேன். (எ-று)

போதங்கடந்த பெருமானைத் தத்துவங்களெல்லாம் ஒழியநின்ற நான் எப்படி போற்றுவேன் என்பது கருத்து. (௧௦)

வித்தியாதத்துவங்கள் வெந்துவிழக்கண்டேண்டி
சுத்தவித்தையைந்தினையுஞ் சுட்டான்றுரிசறவே

(பொ-ரை) வித்தியாதத்துவங்களையும், சுத்தவித்தியா தத்துவங்களையும், குற்றமறும்படி தகித்துவிட்டானாகையால் அந்ததத்துவங்களெல்லாம் வெந்து நீறாய்ப்போனமையை நான் கண்டேன், (எ-று) (௧௧)

மூன்றுவகைக்கிளையு முப்பத்தாறுவரையும்
கான்றுவிழச்சுட்டுக் கருவேரறுத்தாண்டி

(பொ-ரை) மூன்றுவகையாய்நின்று விளங்கிக்கொண்டிருக்குங்கிளைகளையும், ஆக முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் அறவே நீக்கிப்பிறப்பென்கிற வேரைக்கல்லி எறிந்துவிட்டான். (எ-று)

என்னுடைய ஞானாசிரியர் இப்படி எனக்குப் பெருங்கருணைசெய்தமைக்கு நான் என்னபிரதியுபகாரம் செய்யப்போகிறேன் என்பது குறிப்பு. (௧௨)

குருவாகிவந்தானோ குலமறுக்கவந்தானோ
உருவாகிவந்தானோ வுருவழிக்கவந்தானோ

(பொ-ரை) எனக்கு ஞானாசிரியனாய் எழுந்தருளிவந்தானோ? அல்லது என்னுடைய குலப்பற்றை நீக்கவந்தானோ? அல்லது அவனே கருவி, கரணாதிகளோடு கூடிய ரூபந்தாங்கிவந்தானோ? அல்லது எனக்குள்ள அலகாயத்தை நீக்கியருளும்படி வந்தானோ? (எ-று)

சிவபெருமான் எனக்குக் குருவாகவந்திருப்பாரானால் உடல், பொருள், ஆவிகளைத் தாமேகொள்ளல்வேண்டும். அப்படி கொள்ளவில்லை. பந்தத்தையும் நீக்கினாரில்லை. மலத்தைநீக்கிச் சுகானந்தத்தையும் தந்தாரில்லை. ஆகையால் பரிபாககாலம் வரவில்லையென்று வருந்துகின்றேன் என்பது குறிப்பு. (௩௩)

கேடுவருமென்றறியேன் கெடுமதிகண்டோற்றாமல்
பாடுவருமென்றறியேன் பதியாண்டிருந்தேனடி

(பொ-ரை) எனக்குக் கெடும்புத்தியானது கண்ணுக்குத் தோன்றாமையால் கெடுதிவருமென்பதை நான் உணர்ந்தேனில்லை. நான்நல்ல தேசத்தை ராஜரீகஞ் செய்திருந்தபடியால் எனக்குந் துன்பமானது வந்துசேருமென்றும் அறிந்தேனில்லை. (எ-று)

“கெடுமதிகண்ணுக்குத்தோற்றாது” என்று உலகத்தில் சொல்வது போலநான் அரசனாக ராஜ்யபரிபாலனஞ் செய்திருந்தபடியால் எனக்குப் பின்வருந்துன்பங்கள் தெரியாமற்போயின என்பதாம். (௩௪)

எல்லாரும்பட்டகளமின்னவிடமென்றறியேன்
பொல்லாக்குருநீர்க்கும் பொறியிலியைக்கண்டேனடி

(பொ-ரை) உலகத்திலுள்ள ஆன்மகோடிக ளெல்லாம் இறந்துபட்ட இடமாயுள்ளது இரவாகுமென்று உணர்ந்தேனில்லை. ஆனால், நம்முடைய வினைகளையெல்லாம் அறவேயொழித்து மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பதற்காக என்று முன்னா லொருவனைமாத்திரம் நான் தரிசனஞ் செய்தேன். (எ-று)

எல்லாரும் பட்டகளம் என்றதற்கு முன்சொன்ன முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் இறந்தஇடம் என்று பொருள். (௩௫)

உட்கோட்டைக்குள்ளிருந்தா ரொக்கமழிந்தார்கள்
அக்கோட்டைக்குள்ளிருந்தா ராறுபதுபேர்பட்டார்கள்

(பொ-ரை) ஆன்மதத்துவத்துக் குட்பட்ட தொகையான முப்பத் தாறு தத்துவங்களும் நம்முடைய சேஷ்டைகளிலின்றும் விலகி ஒடுங்கிப்போயின. ஆனாலும் மேலேசொன்ன அக்கோட்டைக் குள்ளே ஒவ்வொருதத்துவத்துக்கும் சம்பந்தப்பட்டிருந்த அறுபது புறத்தத்துவங்களும் அறவே ஒழிந்துபோயின, (எ-று)

அன்றி. கோட்டை என்றது தேகத்தை. இவ்வறுபதுதத்துவங்களாயும் புறத்தத்துவங்கள் என்றதினால் முன்னேசொன்ன முப்பத்தாறும் அகத்தத்துவங்களாம் என்பதற்கு ஐயம் என்னை என்பதாம்.()

ஒக்கமடிந்ததடி யூதிருவவெந்ததடி
கற்கோட்டையெல்லாங் கரிக்கோட்டையாச்சுதடி.

(பொ-ரை) மேற்சொன்னதொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களும் ஒன்று சேரமடிந்தபடியால் அத்தத்துவங்களின் சம்பந்தியாயிருந்த இந்தத் தேகமாகிய கற்கோட்டையானது கரியாற் செய்யப்பட்ட கோட்டையாய்முடிந்தது. (எ-று)

தத்துவங்களெல்லாம் அறவேயொழியவே தேகமும் நில்லாது தீந்துவிடுமென்பார் இப்படியாகச் சொன்னார். (கஎ)

தொண்ணூற்றறுவரையுஞ் சுட்டான்றுரிசறவே
கண்ணீறுபட்டதடி கருவேரறுத்தாண்டி

(பொ-ரை) இப்படியாக என்னுடைய குருசுவாமி யானவன்மேற் சொன்ன தத்துவங்களை யெல்லாம் தத்தமது தொழில்களிற் பிரவேசிக்கவொட்டாமல் நிறுத்தவே அவைகளிருந்த இடமானது சாம்பலாய்விட்டது. அது அப்படியாகவே அவனேவெளிவந்து தன்னுடைய கிருபையினால் பிறப்பைநீக்கிக் கருணையையும் தந்தான்.(எ-று)

தத்துவங்களின் சேஷ்டைகள் ஒழிந்தவிடமே மோக்ஷமென்று சொல்லியபடி பிறப்புநீங்கியதாகையால் இப்பட்டினத்தடிகள் இங்ஙனம் கூறினார். (கஅ)

ஐங்காயங்கெட்டதடி யுள்ளதெல்லாம்போச்சுதடி
ஆங்காரங்கெட்டதடி யடிபோட்டிருந்தாண்டி.

(பொ-ரை) யாதொரு பிரணவரூபமாயுள்ள பொருளும், அப்பிரணவரூபத்தின்கண் விளங்க முற்றிருந்தவைகளும் கெடுதியை யடைந்தன. ஆகையால் அகங்காரமும் தீர்ந்துபோயின. ஆ! இப்படி இவை யெல்லாம் போவதற்குக் காரணமென்னையென்று பார்த்தாலோ என்னுடைய குருசுவாமியின் திருவருட்செய்கை யென்று விளங்குகிறது. (எ-று)

அதுவிளங்கவே மோசங் கைகூடியென்று தப்பியிருந்தேன் என்பது குறிப்பு. (கக)

தரையாங்குடிலேறுதல் நட்டநடுவிளக்கதடி
இரையுமனத்திரிம்மை யெல்லாமறுத்தாண்டி.

(பொ-ரை) என்னுடைய ஆசாரியமூர்த்தியானவர் வியவகாரத்தில் சென்றுகொண்டிருக்கும் மனத்தின் துன்பத்தையெல்லாம் நீக்கினார். அவர் அப்படி செய்ததினால் தரையாகிய குடிலேறுதலிய சத்திகளெல்லாரும் அறவே ஒழிந்தன. (எ-று)

என்னுடைய குருமூர்த்தியானவர் இங்ஙனம் செய்தமைக்குக் காரணம் தனது திருவருட்டிறமையேயாம் என்பதுகுறிப்பு. (உ0)

முன்னைவினையெல்லா முழுதுமறுத்தாண்டி
பின்னைப்பிறவிவரா மற்றெறுத்திருந்தானடி.

(பொ-ரை) நான் பூர்வத்திலேயே செய்து இப்பொழுது அநுபவித்து வாராநின்ற நல்வினை தீவினைகள் இரண்டையும் என்னுடைய குருசாமியானவர் முன்னிலைத்து ஒழித்துவிட்டபடியால் என்னை நான் அறிந்துகொண்டேன். அப்படி என்னை நான் அறியவே நான் இருந்தே அங்கிருந்தேனென்றாகிய வேறொருவரும் என்னுடன் இல்லை (எ-று)

இருவினைகளும் நீங்கப்பெறவே மலபரிபாகமாகையால் அகங்காரமும் போய்விடுகின்றது. அதுபோகவே தன்னைத்தானறியுந்திறம் உண்டாகின்றது. அது உண்டாகவே தான் தனியேயிருக்கும் அவசரம் உண்டாகின்றது. ஆகையால் இப்பட்டினத்தடிகளும் இப்படி கூறினார். (உக)

என்னையோரறிய விருவினையுமீடழித்துத்
தன்னையறியத் தலைவனெனக்குச்சொன்னாண்டி

(பொ-ள) இருவினைகளையும் அறவேயொழித்து என்னுடைய சுபாவமான தன்மையை நானே அறிந்துகொண்டபின் இடத்தை யெனக்குத் திருவருட்பாலித்து அவ்விடத்தில் எழுந்தருளியுள்ள பரம்பொருளையும் உணர்ந்து கொள்ளும்படி என்னுடைய ஆசாரியரானவர் திருவாய்மலர்ந்து உபதேசித்தார். (எ-று) (உஉ)

தன்னையறிந்தேனடி தனிக்குமரியானேனடி
தன்னந்தனியே தனியிருக்கும்பக்குவமோ

(பொ-ள) அங்ஙனம் சொன்ன விடத்தில்பார்த்து அப்பரம்பொருளை உணர்ந்து கொண்டேன் அப்படி யுணர்ந்தபின் என்னுடைய அறியாமையாகிய பருவம்போய் அறியும் பக்குவத்தை யடைந்தேன். அங்ஙனமடைந்த நான் தனியாயிருப்பதற்குப் பரிபாகத்தையடைந்தவளானேனில்லை. (எ-று) (உங)

வீட்டிலொருவரில்லை வெட்டவெளியானேனடி
காட்டுக்கெறிந்தநிலா கனவாச்சேகண்டதெல்லாம்

(பொ-ள) நான் அடைந்த அந்த இடமாகியவீட்டில் வேறொருவரும் இல்லை. ஆகையால் நானும் அவ்விடத்தின்குணத்தை அடைந்தவளும் வெறும்வெளியானேன். இது எப்படியிருக்கிறதென்றால், காட்டிலன்ன சந்திரிகையை வீசுகின்ற நிலவின்பயனையும் நித்திரையின் கண்காணும் கனவின்பயனையும் ஒப்பாகவிருக்கின்றது. (எ-று) (உச)

நகையாரோ கண்டவர்கள் நாட்டுக்குப்பாட்டலவோ
பகையாரோ கண்டவர்கள் பார்த்தாருக்கேச்சலவோ

(பொ-ள்) நான் இப்படியாயிருத்தலைப் பார்த்தவர்கள் சிரிப்பார்களே. அல்லாமல் இது உலகத்தார்க்குப்பாட்டாகமுடியுமல்லவா? இன்னும் பார்த்தபேரெல்லாம் விரோதியார்களோ? சமீபமாகவந்துபார்த்தவர்களுக் கெல்லாம் பகைக்கத்தக்க தாயிருக்கின்றதல்லவா? (எ-று)

இப்படியெல்லாம் என்னென்ன அவமதிப்பு எனக்குவந்தாலும் நான் அவ்விடத்தினின்றும் வருதலில்லை என்பது குறிப்பு. (௨௩)

இந்நிலைமைகண்டாண்டி யெங்குமிருந்தாண்டி
கன்னியழித்தாண்டி கற்பைக்குலைத்தாண்டி

(பொ-ள்) நான்வருதலில்லை என்று ஒரேயுறுதியாய் அவ்விடத்தி லிருக்கும் நிலைமையையுணர்ந்து கொண்டான். அப்படியுணர்ந்துகொண்டபின் எங்கும் வியாபகனுமிருந்தான். அப்படியிருந்து என்னைத் தன்னுள்ளடைத்து என்னுடைய கன்னித்தன்மையைக் கெடுத்துக்கற்பி னிலையையும் கெடுத்தான்? (இதல்லதென்ன விஷயமோ அறியேன்) (எ-று)

கன்னியழித்துக் கற்பைக்குலைத்தான் என்றது -- சீவனைச்சிவன் தன்னடிப் படுத்திக்கொள்ளும் நிலைமை. (௨௪)

கற்புகுலைத்தமையுங் கருவேரறுத்தமையும்
பொற்புகுலைத்தமையும் போதமிறந்தமையும்

(பொ-ள்) என்னுடைய கற்பினையழித்ததும், பிறப்பையறுத்ததும், அழகைக்கெடுத்ததும், இவற்றால் என்னுடைய அறிவைநாச போக்கடித்துக் கொண்டதும் தவிர. (எ-று)

சிவபெருமான் தலைவனும், சீவன்தலைவியுமாகையால் அச்சீவனைச் சிவன் தன்வயப்படுத்துங் காலத்தில் சீவபோதம்போய்ச் சிவபோத

றாவது சுபாவமாமென்று முன்னோர்கள் சொல்லியிருப்பதினால் இவ ரும் இங்ஙனம் கூறினார். (௨௭)

என்னவினைவருமோ வின்னமெனக்கென்றறியேன்
சொன்னசொல்லெல்லாம் பலித்ததடிசோர்வறவே

(பொ-ள்) எனக்கு இன்னும் என்னென்ன வினைகள்வந்து சம்ப விக்குமோ அதை அறிந்தேனில்லை. ஆனால் (என்னுடைய ஆசாரிய மூர்த்தியானவர் எனக்குத்) திருவாய்மலர்ந்த சொற்களெல்லாம் தவறா மல் பலித்துவிட்டன. (எ-று)

இப்படியானமையால் ஒருவினையும் வந்து என்னை வருத்தாது என்று நினைத்தாலும் அப்படியே சதா நினைந்திருக்கும்படியான இடம் இன்னும் வரவில்லையே என்பதுகுறிப்பு. (௨அ)

கங்குல்பகலற்றிடத்தே காட்டிக்கொடுத்தாண்டி
பங்கமழித்தாண்டி பார்த்தானைப்பார்த்திருந்தேன்

(பொ-ள்) இரவென்பதும், பகலென்பதும் இல்லாமல் என்றும் ஒரே தன்மையாயிருந்து விளங்கும் சிதாகாயமென்னும் ஒரு அருமை யான இடத்தை எனக்கு என்னுடைய குருசுவாமியானவன் உபதேச மார்க்கமாகக் காட்டினான். பின்னர் நான் அவ்விடம் சென்றேன். சென்றபின் என்னுடைய குற்றங்கள் யாவும் நசிக்கச்செய்து விட் டான். அக்குற்றங்களாகிய மலங்கள் நீங்கவே அவ்விடத்தினின்றும் ஒருவன் என்னைக் கொஞ்சம் கண்திறந்து பார்த்தான். நானும் அவனை யே பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன். (எ-று)

இப்படி ஒன்றன்பின் ஒன்றாக நடந்த பலஅதிசயங்களையும் நடத் திக்காட்டியவன் என்னுடைய ஞானாசிரியனாகையால் அவனுக்கு என் னும் செய்யக்கூடிய பிரதியுபகாரம் என்னவிருக்கின்றது? ஒன்று மில்லை என்பதுங் குறிப்பு.

'பார்த்தானைப்பார்த்திருந்தேன்' என்றது "வெற்றுடம்பாயினார் வின்னுளோரொலாம்" என்னும் நளன்கதைச் செய்யுளடிக்குக்கர்ண பரம்பரையாகக் கேட்டுவரும் விஷயம்போன்றதென்றறிக. (உகூ)

சாதியிற்கூட்டுவரோ சாத்திரத்திற்குள்ளாமோ
ஓதியுணர்ந்ததெல்லா முள்ளபடியாச்சுதடி

(பொ-ரை) என்னை இவ்விதமாக ஒருவன்செய்து விட்டபடியால் என் சுற்றத்தார்களெல்லாம் என்னைச் சாதியில் சேர்த்துக்கொள்வார்களா? இப்பலவகையாம் விதங்களெல்லாம் சாத்திரங்களிற் சொல்லியிருக்கின்றனவோ? (ஆனால், அச்சாத்திரங்களை நான் உணராமற்போனபோதிலும்) என்னுடைய குருசுவாமி உபதேசிக்க நான்தெரிந்துகொண்டவையெல்லாம் சரியாகவே முடிந்தன. (எ-று)

இங்ஙனம் எல்லாம் சரியாகமுடியவே எனக்கும் பெருங்கருணைத் திறத்தைக் கடாட்சித்த ஞானாசிரியனை நினைந்து வியப்புறுகின்றேன் என்பது ஓர் அரும்பொருளாம். (௩0)

என்னகுற்றஞ்செய்தேனோ எல்லாருங்காணாமல்
அன்னைசுற்றமெல்லா மறியாரோ வம்புவியில்

(பொ-ரை) என்னுடைய சாதியார்களெல்லாம் காணாதபடி இருக்க நான் என்னகுற்றங்கள்செய்தேனோ? ஆனாலும் நான்குற்றம் செய்ததும், செய்யாததும் என்னுடைய தாய்முதலாகச் சொல்லப்பட்ட சுற்றத்தார்களெல்லாம் இவ்வுலகத்தின்கண்தெரிந்து கொள்ளாரோ? தெரிந்துகொள்வார். (எ-று) (௩க)

கொன்றாரைத்தின்றேனோ தின்றாரைக்கொன்றேனோ
எண்ணதெல்லாமெண்ணு மிச்சைமறந்தேனோ

(பொ-ரை) செங்மாந்தரங்களில் நான் என்னைக் கொன்றவர்களைத் தின்றேனோ? அல்லது வேறோர் பிராணிகளைக் கொன்று தின்றவ

களை நான்கொன்றேனோ? எண்ணாதகாரியங்களையெல்லாம் எண்ணியெண்ணித் துதிக்கின்ற விருப்பத்தைவிட்டேனோ? எதுவும்தெரியவில்லை. (எ-று) (௫௨)

சாதியிற்கூட்டுவரோ சமயத்தோரெண்ணுவரோ
பேதித்துவாழ்ந்ததெல்லாம் பேச்சுக்கிடமாச்சுதடி

(பொ-ரை) இவன் இப்படிப்பட்ட பாவத்தைச் செய்தவனாவனென்று சிவசம்பந்தமான சாதியார் தங்கள் சாதியில் என்னைச்சேர்த்துக் கொள்வார்களா? அல்லது சைவசமயத்தார் என்னை நினைத்தாயினும் பார்ப்பார்களா? நான் இப்படி அவர்களையெல்லாம் வஞ்சித்து என்னுடைய குருசுவாமிசொன்ன உறுதிமொழிப்படி வாழ்ந்திருந்தது மேலேசொன்னவர்களெல்லாம் என்னைப்பலவகையாகப் பேச இடமாய் முடிந்தது. (எ-று). (௫௩)

கண்டார்க்குப்பெண்ணலவோ காணார்க்குக்காமமடி
உண்டார்களுண்டதெல்லா மூணல்லாதுண்பர்களோ

(பொ-ரை) நான்பார்த்தவர்களுக்கெல்லாம் பெண்ணல்லவோ? அப்பெண்ணைக்காணாதவர்களுக்குக் காமம் அதிகமல்லவா? தின்றவர்கள் தின்றதெல்லாம் தின்னும்பொருள்களேயன்றி வேறுண்டோ? (எ-று)

பெண்கள் போகத்தை அநுபவியாதவர்களுக்கு அக்காமம்மிகுதியும் உண்டாவதாகையால் 'காணார்க்குக் காமமடி' என்றார். (௫௪

கொண்டார்கள்கொண்டதெல்லாங் கொள்ளாதார்கொள்ளுவரோ
விண்டவர்கள்கண்டவரோ கண்டவர்கள்விண்டவரோ

(பொ - ரை) அநுபவித்துக் கொண்டவர்கள் பெற்றபொருள்களையெல்லாம் அநுபவித்துக் கொள்ளாதார் கொள்ளுந் திறமுடையவராவரோ? அப்பொருளைவிட்டவர்கள் கண்டவர்களாவரோ? கண்டவர்கள் விட்டவர்கள் ஆவரோ? (எ-று)

'கண்டவர் விண்டிலர் விண்டவர் கண்டிலர்' என்று பெரியோர்கள் சொல்லியிருக்கின்றனராதலால் அக்கருத்தைநோக்கியே இப்பட்டினத்தடிகளாரும் இப்படியாக 'விண்டவர்கள் கண்டவரோ கண்டவர்கள் விண்டவரோ' என்றார். (ருரு)

பண்டாயநான்மறைகள் பாடும்பரிசலவோ
தொண்டாயதொண்டருளந் தோற்றியொடுங்குமதோ

(பொ-ள்) அப்பரம்பொருளானது தொன்றுதொட்டுச் சிவபெருமானால் சொல்லப் பட்டுவாராநின்ற நான்குவேதங்களாலும் துதிசெய்யப்பட்டதல்லவோ? அடிமைப்பட்டுள்ள அடியார்கள் மனத்தையே கோயிலாகக்கொண்டு அதினிடத்திலேயே தோன்றி யொடுங்குவதல்லவோ? (எ-று)

வேதங்களாற் புகழப்பட்டவனாகையால் "பண்டாய நான்மறைகள் பாடும்பரிசலவோ" என்றும், அடியார்கள் மனத்தி லெழுந்தருளியிருப்பதே தனக்குத் தொழிலாக உடையவனாகையால் 'தொண்டாய தொண்டருளந் தோற்றியொடுங்குமதோ' என்றார். (ருசு)

ஓதவரிதோ வொருவருணர்வரிதோ
பேதமறவெங்கும் விளங்கும்பெருமையன்காண்

(பொ-ள்) அப்பொருளானது சொல்லுதற்கருமையானதோ? ஒவ்வொருவரும் தெரிந்துகொள்ளுதற் கருமையானதோ? வித்தியாசமில்லாமல் எங்கும் ஒரே தன்மையனாய் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் பெருமையை யுடையவனுவான் ஆகையால். (எ-று)

சிவபெருமான் சர்வவியாபகனாகையால் எவ்விடத்திலும், யாவராலும் காணக்கூடியவனா யிருக்கின்றானென்பார், "ஓதவரிதோ வொருவருணர்வரிதோ" என்றார், (ருஎ)

வாக்குமனமுங் கடந்தமனோலயன்காண்
நோக்கரியநோக்கா நுண்ணியநுண்ணியனே காண்

(பொ-ரை) வாக்குக்கும், மனத்துக்கும் அதீதப்பட்டு விளங்கியும் அம்மனத்திலேயே வயப்பட்டு நிற்பவனுவான். ஆனால் அம்மனம் முதிர்ந்தவர்களால் காணுதற் கருமையானவன். நுட்பமாயறியும் அறிவுடையார்க ளிடத்தில் அவர்களுடைய அறிவுக்கும் எட்டாமல் நுட்பமா யிருக்கப்பட்டவனுவான் (எ-று)

இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடையவனை நான்காணுது விடுவதில்லை யென்பது குறிப்பு. (௩அ)

சொல்லுக்கடங்கான்காண் சொல்லிறந்துநின்றவன்காண்
கல்லுளிருந்த கனலொளிபோன்றவன்காண்

(பொ-ரை) அச்சிவபெருமானுனவன் சொல்லிறந்து நின்று விளங்குவோனுகையால் நான்சொல்லும் இப்பாமாலைக்குள் அடங்கமாட்டான். ஏனென்றால் கல்லுளிருந்தும் அக்கினியின் சோதிபோல் ஒளிப்பவனுகையால். (எ-று)

சிலாரூபத்திலும் சோதியாய் நிற்கின்றனென்பார், 'கல்லுளிருந்த கனலொளி போன்றவன்காண்' என்றார். (௩௯)

சுட்டிறந்தபாழ்தனிற் சுகித்திருக்கச்சொன்னவன்காண்
ஏட்டிலெழுத்தோ வெழுதினவன்கைப்பிழையோ

(பொ-ரை) அச்சிவபெருமானுனவன் இது இப்படிப்பட்டதாகுமென்றுசொல்லி அதற்கோர் பேரிட்டுச் சுட்டிக்காட்டுதற்குக் கூடாத வெட்டவெளியில் நீ சுகமாயிருக்கக்கடவாய் என்று திருவாய் மலர்ந்து என்னை அவ்விடத்திலே யிருக்கச்செய்தவனுவான். ஆனால் அவன் சொன்ன உபதேசவாக்கானது ஏட்டிலெழுதியிருந்த எழுத்தோ? அல்லது அவன்தவறி எழுதிய பிழைதானோ? அறியேன். (எ-று) (௪0)

சும்மாவிருக்கவைத்தான் சூத்திரத்தைநானறியேன்
அம்மாபொருளிதென வடையவிழுங்கினண்டி

(பொ-ரை) ஆனாலும் அவ்வெம்பெருமானானவன் என்னைச்சும்மா விருக்கும்படி செய்தான், அவன் எப்படி செய்தானோ அதின் உண்மையை நான் அறிந்தேனில்லை. ஆனால் அந்தச்சும்மா வென்னும் சொல்லுக்குப் பொருள்விசாரித்து இது தான்பொருளாமென்றறிந்து அப்பொருளையடையவே அவனே வெளிவந்து என்னைவிழுங்கித் தானாக்கிக் கொண்டனன். (எ-று)

இப்படி பரமகாருணியனாகிய சிவபெருமான் செய்யநான் என்னபுண்ணியஞ் செய்தேனோ என்பது குறிப்பு. (௩௧)

பார்த்தவிடமெல்லாம் பரமாகக்கண்டேண்டி
கோத்தநிலைகுலைந்த கொள்கையறியேண்டி

(பொ-ரை) இம்மாதிரியாக சிவபெருமானானவன் என்னைவிழுங்கிய பின் நான் பார்த்த இடங்களெல்லாம் பரம்பொருளாகவேகண்டேன், அப்படிகண்டதினால் என்னைக் கோத்து அறவேவிழுங்கியிருந்த அவனுடைய மன எண்ணத்தை நான் அறிந்தவனல்லன். (எ-று)

ஆனால் எனக்கு நன்மைசெய்தானேயொழியத் தீமைசெய்தானில்லை என்பதுகுறிப்பு. (௩௨)

மஞ்சனமாட்டி மலர்பறித்துச்சாத்தாமல்
நெஞ்சுவெறும்பாழானே னின்றநிலைகாணேண்டி

(பொ-ரை) எந்தலைவனாகிய சிவபெருமானுக்குத் திருமஞ்சனமாட்டி நல்லபுஷ்பங்கள் பறித்து மாலைகோத்து அவருடைய திருவடிகளுக்கணியாமல் மனமானது வெறும்பாழானேன். பிறகு பார்த்தால் நான் இருந்தநிலையைக் கண்டேனில்லை. ஈதென்னஅதிசயமோ அறியேன். (எ-று) (௩௩)

பாடிப்படித்திருந்தும் பன்மலர்கள்சாத்தாமல்
ஓடித்திரியாம லுருக்கெட்டுவிட்டேண்டி

(பொ-ரை) சொன்மாலைகள் சூட்டியும், சாஸ்திரங்களைக் கற்றிருந்தும், பலவகையான புஷ்பங்களாலாகிய மாலையை யணியாமலும், அவன் எழுந்தருளியிருக்கும் இடங்கள்தோறும் ஓடி ஓடித்திரிந்து அவனைச் சேவியாமலும் வீணேகெட்டுவிட்டேன். இனி என்னைக் காப்பாற்றுவோர் இவர்தாம் என்பதைஅறிந்தேனில்லை. (எ-று)

"சூடங்கைநீரும்பச்சிலையு மிடுவார்க்கிமையாக் குஞ்சரமும்
படங்கொள்பாயும் தருவாய்மதுரைப் பரமேட்டி" என்றுபரஞ்சோதிமுனிவர் சொல்லியிருக்கின்றதினால் அக்கருத்தை நோக்கியே இவரும் 'பன்மலர்கள்சாத்தாமல்' என்றார். (௩௪)

மாணிக்கத் துள்ளொளிபோல் மருவியிருந்தாண்டி
பேணித்தொழுமடியார் பேசாப்பெருமையன்காண்

(பொ-ரை) யாதொரு மாணிக்கத்திலிருந்து பிரகாசித்தும் அம்மாணிக்கத்தினின்றும் வேறு பிரிக்கக்கூடாதஒளியைப்போல ஆன்மாக்களிடத்தில் கலந்தேயிருந்தான். ஆனால் அவனை இருக்கும்வழிகண்டு பணிந்து நமஸ்காரஞ்செய்யும் அடியார்களை மௌனிகளாக்கித் திருவருள் பாலிப்பான். (எ-று)

சிவபெருமான் மௌனஞானிகளுக்கே பெரும்பாலும் வெளிவந்து மோக்ஷமளிப்பவனாகையால். 'பேணித்தொழுமடியார் பேசாப்பெருமையன்காண்' என்றார். (௩௫)

அன்றுமுதலின்றளவு மறியாப்பருவமதில்
என்றும்பொதுவா யிருந்தநிராமயன்காண்

(பொ-ரை) ஆதிகாலந்தொடங்கி நாளதுவரைக்கும் என்றால்அறியப்படாதபருவகாலத்தில் எக்காலத்தும் பொதுவாக இருந்துகொண்டே வந்த நிராமயனாவான். (எ-று)

அவனை இடைவிடாது கைப்பற்றினவர்க்கே தாய்போல் கருணை செய்வான். ஆகையால் எனக்குப் பாதுகாலம் போதாதென்று நினைக்கின்றேன் என்பது குறிப்பு. (சசு)

சித்தவிகாரத்தாலே சின்மயனைக் காணாமல்
புத்திகலங்கிப் புகுந்தேன் பொறிவழியே

(பொ-ரை) என்னுடைய மனோவிஷ்டப்படிபோய்க் காண் கெதியையடைந்ததினால் சின்மயனாகிய சிவபெருமானைக்கண்டு களிக்காமல் புத்தியானது கலங்கி ஐம்பொறிகளின் வழியேபோய் அவைகளின் விஷயங்களுக்குள்ளானேன். (எ-று)

இப்படி பொறிவழியேபோய்த் திரியும் எனக்குப்புகும்வழி எப்படி திறக்கும் என்பதாம். (சஎ)

பத்தியறியாமற் பாழிற் கவிழ்ந்தேனடி
ஒத்தவிடத்தினையென் றிருந்தேனடி

(பொ-ரை) சிவபத்தி, அடியார்பத்தி என்பவைகள் அறிந்துகொள்ளாமல் வீணானகாரியங்களில் பிரவேசித்திருந்தேன். அன்றி எந்தவிடம் சௌக்கியமாயிருக்கின்றதோ அங்கேயே நித்திரையுஞ்செய்து காலங் கழித்தேன். (எ-று)

இப்படி வீணாயிருந்து காலத்தைப் போக்கினேனேயொழிய அவனது திருவருள்விலாசத்தில் கலந்தேனில்லை. ஆகையால் நான்பிழைப்பது எப்படி என்பதாம். (சஅ)

செத்தாரைப்போற் கிடந்தேனடி சிந்தை தெளிந்தேனடி
மற்றொருமில்லையடி மறுமாற்றம்பகரேனடி

(பொ - ரை) (சிவபெருமானுடைய அன்பே உருவாகி அவ்விடத்தில் இருந்தும் அக்காலத்தில்) எனக்குக் குருவிசாரணைகளின் செய்கைகள் ஒழிந்து யொழிந்திருந்தனவாகையால் நான் அக்காலத்தில் இறந்தவனைப்

களைப் போலிருந்தேன். உடனே எனக்கோர் மனத்தெளிவும் உண்டாயிற்று. அவ்விடம்பார்த்தபோது ஒருவரும் அங்கு இல்லை. எதிர் பேச்சுங்கிடையாது. (எ-று)

ஆனால் இதுவே மௌனநிலையை யடைதற்குரிய இடமாகும் என்று உணர்ந்துகொண்டேன் என்பது குறிப்பு. (சக)

கல்வியல்லகேள்வியல்ல கைகாட்டுங்காரணங்காண்
எல்லையளவற்றதடி யெங்குநிறைந்ததடி

(பொ-ரை) (அந்த இடத்தின் பெருமையை விசாரிக்குங் காலத்தில்) மிருந்த கல்வியாலும், கேள்விகளாலும் அறியத்தக்க இடமல்ல. என்னுடைய குருசுவாமியானவன் தமதுகையினால் குறியாகக் காட்டப்பட்டதேயாம். அப்படிகையிற் காட்டப்பட்டதா யிருந்தாலும், ஒரு அளவுசொல்லக்கூடாமல் எங்கு நிறைந்ததாகும். (எ-று)

கைகாட்டுங்காரணம் என்றது சின்முத்திரோபதேசத்தால் அறியப்படுவது என்பது. (௬0)

வாசாமகோசரத்தை மருவியிடங்கொண்டாண்டி
ஆருசமில்லாண்டி யறிவுக்கறிவாண்டி

(பொ-ரை) வாக்குக்கும், மனத்துக்கும் அப்புறப்பட்டு விளங்காநின்ற மேற்சொன்ன இடத்தையே அச்சிவபெருமானானவன் தானேயூன்றருளியிருக்கத்தக்க விடமாகப் பெற்றிருக்கின்றான். ஆனால் அவனுக்குஅருசமென்பது கொஞ்சமுமில்லை. ஏனென்றால்எல்லார் அறிவுக்கும் அறிவாக விருந்து விளங்கிக்கொண் டிருக்கின்றானாகையால். (எ-று)

உயர்ந்தவர்,இழிந்தவர் என்னும்பகுப்பில்லாமல் எவர்களிடத்திலும் வியாபகமாயிருக்கின்றானாகையால் அவனை, 'ஆருசமில்லான்' என்றார்.

பத்துந்திசைக்கு மடங்காப்பருவமடி
எத்திசைக்குமெங்கு மிடைவிடாதேகமடி

(பொ-ள்) பத்துத்திசைகளிலும் அடங்கியிராமல் அதிகப்பட்டுவிளக்காநின்றவனும் வேறு எந்த் திசைக்கும் மற்றும் எல்லாவிடங்களிலும் குறையாமல் ஏகமயனாயிருப்பவனுமாக விருக்கின்றான். (எ-று)

அவன் இப்படி எங்கும்நிறைந்திருப்பதினால் நாம்அவனைவழிபட்டுய்வது மிகவும் எளிதென்க. (௫௨)

தித்திக்கவூறுமடி சித்தமுடையார்க்குப்
பத்திக்கடலுட் பதித்தபராஞ்சோதியடி

(பொ-ள்) இப்படிப்பட்ட தன்மையுடைய சிவபெருமானை யாவரொருவர் தங்கள் சித்தத்தில் சதாபதித்து வைத்திருக்கின்றார்களோ அவர்களுக்கு ஊறியூறித் தித்திப்பவனாகவும், அவனைக் குறித்து அன்பு செலுத்துவோர்க்கு அவ்வன்பாகிய கடலிற் பதிந்துள்ள பெரியசோதிமயனாகவும் இருப்பான். (எ-று)

இப்படி அன்புக்கெளியவனா யிருப்பதினால் அவனை உலகத்தில் யாவரும்வணங்கி மோக்ஷசாதனத்தைக் கைகூடப்பெறுதல் அவசியம். ஆனால் அவரவர்கள் பரிபாககாலம் எப்படியோ அறியோம் என்பது குறிப்பு. (௫௩)

உள்ளுணர்வாய்நின்றவந்த வுணர்வுக்குணர்வாண்டி
எள்ளளவுமுள்ளதிலே யேறிக்குறையாண்டி

(பொ-ள்) ஒவ்வொருவர் மனத்தின்கண்ணும், உள்ளறிவாய்நின்று விளங்கியும், அவர்களுடைய அறிவுக்கு அறியப்படாதவனும், எள்ளளவாயினும் அவனுடைய அளவில் குறையாத பரிபூரணனுமாய் இருப்பான். (எ-று)

இவனை வழிபட்டுய்வதேநாம் எடுத்துள்ள இப்பிறவிக்குப்பெரும் பேறாகும் என்றபடி. (௫௪)

ஆருந்தலையுமிலான் றோற்றமொடுக்கமிலான்
ஆருமறியாம லகண்டமாய்நின்றாண்டி.

(பொ-ரை) ஆதியந்தமில்லாதவனும், பிறப்பிறப்புகளில்லாதவனும், எவர்களாலும், அறியப்படாதவனும், அகண்டமாய் (கண்டித்துச்சொல்லப்படாதவனாய்) நிற்பவனுமாவான். (எ-று)

அவனுடைய தன்மையிப்படி யிருப்பதினால் அவனையடையாமல் வீணேகாலம் கழிப்பதில் என்னபிரயோசனம்என்பதுகுறிப்பு. (ருரு)

எத்தனையோவண்டந் திருந்தவர்களெத்தனைபேர்
அத்தனைபேருண்டாலும் அணுவுங்குறையாண்டி.

(பொ-ரை) சர்வ அண்டங்களிலிருக்கும் சர்வஜனங்களும் அவனுடைய திருவருட்போனகத்தைப் பலகால்உண்ணவும் குறையாமல் என்றும் ஓரேதன்மையா யிருப்பவனாவான். (எ-று)

'பெரியபரிபூரணம் குறையுமோ' என்று தாயுமானவர் சொல்லியிருக்கின்றவண்ணமே இப்பட்டினத்தாரும் சொல்லிமுறையிடுவதின் அருமை என்னாற்சொல்லுந் தரமல்ல என்பது எம்முடையகருத்து.()

வாக்குமனமும் வடிவுமிலாவான்பொருள்காண்
போக்கும்வரவுமிலான் பொருவரிய பூரணன்காண்

(பொ ரை) யாதொரு சிவபெருமானுடைய தன்மையை விசாரிக்குங்கால் அவன், வாக்கும், மனமும், ரூபமும், ஆகிய இவைகளெல்லாம் இருக்கப்பெறாத மேலானபொருளாவானும், இறப்பும்பிறப்பும் இல்லாதவனும், ஒப்புசொல்லுதற்குக் கூடாதவனுமாவான், (எ-று)

ஆகையால் அப்படிப்பட்ட கடவுளைப் பாவனாமூர்த்தமாக வணங்குவதிலும் மானதமூர்த்தமாக வணங்குவது சிரேஷ்டமென்பது வெளிவருகின்றது.

(ருஎ)

காட்சிக்கெளியான்காண் கண்டாலுங்காணான்காண்
மாட்சிமனம்வைத்தார்க்கு மாணிக்கத் துள்ளொளிகாண்

(பொ-ரை) அவனை உள்ளபடியே விசாரித்தறிய விருப்பமுள்ளவர்கள் காணுதற்கு எளியவனும் அவர்கள் அவனைக்கண்டபோதிலும் அவர்களாற் கண்டதாகச் சொல்லப்படாதவனும்; ஞானத்திலே சதா மனம்வைத்துள்ளபெரியோர்களுக்கெல்லாம் இரத்தினத்தினுள்ளிருக்கும் சோதிபோன்றவனுமாவான். (எ-று)

இப்படிப்பட்ட கடவுளை அறியவிரும்பினால் ஞானமார்க்கத்தாலன்றி வேறுமார்க்கங்களால் முடியாதென்பது திண்ணம். (௫௮)

வாழ்த்தியவனை வழிபட்டால்மன்னுயிர்கள்
தோற்றவரியான்காண் சொல்லிறந்தசோதியன்காண்

(பொ-ரை) அந்தக்கடவுளானவன் சொல்லைக்கடந்து விளங்காநின்ற தேஜோமயனாகையால், உலகத்திலுள்ள ஜனங்கள் அவனைவாழ்த்துதல் செய்து வந்தனைவழிபாடுகள்செய்தாலும் அவர்களால் அறியப்படான். (எ-று)

ஞானமே சோதிமயமாகையாலும் அச்சிவபெருமானும் தேஜோமயனாகையாலும் அவனை அறியவேண்டியது அந்த ஞானத்தாலல்லாமல் வேறு சரியா, கிரியா, மார்க்கங்களாகிய வந்தனைவழிபாடுகளால் அறியக்கூடாதென்பார், 'வாழ்த்தியவனை வழிபட்டால் மன்னுயிர்கள் தோற்றவரியான்காண்' என்றார். (௫௯)

ஐயாறுத்தவனை யாராய்வா ருண்டானால்
வையகத்தேவந்து மலர்ப்பாதந்தன்னைவைத்திடுவான்

(பொ-ரை) (எனக்கும்) இன்னுமுள்ள அடியார்களுக்குமுண்டான) சந்தேகவிபரீதங்களை அறவேயொழிந்து எங்களையெல்லாம் அடிமையாகக்கொண்டின்ன சிவபெருமானை ஆராய்ந்தறிய வல்லவர்யாவர் இருக்

லின்றனர். அப்படியாவராயினும் இருப்பாரானால் அச்சிவபெருமானே உலகத்தின்கண் குருமூர்த்தமாய்வந்து அவர்களுக்குத் திருவடிதீக்ஷை செய்து அடிமைகொள்வான். (எ-று)

அடியார்களின் தீவிரதரபக்குவத்தை நோக்கிச் சிவபெருமானே குருமூர்த்தமாய் எழுந்தருளிவந்து அருளிச்செய்திருக்கின்றனர் என்பதைநாம் கர்ணபரம்பரையாகக் கேட்டும் பலநூல்கள் வழியாகக்கற்றும் இருக்கின்றோமல்லவா? அதுபோலவே இப்பட்டினத்தடிகளும் இவ்விடத்தில் கூறினார். (௬௦)

அணுவுக்குமேருவுக்கு மகம்புறமாய்நின்றான்காண்
கணுமுற்றுநாணக் கரும்பின்றெளிவான்காண்

(பொ-ரை) சிறியபொருள்களிடத்தும், பெரியபொருள்களிடத்தும் உள்ளும் வெளியிலுமாக இருக்கின்றவனும், பரிபாகம் வந்தவர்க்குக் கரும்பின் தெளிவான சாற்றைப்போல் இனிப்பவனுமாவான். (எ-று)

இப்படியாவோன் யார் என்றால் நம்முடைய சிவபெருமான்என்பது குறிப்பு. (௬௧)

எந்நாளுமிந்நாளு மிப்படியாயப்படியாய்ச் [காண்
சொன்னாலுங்கேளான்காண் சோத்திரத்திற்கொள்ளான்

(பொ-ரை) முன்னர் சென்றகாலங்களிலும், இக்காலத்திலும், இப்படி அப்படியென்று பலவகையான நியாயங்களையெடுத்துச் சொன்னாலும் காதுகொடுத்துக் கேட்கமாட்டான். ஏனென்றால் ஞானிகள் முறையிடுவதையே கேட்கின்றவனாகையால் மற்றவர்கள்முறை அவன் காதிற்புகாது. (எ-று) (௬௨)

ஆத்தாளுக்காத்தாளா மப்பனுக்குமப்பனுமாம்
கோத்தார்க்குக்கோத்தநிலை கொண்டகுணக்கடல்காண்

(பொ-ரை) (இப்படியெல்லாம் சொல்லப்பட்டுவோராநின்ற சிவபெருமானவன்) தாய்க்குத் தாயாகவும், தகப்பனுக்குத் தகப்பனாகவும்,

சுற்றத்தார்க்குச் சுற்றத்தாராகவும் இருந்து இரங்கித் திருவிளையாடல் செய்துகொண்டு வாராநின்ற ஞானசமுத்திரமானவன். (எ-று)

குணக்கடல் என்றது - ஞானசமுத்திரம் என்று எழுதப்பட்டது. இவனுடைய அருளானது மொள்ளமொள்ளக் குறையாததாகையால்()

இப்போது புதிதோடி யெத்தனைநா ளுள்ளதடி
அப்போதைக்கப்போ தருளறிவித்தாண்டி

(பொ-ரை) அந்தப்பரம்பொருளாயுள்ளவன் இன்றுதானுண்டான புதியவனோ, அநாதியே யுள்ளவனாகையால், உயிர்களுக்கு அப்போதைக்கப்போது அறிவுறுத்திநிற்கின்ற திருவருள் ஞானசொரூபனுமானவனன்றோ? ஓ தோழி! இதை நீ உணராய்போலும்! (எ-று)

ஈண்டு சிவபெருமானை அஃறிணையாகக் கூறியது சாதி, சமயம், ஆண், பெண், என்பன இல்லாதவனாகையால். இந்நியாயம் பற்றியே யாமும் உயர்திணையாகப் பொருளெழுதினும். (௧௪)

பற்றற்றார்பற்றாகப் பற்றியிருந்தாண்டி
குற்றமறுத்தாண்டி கூடியிருந்தாண்டி

(பொ-ரை) என்தலைவனான சிவபெருமானானவன் யாரொருவர் அகப்பற்றுப் புறப்பற்றுக்களை அறவேயொழித்தார்களோ, அவர்களையே பற்றியிருந்தான். ஆனாலும் என்னுடைய குற்றங்களையும் நீக்கி என்னோடுங்கலந்திருந்து (எனக்குப் பேரின்பவீட்டையுங் கொடுத்தருளியிருந்தான்,) (எ-று) (௧௫)

வெட்டவெளியிலேயே பேசியிருந்தாண்டி
பட்டப்பகலிலடி பார்த்திருந்தாரெல்லோரும்

(பொ-ரை) அந்தக் கருணைநிதியானவன் பிரகாசமாகிய இடத்திலே என்னோடுகூடியிருந்தான். அப்படியிருந்ததை அங்குள்ளவர்களெல்லாம் பார்த்திருந்தார்கள். (எ-று)

சுக்குள்ளவர்கள் பார்த்திருந்ததை நான் அவனோடும், அவன் என்னோடும் கலந்திருந்ததினால் நான் பார்த்தேனில்லை. ஆனாலும் அவன் என்னைவிட்டுப் பிரிந்திருக்கும் அவசரத்தில் நான் கண்டேன் என்பது அநுபவசித்தாந்தம். (சுசு)

வாழ்வானவாழ்வெனக்கு வந்ததடிவாழாமல்
தாழாமற்றாழ்ந்தேனடி சற்றுங்குறையாமல்

(பொ-ரை) இப்படிப்பட்ட நல்லவாழ்வானது எனக்குக்கிடைத்தது. ஆனால் அந்த வாழ்க்கையிலேயேயிருந்து நான் வாழாமலும் எம்பெருமானுடைய திருவடிகளை நமஸ்காரஞ்செய்யாமலும் பின்றபடியால் நான் இழிந்தவளாய்விட்டேன். (எ-று)

ஆனாலும் அந்தச்சிவபெருமானானவன் என்னைக் கைவிடமாட்டான் என்பது குறிப்பு. (சுஎ)

பொய்யானவாழ்வெனக்கு போதுமெனக்காணேனடி
மெய்யானவாழ்வெனக்கு வெறும்பாழாய்விட்டதடி

(பொ-ரை) உலகவாழ்க்கையான பொய்வாழ்வில் இதுவரைக்கும் இருந்து அநுபவித்தசுகம் போதுமானதென்கிற திருப்தியெனக்குவரவில்லை. அப்படியிருந்தும் என்னுடைய குருசுவாமியின் அருளால் மெய்வாழ்வான மோக்ஷவாழ்வானது எனக்கு வெட்டவெளியாய் முடிந்ததல்லவா? (எ-று)

ஆ! ஆ!! என்னுடைய ஞானாசிரியருடைய சிவகாருணியத்தை நான் என்னென்று எடுத்துச் சொல்வேன். (சுஅ)

கன்னியழித்தவனைக் கண்ணாரக்கண்டேனடி
என்னியல்புநானறியே னீதென்னமாயமடி

(பொ-ரை) நான் என்னுடைய கன்னிப்பருவத்தைக் கெடுத்த பெருமானைக் கண்குளிரத் தரிசித்தேன். அப்படி அவனைக்கண்டபிறகு

நான் என்னும் அகங்கார வாசனையோடுகூடிய என்னுடைய தன்மை யானது போயின விடத்தை நான் அறிந்தேனில்லை. இதுவென்ன ஆச்சரியமோ? எனக்குத்தெரியவில்லை. (எ-று)

"சிவன்செயலாலே யாதும் வருமெனத்தேறேன்" என்று முன்னோர்கள் சொல்லியிருக்கின்றதினால் எல்லாம்சிவன்செயலாகவே முடிகின்றதேயொழிய வேறில்லை என்பது குறிப்பு. (௬௯)

சொல்லாலேசொல்லுதற்குச் சொல்லவாயில்லையடி
எல்லாருங்கண்டிருந்து மிப்போதறியார்கள்

(பொ-ரை) (அந்தக்குருசுவாமி யானவர் எனக்குக்காட்டித்த அருணிலையில் நானிருந்து அதையநுபவிக்குங் காலத்தில் அத்திருவருளின் திறத்தை இப்படிப்பட்டதாமென்று எடுத்துச்) சொல்லுதற்கு வாய் வரவில்லை. ஆனாலும் அவ்வருள் எல்லாராலும் காணப்பட்டதேயாகும். இப்பொழுது பந்தத்திலிருப்பதால் கண்டதாக நினைக்கும் அறிவுதோன்றவில்லை. (எ-று)

"சொல்லிறந்தவெளி" என்று முன்னோர்கள் சொல்லியிருக்கின்றதினால் சொல்லாற்சொல்லப்படுவதல்ல வென்பர், "சொல்லாலே சொல்லுதற்குச் சொல்லவாயில்லையடி" என்றார். (௭௦)

கண்மாயமிட்டாண்டி கருத்துமிறந்தேனடி
யுண்மாயமிட்டவனை யுருவறியக்கண்டேனடி

(பொ-ரை) என்னை அவன்தன்னுடைய கண்களால் ஒருவகையான சாடைகாட்டினான். அச்சாடையை நான்கண்டபோதே என்னுடைய சுபாவஅறிவை நான் இழந்தேன். ஆனாலும் இப்படி உள்மார்க்கமாக மாயஞ்செய்தவனை யாவனென்று அவ்விடத்தில்பார்த்தபோது அவனை நாமரூபங்களில்லாமல் வெளிவந்தான். நம்மை இப்படி செய்தவன் இவனேயாவானென்று அவனையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். (எ-று)()

என்னசொல்லப்போகிறேனு னிந்தவதிசயத்தை
கன்னியிளங்கமுகு காய்த்ததடி கண்டோர

(பொ - ரை) அப்படி அவனைப்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே அவ்விடம் அறியாத சிறியபாக்குமரமானது குலைவிட்டுக் காய்த்ததும் கண்டேன். ஆ! அவன் இப்படி செய்த ஆச்சரியத்தின் பெருமையை நான் என்னவென்று சொல்லுவேன், (எ-று)

கன்னி இளங்கமுகு காய்த்தது என்றது சிவத்தோடிரண்டறக் கலக்கும் அவசரத்தில் தோன்றும் ஒரு திருவருளாகும். (எ௨)

ஆர்ந்தவிடமத்தனையு மருளாயிருக்குமடி
சார்ந்தவிடமெல்லாஞ் சவ்வாதுமணக்குதடி

(பொ-ரை) அந்தப்பரம்பொருளை யடைவதற்குப்போகும் இடர்வழி களெல்லாம் அருள் தன்மையான இடங்களாகவே யிருக்கின்றன. அந் தந்த இடங்களில் சற்றிருந்து பார்த்தாலோ சவ்வாதுவின்மணத்தைத் தந்து நிற்கின்றன. (எ-று) (எ௩)

இந்தமணமெங்கு மியற்கைமணமென்றறிந்து
அந்தச்சுகாதீதத் தருட்கடலில்மூழ்கினனடி

(பொ-ரை) இந்த இடங்களில் உண்டாகும் மணமானது என்றும் அழியாது ஒரேதன்மையா யிருக்கின்ற சிவமணமே யாகுமென்றறிந்து நான் அடைதற்குப் போவதான சுகாதீதத் தன்மையை வாய்ந்த திருவருட்கடலில் போய் மூழ்கினேன். (எ-று)

சிவமணம் வீசுங்கடல் அருட்கடலாகையாலும் அக்கடலில் பெரியோர்கள் மூழ்குவது சுபாவமாகையாலும் தானும் மூழ்கினதாகக் கூறினார். (எ௪)

இரும்பினுறைநீர்போலென்னை விழுங்கிக்கொண்டாண்டி
அரும்பிலுறைவாசனைபோ லென்மேறயிருந்தாண்டி

(பொ - ரை) நெருப்பிற் காய்ச்சிய இரும்பினிடமாகச் சலத்தைக் கொட்டினால் அச்சலத்தை அந்த இரும்பானது தன் வயப்படுத்திக் கொள்ளுவதுபோல என்னைத் தன்வயப்படுத்திக் கொண்டு, பூவினுள்ளான வாசனை அப்பூவினின்றும் பிரியாதவாறுபோல என்னோடு கலந்தும் இருந்தான். (எ-று)

இரும்புண்ட நீரைப்போல் திரும்பா முத்தியளித்துப் பூவின் மணம்போல் கலப்பிற் பேரின்பமாதலைப்பால் அம்மையே என்னைச்செய்து கொண்டான் என்பார் இங்ஙனம் கூறினார். (௭௬)

அக்கினிகர்ப்பூரத்தை யுவிழுங்கிக்கொண்டாற்போல்
சக்கினம்பட்டென்னே மருவியிருந்தாண்டி

(பொ-ரை) நெருப்பானது கர்ப்பூரத்தைத் தொட்டமாத்திரத்தில் அக்கர்ப்பூரத்தை முறவே விழுங்கி யெரித்து விடுவதுபோல என்னை யும் ஒருவரறியாதபடி உள்ளேயே தன்வயப்படுத்திக்கொண்டு என்னுடனும் கலந்திருந்தான். (எ-று)

ஆனால் இதுவெல்லாம் திருவருட்டன்மையின் மிக்க குணமென்றது வெளிவருகின்றது என்றபடி. (௭௭)

கடல்நீருமாறும்போற் கலந்துகரை காணேனடி
உடலுமுயிரும்போ லுட்கலந்துநின்றாண்டி

(பொ-ரை) சமுத்திரத்தின் சலமும், ஆற்றின் சலமும் ஒன்றாகச் சேர்ந்தால் அவ்விரண்டையும் பிரித்து இது கடனீரென்றும், இது ஆற்றினீரென்றும், கண்டெடுக்கக் கூடாதவாறுபோலவும், உடலும், உயிரும் போலவும் கலந்து என்னைத் தன்வயப்படுத்திக்கொண் டிருக்கின்றான். (எ-று)

இதுவே அத்துவித நிலைமையாகுமென்று பெரியோர் சொல்லு வார். (எஎ)

பொன்னுமுரைமாற்றும்போற் பொருளனிபூரணன்காண்
மன்னுமனுபூதியடி மாணிக்கத்தொளிபோல்

(பொ-ரை) பொன்னையும் பொன்னின்மாற்றையும்போல, இது வேறு இதுவேறு என்று பிரித்துச் சொல்லுதற்குக் கூடாமல் எங் கும் வியாபகனாயிருக்கின்றான். ஆனால் மாணிக்கத்திலிருந்தும் வீசு கின்ற ஒளிபோல் உயிர்களில் கலந்திருப்பான். அனுபூதிமான்க ளாலே அறியப்படுவான். (எ-று)

பொன்னும், அதன் உரைமாற்றும் ஒன்றாதலால் வேறு வேறு பிரித்துச் சொல்லாததுபோல இறைவனுஞ்சீவனினின்றும் வேறுபிரித்துச் சொல்லாதபடி கலந்திருக்கின்றானென்பார் இப்படிகூறினார். (எஅ)

கற்றளவில்லாண்டி கரைகாணக் கப்பலடி
எற்றுமளவில்லாண்டி யேகமாய்நின்றாண்டி

(பொ-ரை) ஒரு அளவுசொல்லக்கூடாதவனாகவும், இப்படிப்பட்டவ னென்று அளந்துசொல்லக்கூடாதவனும், எங்கும் நிறைந்துள்ளவ னும்; தனிவஸ்துவாயிருப்பவனு மாவான், (அவன்யாவனென்றால் நம்முடைய சிவபெருமான்) (எ-று)

“என்றுமினையென்றுமினையேகமிரண்
டென்றுமற்சம்மா விருவென்று—சொன்னான்
திருஞானசம்பந்தன் சீகாழிநாடன்
அருளாளன் ஞானவினோதன்” என்று ஆன்றோர் சொல்லி யிருக்கின்றகருத்தை இவ்வளம் இப்பட்டினத்தடிகளும் வெளிப்படை யாக்கிக்கூறினார். (எகூ)

நீவகம்போலென்னைச் சேர்ந்தபரமென்பானை
பாவகமொன்றில்லாண்டி பார்த்திடமெல்லாம்பரன்காண்

(பொ-ள்) நீரிற் குளிர்போல் என்னிடத்தில் சதாகாலமுமிருக்கின்றவனும், பாலின்கண் நெய்போன்றிருந்தும் அறியப்படாதவனும், [illegible] எவ்விடங்களிலும் வெளிப்பட்டு விளங்குகின்ற மெய்ப்பொருளானவன். (எ-று)

இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடையவன் யாவனோ என்றால் நம்பி பதிவோர்கள் எம்மையெல்லாம் ஆட்கொண்டு தன்னடிப்படுத்தும்பொருட்டுத் திருக்கோயில்கொண் டெழுந்தருளின ஆதிமூர்த்தி யென் றறிக. (அ0)

உள்ளார்க்குள்ளானடி யூருமில்லான் பேருமில்லான்
கள்ளப்புலனறுக்கக் காரணமாய் நின்றானடி.

(பொ-ள்) எக்காலத்திலும் அவனைநாடி யிருக்கின்றவர்களிடத்தில் நாளும் கலந்திருப்பான். ஆனால் அவனுக்கு ஒரு ஊரென்பதும், ஒரு பேரென்பதும் இல்லை. இப்படியிருந்தாலும் எம்மைக்கெடுக்கும் பொருட்டு வஞ்சகத்தைச் செய்துகொண்டு வாராநின்ற ஐம்புலன்களையும் அடக்கியாளும்படி காரணகுருவாய்வந்தவன். (எ-று)

எம்மை இச்செய்யும் அருமுன் பிறவியில் பெருமையளித்த.()
அப்பிறப்புக்கெல்லாம் அருளாயமர்ந்தானடி
இப்பிறப்பில் வந்தாளிவருகுருமெய்ப்பொருள்காண்

(பொ-ள்) முன்னைப்பிறந்த அந்தப் பிறவிகளிலெல்லாம் என்னை அடிமைகொண்டு ஆண்டவன், இப்பிறப்பிலும் அப்படியே செய்ய, நீதிக்கும் எனக்கோர் ஆசிரியனாகிய வெழுந்தருளி வந்தான். (எ-று)

இவனுடைய பெருங்கருணைத் திறத்தினைக் கைம்மாறென்னே என்பது குறிப்பு. (அ௨)

நீரொளிபோலெங்கு நிறைந்திராமயன்காண்
பாரொளிபோலெங்கும் பரந்தபராபரன்காண்

(பொ-ரை) மின்னெச்சரிபோல வெளிப்பட்டிலும் மறைந்துள்ள வெயிற்வெளியும், பூவின்பிரகாசம்போல வெளிப்பட்டிலும் பரவியிருக்கின்ற பராபரனுமானான் எம்முடையசிவபெருமான் (எ-று) (௬௩)

நூலாலுணர்வரிய நுண்மையினுநுண்மையனைக்காண்
பாலாறுசர்க்கரைபோற் பரந்தபரிபூரணன்காண்

(பொ-ரை) சாஸ்திரங்களில் சொல்லியபடிப்படியே அறிதற்கு அருமையானவனும், மிகவும் நுண்ணிய அறிவுடையோர்க்கே அறியப்படுபவனும், பாலிற்சர்க்கரை கலந்ததுபோல் எங்கும்பரவியிருப்பவனுமாவான். (எ-று) (௬௪)

ஊனக்கண்ணுக்கல்லா ஞானக்கண்ணுக்கொளிருமே
விளக்கிற்சுடரொளிபோல் மேவியிருந்தாண்டி

(பொ-ரை) எம்பெருமானாகிய சிவபெருமானவன் விளக்கின்வெளிச்சம்போல் எங்கும் வியாபித்திருப்பவனானவன், அச்சிவபெருமானவன் அகக்கண்ணாகிய ஞானக்கண்ணால் காணப்படுவானேயல்லாமல் வெளிக்கண்ணாகிய ஊனக்கண்களால் காணப்படமாட்டான். (எ-று) (௬௫)

கல்லுளிருந்த கனலொளிபோற் காரணமாய்
புல்லிலிருக்கும் பொருவரியபூரணன்காண்

(பொ-ரை) கல்லுளிருக்கும் அடியார்கள் குறைகூறிய காலத்தில் அக்கினியின் ஒளியைப்போன்ற காரணனென்னுவாய் புல்லினிடமிருக்கும் சொல்லுதற்கரிய வியாபகனுவான். (எ-று) (௬௬)

பொற்பூவும்வாசனைபோற் போதம்பிறந்தார்க்குக்
கற்பூவும்வாசனைபோற் காணுக்கயவருக்கு

(பொ-ரை) எம்பெருமானவன் ஞானமுதிக்கப்பெற்றவர்களுக்கு நல்லபூவின்வாசனை போலும், அஞ்ஞானமுதிக்கப்பெறாத கீழ்மக்

களுக்குக் கல்லாற்செய்யப்பட்ட தூண்களைப்போலும் இருப்பான். (எ-று) (அ௭)

மைக்குழம்பு முத்துப்போல் மருவிமறவாதவர்க்குக்
கைக்குட்கனியாகுங் கருவறுக்குங்காரணர்க்கும்

(பொ-ரை) தன்னை மறவாதவர்களுக்கு மைக்குழம்பையும், முத்தி னையும்போலும், பிறப்பைநீக்கிய புண்ணியர்களுக்கு கையிற்கொண்ட பழத்தைப்போலவும் இருப்பான் எம்முடைய தலைவனுயான். (எ-று) ()

பளிங்கிற்பவளமடி பற்றற்றபாவலர்க்குக்
கிளிஞ்சிலைவெள்ளியென்பார் கிட்டாரோகிட்டுவரோ

(பொ-ரை) யாதொரு பற்றையுந் தம்பால் இருக்கப்பெறாமல் அற வே நீக்கிக்கொண்டவர்களுக்கு பளிங்கில் விளங்காநின்ற பவளம்போ லவும் சிப்பியைப்பார்த்து அது சிப்பியோ வெள்ளியோ என்று ஐய முறுவார்போல் ஐயமுற்ற அஞ்ஞானமடையப்பெறுதவர்களுக்கு சிவபெ ருமானனவர் கிட்டுவரோ? ஒருகாலுங்கிட்டார். (எ-று) (அ௯)

ஏட்டுக்கடங்காண்டி யெழுத்திற்பிறவாண்டி
காட்டினரிகளெல்லா நற்புரவிசெய்தாண்டி

(பொ-ரை) இங்ஙனஞ் சொல்லிக்கொண்டுவாராநின்ற சிவபெருமா னானவன் ஏட்டுக்கடங்காதவனும், எழுத்துக்களால் அறியப்படாதவ னும், காட்டின்கணிருந்த நரிகளையெல்லாங் குதிரைகளாக்கிநாட்டில் நடத்தினவனுமாவான். (எ-று) (௯0)

பஞ்சப்பிரளயத்து மிஞ்சியிருப்பாண்டி
நஞ்சுபொதிமிடற்றனையனந்தமுள்ளிருப்பான்

(பொ-ரை) ஐந்துவகையான பிரளயங்களிலும் நாசமடையாமல் அப்பிரளயத்தின் [illegible] இருப்பான் [illegible], காலகூடன்

...றையுடையவனும், நெற்றிக்கண்ணையுடையவனுமான சிவபெருமானாவான். (எ-று)

என்றும் அழியாமல் ஒரேபடித்தாயிருப்பவன் சிவபெருமானாகையால் எக்காலமும் அவனையே வழிபட்டுய்தல் அவசியம் என்பதுகுறிப்பு. ()

அகங்காக்கும்புறங்காக்கும் அளவிலாவண்டமுதல்
செகங்காக்குங்காணுந் திசைபத்துங்காக்குமடி

(பொ-ரை) சிவபெருமானானவன், அகத்திலுள்ள பொருள்களையும், புறத்திலுள்ள பொருள்களையும், மிகுந்தவண்டங்கள்முதலான உலகங்களையும், பத்துத்திசைகளையும் கலைமுற்கலைந்து நின்று காவல்செய்வான். (எ-று) (௯௨)

பேசாப்பிரமமடி பேச்சிறந்தபேரொளிகாண்
ஆசாபசாசங்கள் அணுகாதபேரொளிகாண்

(பொ-ரை) மௌனஞானத்தோர்களால் அறியப்படுபவனும், தேசோமயனும், ஆசையாகிய பிசாசுகள்வந்து சேரப்பெறாதபெரிய ஒளிமயனுமாவான். (எ-று) (௯௩)

தேசமிறந்தவன்காண் திசையிறந்ததென்கடல்காண்
ஊசிமுனையூன்ற இல்லாவுறுபொருள்காண்

(பொ-ரை) தேசமும், திசையும், இல்லாதவனும், தென்சமுத்திரம் போன்றவன், ஊசிமுனையும் குத்துதற்கிடமில்லாமல் எங்கும்வியாபகனுமாயிருப்பவனுமாவான். (எ-று) (௯௪)

சிப்பியின்முத்தொளிகாண் சின்மயநோக் கில்லார்க்கு
அப்பிலொளிபோ லமர்ந்தவரும்பொருள்காண்

(பொ-ரை) சிப்பியிலிருந்துண்டாகின்ற முத்தின்ஒளிபோல்பவனும் சின்மயத்தைநோக்காதவரும் அறிவில்லாதவர்களுக்கு நீரின்ஒளிபோ லிருக்கின்ற அருமையான பொருளானவனுமாவான். (எ-று)

இவனே அரியபெரும்பொருளாயிருப்பது கருத்து. (கரு)

ஆலாவிருட்சமடி யளவிலாச்சாகையடி
மேலாம்பதங்களெல்லாம் பூத்திருந்தமெய்ப்பொருள்காண்

(பொ-ரை) பெரிய ஆலமரத்தைப்போல, அநேகங்கிளைகள் போலவும் நிறைந்து ஆகாயமெங்குந் நிறைந்து விளங்குகின்ற அருமையானமெய்ப்பொருளாவான் எனது இறைவன். (எ-று) (கசு)

வங்கிஷமெல்லாங்கடந்து வருமாமலைப்புகழ்காண்
ஆங்கிஷமாயெங்கும் ஆய்ந்தருந் பொருள்காண்

(பொ-ரை) சகலவம்சங் கடந்து மேலாய்விளங்குகின்ற மலைபோலும் புகழையுடையவனும், பெரியோர்களால் ஆய்ந்து, அங்கீகாரஞ் செய்யப்பெற்றவனுமாவான். (எ-று)

அப்படிப்பட்டவனே நாம் ஏகாக்கிரசித்தமாய்த் தியானிக்கவேண்டுமென்பது குறிப்பு. (கஎ)

சாமசட்டமொன்றும் கேள்விமுதலில்லாமல்
காமனைக்கண்ணாலெரிக்கக் கண்விழித்தகாரணன்காண்

(பொ-ரை) புதுபட்டணத்துச்செய்தலையும், சொல்லுதலுமில்லாதவனும், மன்மதனை நெற்றிக்கண்ணால் தகித்தருளிய காரணனுமாவான். (எ-று)

காமனெரித்தது - காந்தபுராணவிருத்தாந்தம். (கஅ)

கொட்டாதசெம்பொனடி குளியாத்தரளமடி
எட்டாதகொம்பிலுதித் தெழுந்ததேனமுதம்

(பொ-ரை) தட்டாருள் அடிக்கப்படாத செம்பொன்போன்றவனும், குளித்து எடுக்கப்படாத முத்தைப்போன்றவனும், எட்டப்படாமல் உயர்ந்திருக்கின்ற கொம்புத்தேன்போல் ருசிப்பவனுமாவான். (எ-று) ()

மாணிக்கப்பொன்றுணியுடன் கல்லுமாணிக்கந்தனைக்கொண்டு
ஆணியுடன்கூட்டி யடக்கவிட்டுப்பின்பாடைந்த

(பொ-ரை) காளிகளைப் பெறுதற்குச்சரைந்துள்ள நல்லபொன்னை உரைகல்லில் மாற்றிட்டபோது அவ்வுரையும் அவ்வுரையிட்டபொன் னும் ஒன்றானவாறுபோலச் சிவபெருமானானவன் என்னையும், அவனை வழிப்பட்டவர்களையும் ஒன்றாக்கிக்கொண்டனன். (எ-று)

இவன்செய்நதே பாதத்துவசிலையின் உண்மைஎன்பது குறிப்பு.()

அளவிறந்தவன்டத்தா ரத்தனைபேருண்டாலும்
பிளவளவுதான்சற்றும் பேசாப்பிரமமடி.

(பொ - ரை) அளவுசொல்லக்கூடாத எல்லா அண்ட சராசரங்களி லுள்ளவர்களெல்லாம் அநுபவித்தாலும், கொஞ்சமாகிலும் பேசாத பிரமமாவான். (எ-று)

அப்படிப்பட்ட பிரமத்தை அடைவோரும் அந்நிலையையே யடை வார்கள் என்பது குறிப்பு. (௧0௧)

கன்னெஞ்சினுள்ளே கழுநீலம்பூத்தாற்போல்
என்னெஞ்சினுள்ளே யிணையடிகள்வைத்தாண்டி.

(பொ - ரை) என்னுடைய கல்லைப்போன்ற மனத்தின்கண் கழுநீல மானது பூத்தாற்போல் தன்னுடைய இரண்டு திருவடிகளையும் மலர்த்தினன். (எ-று)

இச்செய்யுளானது "மலர்மிசையேகினன் மாணடி சேர்ந்தார் நிலமிசை நீடுவாழ்வார்" என்னுங் குற ளடியின் கருத்தை விளக்குகின்றது. (௧0௨)

வேதப்புரவிபடி விரைந்தோடியும்மறியார்
காதற்றதானமடி காண்பார்கருத்துடையோர்

(பொ-ரை) வேதமாகிய குதிரையின்மேல் ஆரோகணிப்பவனும் ....ம் விரைந்தோடியும் காணப்படாதவனும், பௌனஞானப்

பொருளாயுள்ளவனும், தன்னைக்காணும் அறிவுடையார்களுடைய கரு த்தின்கண் குடியிருப்பவனு மாவான். (எ-று)

ஆனால், அவனை அறிவது ஞானிகளுக்கேயன்றி என்பது குறிப்பு.()

பாசவினையைப் படப்பார்த்துபார்வையுடன்
நேசத்தைக்காட்டியபடி நில்லென்றுசொன்னாண்டி

(பொ-ரை) என்னுடைய பாசமானது நீங்கிப்போம்படி கிருபாநோ க்கம்வைத்தும், அவனுடைய நண்பைக்கொடுத்தும், என்னைத் தன்ன டியின்கண் இருக்கும்படியாகவும் உபதேசித்து நின்றான். (எ-று)

இவன் யாரோவென்றால் என்னுடையகுருசுவாமியாகிய சிவபெ ருமான் என்பதுவிடை. (௧௦௪)

ஓசையொடுங்குமிட மோங்காரத்துள்ளொளிகாண்
பேசாதிருக்கும் பிரமமிதுவென்றாண்டி.

(பொ-ரை) நாதமானது ஒடுங்குகின்ற இடமான சிதாகாசத்திலிரு ப்பவனும், பிரணவத்தின்கண் தேஜோமயனாயிருப்பவனும், மௌனி யாயிருக்கும் பிரமமுமாவான் என்னுடைய மலத்தைப்போக்கி மலரடி யைக்கொடுக்கும் பெருமான். (எ-று) (௧௦௫)

சின்மயமன்றேநோக்கற் சிற்சொருபங்காட்டியென்னை
தன்மயமாயாக்கியே தானவனாய்நின்றாண்டி

(பொ-ரை) தனது சின்மயமாகிய திருவருட்பார்வையினாலே (அதாவது கிருபாநோக்கத்தால்) தன்னுடைய ஞானசொருபத்தைக்காட்டி, என்னைத்தன் மயமாக்கித் தானும் நானுமாகவேயிருந்தான். (எ-று)

இப்படி இவன்செய்ய என்னபுண்ணியஞ்செய்தேனோ? என்பது ஐயம். (௧௦௬)

நானென்னைப்பார்த்தாண்டி தன்னைத்தானல்லாமல்
தானென்னைச்சொல்லுவாண்டி நவிலவிடமில்லையடி

(பொ-ரை) அச்சிவபெருமானானவன் என்னைத் தன்னுடைய கிருபா நோக்கத்தால் பார்த்ததுவே யொழிய நான் என்ன சொல்லுவேன். பின்னர் தானே நின்றானேயொழிய வேறாக என்னை ஒருபொருளென்று சொல்ல இடமில்லாமற்போயிற்று. (எ-று) (௧0௭)

இன்றிருந்தாரைக் கிறக்கிறபேரெல்லோரும்
என்றுபரிபூரணத்தி லினிதிருக்கச்சொன்னாண்டி.

(பொ-ரை) இன்றைக்கு உயிருடன் கூடியிருந்து நாளைக்குஉயிர் விடுகின்ற ஜீவர்களையெல்லாரும் எக்காலத்தும் பரிபூரண இன்பத்தின்கண் செவ்வையாக இருக்கும்படி குருமூர்த்தமாயெழுந்தருளி உபதேசித்தான். (எ-று)

ஆனால், உயிர்கள் அப்படிசெய்யாதகுற்றத்திற்கு அவன் என்ன செய்வான் என்பது நீதி. (௧0அ)

பார்க்கிலெளிதலவோ பற்றற்ற பற்றலவோ
ஆர்க்குமிடங்காட்ட வவனிதனில்வந்தாண்டி.

(பொ-ரை) அன்பர்கள் பார்ப்பதற்கு எளிதானவனும் யாதொருபற்றையும் அறவே விட்டவர்களால் பற்றப்படுபவனும், எல்லாஅன்பர்களுக்கும் தான் எழுந்தருளியிருக்கும் இடத்தை உபதேசித்தற்பொருட்டே குருமூர்த்தமாக எழுந்தருளிவந்தவனுமாவான். (எ-று)

இதினால் குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளி வந்தவனும் சிவபெருமானே யாவான் என்பதாம். (௧0௯)

இத்தனைகாலமடி பிறந்துபிறந்ததெல்லாம்
இத்தனையுமில்லையடி யிரும்பிலுறைநீரானேன்

(பொ-ரை) என் குருசுவாமியானவன் எனக்குவெளிவந்து மௌனோபதேசஞ்செய்தபிறகு இதுவரைக்கும் அநேகஜென்மங்களில் பலவகைப்பட்ட பிறவியாகப்பிறந்ததும், இறந்தும் வீணாகப்பட்டபாடெல்லாம்

லாம் போய்விட்டன. ஆனால், சாவேறு இருப்பினால் முடிக்கப்பட்டீரா னேன். (எ-று)

இருப்பினுறை நீரானேன் என்றது அத்துவிதநிலை. இந்நிலை அனு பவிகளாலே உணரத்தகும் என்றபடி. (கக0)

எக்காலம்பட்டதடி பிறந்திறந்தவெல்லாம்
அக்காலமெல்லாம் அழுந்தினேனானரகில்

(பொ-ரை) நான் பூர்வத்தில் எடுத்த அநேகசென்மங்களிலெல்லாம் பிறந்தும் இறந்தும் வீணாகநான்கழித்து நரகத்துக்கு ஆளானேன். (எ-று)

ஆயினும் இப்பொழுது என்னுடைய ஆசாரியசுவாமியின் கிரு பையால் நல்லமார்க்கத்தை யடைந்திருக்கின்றேன் என்பதாகும். ()

காலங்கழிந்ததடி கர்மமெல்லாம்போச்சுதடி
நாலுவகைக்கருவு நாமநட்டமாச்சுதடி

(பொ-ரை) என்னுடைய கெட்டகாலமெல்லாம் போய்விட்டபடி யால் கர்மமெல்லாமும் போய்விட்டன. இனி நான்குவகையாகப்பிற ப்பதற்கு ஏதுவான பிறவிகளும் போய்விட்டன. (எ-று)

ஆதலால் இவையெல்லாம் என்னுடைய குருசுவாமியின் அருளே யாகும் என்பதாம். (ககஉ)

முப்பாழுக்கப்பால்முதற்பாழ்முழுமுதலாய் [ண்
இப்போதுவந்தான்காண் என்னைவிழுங்கிக்கொண்டான்கா

(பொ-ரை) மூன்றுபாழ்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட சொரூபமான முதற்பாழுமான சிவபெருமானானவன் (இத்தனைகாலமில்லாமல்) இப் பொழுதுவெளிவந்து என்னை உள்ளே விழுங்கித் தன்மயப்படுத்திக் கொண்டான். (எ-று)

இப்படி அவன் என்னைத் தன்வயப்படுத்திக்கொண்டதினால் அவை வந்த சன்னலாபம் இருக்கின்றது என்பது ஒருவியப்புப்பொருள்.()

பாலின்கணெய்யிருந்தாற் போலப்பரஞ்சோதி
ஆலிங்கனஞ்செய் தறவிழுங்கிக்கொண்டாண்டி.

(பொ-ரை) பாலினிடத்தில் நெய்யானது மறைந்திருப்பதுபோல சிவபெருமானானவன் நான் அறியாதபடி என்னிடத்தின்கண்ணே யிருந்து என்னையும் தன்வயப்படுத்திக்கொண்டான். (எ-று)

ஆனால் இது என்னுடைய மலபரிபாககாலத்தினால் விளைந்ததென்றே எனக்குத்தெரிய வருகின்றது என்பதுகுறிப்பு. (கக௪)

ஒத்துபடபாடேனண்டி தீயிரும்பினீரானேன்
ஒத்தவிடத்தித்தையென் றோதுமுணர்வறிந்தேன்

(பொ-ரை) நான் அவனோடு ஐக்கியப்பட்டு விட்டபடியால் இரும்பினால் உண்ணப்பட்ட ஜலத்தின்தன்மையையடைந்தவனானேன். ஆகையால் இப்பொழுதே அடுத்த விடத்தில் நித்திலையென்று சொல்லுவதையும் உணர்ந்துகொண்டேன். (எ-று)

ஆனாலும் என்செயலால் ஒன்றுமில்லை. எல்லாம் சிவன்செயலேயாம் என்பது கருத்து. (ககரு)

ஒப்புமுவமையுமற் றேதவரியாதபொருள்
இப்பூவினிற்குருவே யென்னவந்தோன்றாள்வாழி

(பொ-ரை) தனக்கோர் ஒப்பானபொருளும், திருஷ்டாந்தப் படுத்தும்பொருளும் இல்லாமல் சொல்லுதற்கருமையான பொருளாயுள்ள சிவபெருமானே இந்த உலகத்தில் என்பொருட்டு ஆசிரியனாக எழுந்தருளிவந்தான். ஆகையால் அவனுடைய இரண்டுதிருவடிகளுக்கும் நமஸ்காரம் (எ-று)

வனன்றி வேறோர் தெய்வம் எனக்குத் துணையில்லையாகையால் நான் அவனுடைய திருவடிகளையே வணங்கினேனென்பார் இப்படிக் கூறினார். (௧௧௬)

ஒப்பாரிசொல்லி யழுமுறைமையெழுதிடினும்
முப்பாழுங்கற்றுணர்ந்தோர் முன்னோர்பொறுத்தருளே

(பொ-ரை) ஓ பெரியோர்களே! நீங்கள் பெண்கள் சொல்லியழுவதைப்போல நானும் சொல்லியழுதாலும், அப்படியழுவதைச் சொல்லுகின்ற இந்த நூலில் திருஷ்டாந்தங்கள் பிழைபட்டிருந்தாலும் எல்லாவற்றையும் பொறுத்தருள்வது உமதுகடமை. (எ-று)

இது அவையடக்கத்தைப் புணர்த்துகின்றது. (௧௧௭)

இந்த மகளே முன்னிலையாகச் சொல்லப்பட்ட நூலாகையால் பெரும்பாலும் பெண்ணே என்றும், தோழி என்றும் எழுதவேண்டியது அவசியம்; நாம் சிலவிடத்திற்கே அப்படி எழுதியிருப்பதால் இதைப்படிக்கும் பெரியோர்களெல்லாம் அதைத் தனித்தனியே வருவித்துப் படிக்கவும்.

அருட்புலம்பல்.

முற்றிற்று.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்

இறந்தகாலத்திரங்கல்.

இந்த இச்சென்மத்தில் சென்றநாட்களிலும், போயின சென்மங்களிலும் தாம்செய்து கெட்டுப்போன விஷயங்களைச் சொல்லுகின்றது.

வார்த்தைத்திறமில்லா மனிதருக்குப்புன்சொல்லாஞ்
சாத்திரங்கள்சொல்லிச் சதிரிழந்துகெட்டேனே

(பொ-ரை) வாக்குத்திடமில்லாத அற்பத்தன்மையுடைய மனுஷர்களுக்காக, நான் அறிந்துகொண்டவைகளாகிய இழிந்தசொல்லோடு கூடிய சாஸ்திரங்களைச்சொல்லி, அதினால் என்னுடைய சாமர்த்தியங்களெல்லாம் வீணேபோக்கி நானும் கெடுதியையடைந்தேன். (எ-று)

ஆனாலும் என்னுடைய ஆசாரியசுவாமிகள் இருக்கின்றவரைக்கும் எனக்கு என்னகுறைவிருக்கின்றது என்பது குறிப்பு. (க)

மெத்தமெத்தச்செல்வாக்கில் வேறுமருளடுத்துத்
தத்தித்தலைகீழாய்த் தானடந்துங்கெட்டேனே

(பொ-ரை) மிகுந்த செல்வாக்கிலிருந்து அதினால் மாயாசம்பந்தப்பட்டவனாகித் தலைகீழாய்த்தடுமாறிக் கர்வத்தையடைந்து இதுவரைக்கும் கெடுதியையடைந்தேன். (எ-று)

ஆனாலும் என்னுடைய குருசுவாமியானவர் இதையெல்லாம்மனதிற்கொள்ளாமல் என்னை ஆட்கொள்வாராக. என்பதாம். (உ)

வழக்கத்தலங்களினு மண்பெண்பொன்னாசையினும்
பழக்கந்தவிராமற் பதியிழந்துகெட்டேனே

(பொ-ரை) நான் வசித்துவழக்கப்பட்டிருந்த மண்மேலும், பெண்கள்மேலும், பொன்னின்மேலும் ஆசைப்பட்டு இதுவரைக்கும் இருந்ததனால் அப்பழக்கம் நீங்காமற்போய்விட்டது. அப்படியாயினமையால் நான் அடைதற்குரியதாயிருந்த பதிப்பொருளினிடம் சேராமல் வீணேகெட்டேன். (எ-று) (ங)

ஆழிபொருந்து மரும்பூமியத்தனையுங்
காணியெனதென்று கனம்பேசிக்கெட்டேனே

(பொ-ரை) பசிப்பிணி மருந்தென அறுசுவையான புசிகளைப்பார்த்து இர க்காளி என்று, இரக்காளி என்று என்று தொழிலையனைவர்க்கும் கை யாது அதினால் மரணாவஸ்தையடைந்து கெட்டேன். (எ-று) (௪)

ஆசாரமில்லா வரசருடன்கூடிப்
பாசாங்குபேசிப் பதறித்திரிந்துகெட்டேனே

(பொ-ரை) நீதிமார்க்கங்களையுடைய ஆசாரம் என்பது கொஞ்சமு மிருக்கப்பெறாத இராஜாக்களுடன்சேர்ந்து பாசாங்காக வார்த்தை கிளப்பேசி அதினால் என்னுடைய நிலையினை யடைதற்குக் கூடாமல் வீண் காலத்தைக் கழித்துவிட்டேன். (எ-று) (௫)

குருமார்க்கமில்லாக் குருடருடன்கூடிக்
கருமார்க்கந்தன்னில் கருத்தழிந்துகெட்டேனே

(பொ-ரை) நல்ல ஆசிரியனைவழிபட்டு அவன்றன் வழிநடந்து உபதேசம்பெறாத குருட்டுமனிதர்களுடன் சேர்க்கைசெய்து அதினால் துக்கசாகரத்தில் அகப்பட்டு மனம்வருந்தி வீணே தவிக்கின்றேன். (எ-று) (௬)

ஆலமருந்து மரன்பெருமையெண்ணாமல்
பாலர்பெண்டீர்மெய்யென்று பதறித்திரிந்துகெட்டேனே

(பொ-ரை) திருப்பாற்கடலிற் றோன்றிய விஷத்தையுண்ட சிவபெருமானுடைய கீர்த்தியைக் கொஞ்சமும் சிந்தியாமல், பிள்ளைகள், பெண்கள், ஆகிய இவர்களையே மெய்யானவர்களென்று நினைத்து வீணே காலம் கழித்தேன். (எ-று)

ஆதலால் சிவப்பேற்றையடையாமல் இதுவரைக்கும் காலங்கழித் ததைப்போல இனிச்செல்லவிடமாட்டேன் என்பது குறிப்பு. (௭)

பிணவாசமுற்ற பெருங்காயமெய்யென்று
பணவாசையாலே பதறித்திரிந்துகெட்டேனே

(பொ-ரை) மிகுந்த முடைநாற்றம் வீசாநின்ற பெரிய இந்த உடம்பை என்றும் அழியாததாக நினைந்துப் பணந்தேடிச்சேகரித்து வைப்பதின்மேல் அவாக்கொண்டுதிரிந்து காலத்தைவீணேகழிந்தேன் (எ-று)

ஆனால், அப்படி இறந்தகாலமெல்லாம் பரிபாககாலக்குறைவினை உணர்த்துகின்றது என்பது குறிப்பு. (௮)

கண்டபுலவர் கனக்கவேதான்புகழ
உண்டஉடம்பெல்லா முப்பரித்துக்கெட்டேனே

(பொ-ரை) என்னைப்பார்த்துப் பாடவரும் வித்துவான்களெல்லாம் மிகவும் புகழ்ந்து பாடும்படியாக, செவ்வையாய்ப் புசித்து வளர்த்து வைத்த உடம்பை மிகவும் போஷித்தே வீணாகக் கெட்டேன். (எ-று)

இது தான் தேகத்தின்மேல் மிகவும் வாஞ்சை வைத்திருந்தனர் என்பதைக் குறிக்கின்றது.

வித்வான்கள் பணம்கொடுப்பவர்களைப் பலவகையாகப் புகழ்ந்து பாடுவது சுபாவமாயிருப்பதினால் இவரும், "கண்டபுலவர் கனக்கவே தான் புகழ" என்றார். (௯)

எண்ணிறந்தஜென்ம மெடுத்துச்சிவபூசை
பண்ணிப்பிழையாமற் பதியிழந்துகெட்டேனே

(பொ-ரை) நான் இதுவரைக்கும் எடுத்தஜென்மங்களுக்கு அளவேயிராது. ஆகையால் அந்தந்தச் சென்மங்களிலெல்லாஞ் சிவபூசையைக் கிரமப்படிசெய்து அதினால் கிடைக்கும் இலாபத்தையடைந்து அப்பேற்றில் வாழாமல் வீணே காலங்கழிந்தேன். (எ-று) (௧0)

சிற்றெறும்புசற்றுந் தீண்டப்பொறாவுடம்பை
உற்றுறுக்கவுஞ்சுடவு மொப்பித்துமாண்டேனே

(பொ-ரை) நான் எடுத்துள்ள அநேகஜென்மங்களிலும் சிறிய எறு ம்பினலும் நீண்டப்பெருத இந்த உடம்பைச்சுற்றத்தார்கள் நெருப்பி வருத்தப்படுத்தவும், சுடவும், அவர்களுக்கு ஒப்புவித்து நான் வீணே சென்றேன். (எ-று)

இந்தத்தேகமேமோக்ஷத்தையடைய எளியதாகையால் அதைநான் பலஜன்மங்களிலும் விட்டுவிட்டுக் கெட்டேன் என்பது குறிப்பு. (கக)

தன்னுடம்புதானே தனக்குப்பகையாமென்
றெண்ணுமுணர்வில்லாம லின்பமென்றுமாண்டேனே

(பொ-ரை) தன்னுடையதேகமே தனக்கு விரோதத்தைவிளைக்கும் என்று எண்ணும் அறிவில்லாமல் அத்தேகமே இன்பத்தைத் தருவ தாமென்று நினைத்து நான் அநேகநாட்களை வீணாகக் கழித்துவிட் டேன். (எ-று)

அப்படிநான் என்னுடைய வாழ்நாட்களையெல்லாம் வீணாகக்கழி த்துவிட்டதையும் பாராமல் என்னுடைய குருசுவாமி எழுந்தருளிவ ந்து எனக்கு உபதேசித்த பெருங்கருணைத்திறத்தை நான் என்னவெ ன்று சொல்லுவேன் என்பது குறிப்பு. (கஉ)

தோலெலும்புமாமிஷமுந் தொல்லன்னத்தால்வளரு
மேலெலும்புஞ்சுற்றமென்றுவிருப்பாய்மாண்டேனே

(பொ-ரை) தோல், எலும்பு, மாமிசம், சோறு, இவற்றால் விருத் தியடைந்து வாராநின்ற தேகமும், சுற்றமும், ஆகிய இவைகளை மெய்யென்றுநம்பி மற்றவற்றின்மேல் மிகுதியும் வெறுப்பாயிருந்து என்னுடைய காலத்தையெல்லாம் வீணாய்க்கழித்து விட்டேன். (எ-று)

போக்குவரத்தும் பொருள்வரத்துங்காணமல்
வாக்கழிவுசொல்லி மனமறுகிக்கெட்டேனே.

(பொ-ரை) இறப்பையும், பிறப்பையும் நீக்கும்வழியையும் மெய்ப் பொருளானது வந்துகைகூடும் வழியையும் என்னுடையவனைப் பாரா

மல் வீண்வார்த்தைபேசி மனமானது மயக்கத்தையடைந்து அதினால் வீண்காலம்கழிந்தேன். (எ-று)

அப்படிபிறந்து பட்டகாலமெல்லாம் பரிபாகக்குறைவானதென்று எனக்கு இப்பொழுதே நன்றாய் விளங்குகின்றது. ஆனாலும் என்னுடைய குருசுவாமியானவன் என்னைக் கைவிடமாட்டான் என்பது குறிப்பு. (கச)

இறந்தகாலத்திரங்கல்

முற்றிற்று.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்

நெஞ்சொடுபுலம்பல்.

இவைது நான்மனத்தோடு தன்னுடைய குறைகளைச் சொல்லித் துக்கிக்கின்றதைச் சொல்லுகின்றது.

மண்காட்டிப்பொன்காட்டி மாயவிருள்காட்டிச்
செங்காட்டிலாடுகின்ற தேசிகனைப்போற்றாமல்
கண்காட்டும்வேசியர்தங் கண்வலையிற்சிக்கிமிக
அங்காடிநாய்போ லலைந்தனையேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) ஓமனமே! மண்ணையும், பொன்னையும்' பெண்ணையும் காட்டித் திருச்செங்காட்டில் நடிக்கின்ற சிவபெருமானைத் துதிசெய்யாமல், கண்களைமருட்டிக்காட்டி மயக்குகின்றவேசிகளுடைய கண்களாகிய வலையில் அகப்பட்டு கடைத்தெருவில் அலைந்துதிரிகின்றநாயைப்போல் நீ மிகவும் அலைந்தாய். (எ-று)

நீ இப்படி அலைந்து திரிந்துகொண்டே யிருப்பாயானால் சிவபெருமானுடைய திருவருளைப் பெறமாட்டாய். அவ்வலைதலைவிட்டு ஓரிடத்தில் அமைதியாயிருப்பாயானால் அவனருளையடைவாய். ஆகையால் இதை நன்கு யோசித்துப்பார்த்து அவனருள்வழிப்படும் மார்க்கத்தைச் சீக்கிரத்தி லடையக்கடவாய் என்பது குறிப்பு. (௬)

புட்பாசனவணையிற் பொற்பட்டுமெத்தையின்மேல்
ஒப்பாவணிந்தபணி யோடாணிநீங்காமல்
இப்பாய்க்கிடத்தி யியமனுயிர்கொள்ளுமுன்னே
முப்பாழைப்போற்ற முயங்கிலையேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) நெஞ்சமே! புஷ்பங்களால் பரப்பப்பட்டு விளங்காநின்ற ஆசனத்தின்மேலும், அழகிய பட்டு மெத்தையின்மேலும் இருந்து மிகுதியும் தரித்துக் கொண்டிருந்த ஆபரணங்களோடு பாயிற்கிடத்தி வைக்க இயமனானவன் உயிரைக் கவர்ந்துகொண்டு போவதற்குமுன்னமே முப்பாழ்ந் தன்மையான பொருளைத் துதிசெய்யாமல் வீணே விட்டனையே. (எ-று)

இப்படி அப்பொருளைப்பற்றாமல் விட்டபடியால் கதியை எப்படிபெறுவாய் என்பதாம். (௭)

முப்பாழும்பாழாய் முதற்பாழ்வெறும்பாழாய்
அப்பாழுக்கப்பாலின் ருடுமதைப்போற்றாமல்
இப்பாழாம்வாழ்க்கையிலே யேற்றவர்க்கொன்றீயாமல்
துப்பாழாய்ச்சந்ததியைச் சூழ்ந்தனையேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! மூன்றுபாழும் பாழாகி அவைகளுக்கு ஆதிப்பட்டதான முதற்பாழும் வெறும் பாழாகி, அந்தவெறும் பாழுக்கும் அப்பாற்பட்டிருந்து நடனஞ்செய்கின்ற அந்தப் பரம்பொருளைத் துதி செய்யாமல், இந்தக்கேட்டைத்தருகின்ற வாழ்க்கையை நம்பிப் பிச்சை

பெடுத்தவர்களுக்கு ஒருபொருளையும் தானம் செய்யாமல் இந்தப் பாழாகவந்து அடைந்த இருவினைகளிற் சூழ்ந்திருக்கின்றனை. (எ-று)

ஆ! ஈதென்ன விபரீதமோ அறியேன் என்பது குறிப்பு. (௩)

அன்னம்பயிர்ந்திங் கலைந்தோர்க்குதவிசெயுஞ்
சென்மமெடுத்துஞ் சிவனருளைப்போற்றாமல்
பொன்னுமனையுமெழிற் பூவையரும்வாழ்வுமிவை
இன்னுஞ்சதமாக வெண்ணினையேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! அன்னத்தைப் பாகித்து இவ்விடத்தில்அலைந்து திரியும் தரித்திரர்களுக்குக் கொடுத்து உதவி செய்யத் தகுந்த இந்த மானிடதேகம் எடுத்தும் சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைத் துதி செய்யாமல் பொன்னையும், வீட்டையும், அழகியபெண்களையும், வாழ்க்கையையும், மிகவுஞ் சதமுடையவைகளாக நினைத்தாய். (எ-று)

நீ அவைகளை அழியாத துணைப்பொருள்களாக நினைப்பதினால் உனக்கென்னபலன் என்பது கருத்து. (௪)

முற்றொடர்பிற்செய்த முறைமையால்வந்தசெல்வம்
இற்றைநாட்பெற்றோமென் றெண்ணாதுபாழ்மனமே
ஆற்றவர்க்குமீயாம லரன்பூசையோராமல்
கற்றவர்க்குமீயாமற் கண்மறந்துவிட்டனையே.

(பொ-ரை) ஓ பாழாகிய மனமே! முன்சென்மத்தில் செய்த நல்வினையால் கிடைத்த இந்தச் செல்வத்தை இப்பொழுதே பெற்றதாக நினைத்துத் தரித்திரர்களுக்குக் கொடாமலும், சிவபூசை செய்யாமலும், புலவர்களுக்குக் கொடாமலும், அதுவந்த வழியை மறந்துவிட்டாய். (எ-று)

அப்படி மறந்து விடுவாயானால் நீ சிவப்பேற்றை அடைவது எப்படி? என்பது கருத்து. (௫)

மாணிக்கமுத்து வயிரப்பணிபூண்டு
ஆணிப்பொன்சிங்கா தனத்திலிருந்தாலும்
காணித்துடலைநமன் கட்டியேகைப்பிடித்தால்
காணிப்பொன்கூடவரக் காண்கிலமேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! மாணிக்கம், முத்து, வயிரம் ஆகிய இவைகளை யமைத்துச் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களை அணிந்து பொன்னாற் செய்யப்பட்ட சிம்மாசனத்தி லிருந்தாலும், எமனானவன் நம்முடைய தேகத்தைக் கட்டிக் கையைப் பிடித்தால் மேலேசொன்ன காணியும், பொன்னும், கூடவருவதைப் பார்க்கவில்லையே? (எ-று)

நாம் தேகத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டு வெளியே போம்போது இந்தப்பொன், பெண், பூமி முதலியயாவும் நம்முடன் கூடவருகின்றனவா? இல்லை. ஆகையால் நீ ஏன் அவைகளைத் துணையுள்ளவைகளாக நினைக்கின்றாய் என்பதாம். (சு)

கற்கட்டுமோதிரங் கடுக்கனரைஞாண்பூண்டு
திக்கெட்டும்போற்ற திசைக்கொருத்தரானாலும்
பற்கிட்டவேமனுயிர் பந்தாடும்வேளையிலே
கைச்சட்டங்கூடவரக் காண்கிலமேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) ஓமனமே! இரத்தினங்களிட்டுக் கட்டப்பட்டிருக்கும் மோதிரங்கள், நல்லகடுக்கன், அரைஞாண் ஆகிய இவைகளைத்தரித்து, அஷ்டதிசைகளிலுள்ள ஜெகங்களெல்லாம் துதிசெய்யும்படியாக வாழ்ந்திருந்தாலும் எமனானவன் பல்லை ஒன்றோடொன்று கிட்டிக்கொள்ளும்படிசெய்து உயிரைப்பந்துபோல் கையிலெடுத்து விளையாடுகின்ற காலத்தில் மேலேசொன்ன ஆபரணங்களெல்லாம் நம்முடன் கூடவரப்பார்த்திருக்கின்றோமா? இல்லையே. அப்படியிருக்க நீ ஏன் இன்னும் அவைகளின்மேல் விருப்பம் வைத்திருக்கின்றாய். (எ-று) (எ)

முன்னநீசெய்ததவ முப்பாலுஞ்சேருமன்றிப்
பொன்னும்பணிதிகளும் பூவையுமங்கேவருமோ
தன்னைச்சதமாகச் சற்குருவைப்போற்றுமல்
கண்ணற்றவந்தகன்போற் காட்சியற்றாய்நெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! முன்கழிந்த ஜென்மங்களில் நீ செய்திராநின்ற புண்ணியபலமே மூன்று ஜென்மங்கள் வரைக்கும் உன்னைத்தொடர்ந்து உன்னுடன் கூடவருமே யொழியத் திரவியங்களும், ஆபரணங்களும், பெண்களும் கூடவாரா. இப்படியிருப்பது உனக்குத்தெரிந்தும் அவை களையே சதமாக நம்பி ஞானாசிரியனை விடாது நமஸ்காரஞ்செய்யும் தொழிலைமறந்தாய். நீ இங்ஙனம் செய்தமையால் கண்ணில்லாக் குருடன்போல் பார்வையில்லாதவனானாய். (எ-று)

மனமே! கூடவரப்படாத திரவியங்கள் முதலாகச் சொல்லப் பட்ட பொருள்கள்மேல் வைத்திருக்கும் ஆசையைவிட்டுச் சிவபெரு மானிடத்தில் சதா ஆசை வைக்கக்கடவை. அப்படி வைப்பாயானால் அவன் உன்னைக்கூடிய சீக்கிரத்தில் ஜெநநசமுத்திரத்தி லிருந்தும் மோக்ஷமென்கிற கரையிலேற்றுவான் என்பது கருத்து. (அ)

பையரவம்பூண்ட பரமர்திருப்பொற்றாளைத்
துய்யமலர்பறித்துத் தொழுதுவணங்காமல்
கையிலணிவளையுங் காலிலிடும்பாடகமும்
மெய்யென்றிறுமாந்து விட்டனையேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! படம்பொருந்திய சர்ப்பாபரணத்தைத் தரித் திராநின்ற சிவபெருமானுடைய அழகிய திருவடிகளைச் சதா நமஸ் காரஞ்செய்யாமல் பரிசுத்தமான மலர்கள்கொய்து சாத்தி அத்திருவடி களை வணங்காமலும் பெண்கள் தமது கைகளில் அணிந்துள்ள வளை யலையும், காலில் அணியும் பாடகத்தையும் பார்த்து இவைகளே உண்

யையாவென்றும் அழியாமலிருக்கப்பட்ட பொருள்களென்று நினைந்து கர்வப்பட்டுவிட்டாய். (எ-று)

உனக்கு இப்படிப்பட்ட கர்வம் இருக்கின்ற வரைக்கும் சிவசாதனமாயுள்ள பொருள்கைகூடாது என்பது குறிப்பு. (௯)

மாதுக்கொருபாகம் வைத்தவரன்பொற்றாளைப்
போதுக்கொருபோதும் போற்றிவருந்தாமல்
வாதுக்குத்தேடியிந்த மண்ணிற்புதைத்துவைத்தே
ஏதுக்குப்போகநீ யெண்ணினையேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! தமது வாமபாகத்தில் பார்வதிதேவியை இருக்கச்செய்து எழுந்தருளி யிருக்கின்ற சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை வேளைக்கு ஒருதரமானாலும் துதிசெய்து அதினால் வருந்தமலவரைவிட்டு வாது இடும்பொருட்டுத் தேடிச்சில திரவியத்தைச் சம்பாதித்து இந்தப்பூமியின்கண் புதைத்து வைத்து வீணேயிறந்து படும்படியாகவே நீ நினைத்தாய். (எ-று)

நீ அப்படிநினைந்துச் சில அப்பிரயோசனமான காரியங்களைச்செய்து வருவதினாலே நீ என்னபலனை அடைவாய். ஒன்றுமில்லை என்றபடி. (௧௦)

அஞ்சருளைப்போற்றி யைந்துபுலனைத்துறக்க
நெஞ்சேயுனக்கு நினைவுநான்சொல்லுகிறேன்
வஞ்சகத்தைநீக்கி மறுநினைவுவாராமல்
செஞ்சரணத்தாளைச் சிந்தைசெய்வாய்நெஞ்சமே,

(பொ-ரை) மனமே! பஞ்சசத்திகளின் திருவருளைத் துதிசெய்து, சத்த, ஸ்பரிச, ரூப, ரச, கந்தங்களாகிய ஐம்புலன்களையும் நீக்கிக்கொள்ளும்படி உனக்கு நானோர் புத்திசொல்லுகின்றேன். (அது என்னவென்றால்) வஞ்சகத்தைநீக்கி மனத்தின்கண் வேறுவேறு எண்ணங்களை வைக்காமல் செவந்ததிருவடிகளைச் சதா சிந்தைசெய்வாயாக (எ-று)

நான் சொன்னபடியே நீ சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைத் துதி செய்வையானால் என்றும் அழியாத சிவகதியை யடைவாய் என்பதாம். (கக)

அற்புதமாயிந்தவுட லாவியடங்குமுன்னே
சற்குருவைப்போற்றித் தவம்பெற்றுவாழாமல்
உற்பத்திசெய்பொன் உடைமைபெருவாழ்வைநம்பிச்
சர்ப்பத்தின்வாயிற் றவளைபோலானேனே.

(பொ - ரை) (மனமே! உன்னால் நானும்) மிகவும் ஆச்சரியமாக இந்த வுடம்பிலிருக்கும் உயிரானது வெளிப்பட்டுப் போகுமுன்னரே, நல்லஞானாசிரியனைத் துதிசெய்து அதனால் நல்லதவத்தை அடைந்து தவசியாய் வாழ்ந்திராமல் இடையில்உண்டாகின்ற செவந்தபொன்னையும், அதனாலாகும் ஆபரணங்களையும், பெரியவாழ்வையும், நிலையுள்ளவைகளாக நம்பியிருந்ததினால் பாம்பின் வாயிற் பட்டிறந்த தவளை போன்றவனாய் விட்டேன். (எ-று)

நான் பொன், பெண், பூமி, முதலியவைகள்மேல் ஆசைவைத்துச் சிவபெருமான் திருவடியை மறந்தேனாகையால் எமனுக்கு இரையாவதற்கு யாதொரு சந்தேகமுமில்லை என்றபடி. (கஉ)

உற்றார்பெற்றா ருடன்பிறப்பார்பிள்ளைகளார்
மற்றாரிருந்தாலென் மாளும்போதுதவுவரோ
கற்றுவிழுந்தவிளங் கன்றதுபோலேயுருகிச்
சிற்றுகிச்சிற்றின்பந் சேர்த்தனையேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! உன்னுடைய சுற்றத்தாரும், பெற்றவர்களும், உடன்பிறந்தவர்களும், பிள்ளைகளும், மற்றுமுள்ளவர்களும் இருந்தாலும் என்னவாம். ஒன்றுமில்லை, ஏனென்றால் உயிரானது இறக்குந் தருவாயில் மேற்சொல்லப் பட்டவர்களெல்லாம் உதவார்களா

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible] (௩௯-௪௩)

[illegible]
[illegible]
[illegible] (௪௩)
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௪௪)
[illegible] (௪-௫)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௫-௬)

[illegible]
[illegible] (௪௫)
[illegible]

பின்னற்றிருத்தகலாள் செய்தபலவினையான்
முன்னைக்கமார்பில் முலைத்தலத்திவிம்மி
வளைத்துளைப்ப மயக்கவலைக்குள்ளாகி
அன்னம்பகிர்ந்துண்ண அறிந்திலையேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! நீசிறந்த வெற்றியையுடைய பெண்ணுனைஎன் செய்தவினைகளால் அப்பெண்கள் தமார்பில் இளைத்துப் பரவிவிம்மியெழுந்த தனபாரத்திற் மயக்கமாகிய மாயாவலைக்குட்பட்டு பசித்தோர்க்கு அன்னத்தைப் பாதித்திட்டு நீயும் உண்பதற்கு அறிந்தாயில்லை. (எ-று)

ஆகையால் நீ வெறுமையைச்சேரும் திருவருட்பாலிப்பை யடையாதவனானாய் என்பது கருத்து. (கரு)

ஒட்டைத்துருத்தியை யுடையும்புழுக்கூட்டை
ஆட்டுகின்றவிந்த சருளையிகட்போற்றியே
வீட்டைத்திறந்து வெளியையொளியாலளைத்துக்
காட்டும்பொருளிதென்று கருதிலையேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! ஓட்டையாகிய துருத்தியும், உடையும் தன்மையையுடைய புழுவாசஞ்செய்யும் கூடுமாகிய இந்த உடம்பை ஆட்டுகின்ற சிவமென்னும் சித்தப்புருஷனுடைய திருவருளை நினைந்து நினைந்து புகழ்ந்து துதிசெய்து அறுநாடிவீட்டைப் பிராணாயாமமாகிய திறவுகோலாற்றிறந்து அவ்விடத்திலுள்ள வெளியை (அதாவது ஆகாயத்தை) தெளிவையத்தால் அதனுள்ளிருக்கும் பொருளையுன்னது இதுவென்று அப்பொருளைச் சிந்தித்தாயில்லை. (எ-று)

நீ அப்பொருளைச் சிந்திப்பாயானால் நல்ல கெதியையடைவாய் என்பது கருத்து. (கசு)

ஊன்பொதிந்தகாய முளைத்தபுழுக்கூட்டைத்
தான்சுமந்ததல்லலுற்றீ சற்குருவைப்போற்றுமல்

கான்பரந்தவெள்ளங் கரைபுரளக்கண்டேமி
மீன்பறந்தாற்போலே விசாரமுற்றாய்நெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! சதைநெருங்கிய காயமும் நெருங்கிய புழுத்தங்கியிருக்கும் கூண்டாகவுமுள்ள இந்தத்தேகத்தை நீ சுமந்தாயேயல்லாமல் ஞானாசிரியனைத் துதிசெய்தாயில்லை. ஆகையால் காட்டில் பாய்ந்துவருகின்ற வெள்ளமான து கரையைத்தள்ளி வெளிப்பட்டுவர அதைப்பார்த்து மீன்பறந்துபோய்விட்டதுபோல் நீ துன்பத்தையடைந்தாய். (எ-று) (உ0)

உடக்கையொருத்தி யுயிரையடைத்துவைத்த
சடக்கைச்சதமென்று சார்ந்திறுமாந்தே
உடக்கைத்தகர்த்தே யுயிரையமன்கொள்கையிலே
யடக்கமாய்வைத்தபொரு ளங்குவரமாட்டாதே.

(பொ-ரை) மனமே! ஞானசத்தியால் உயிரை அடைத்துவைக்கப்பட்ட இந்தத்தேகத்தை நிலையுள்ளதென்று நினைத்துக்கர்வப்பட்டு இருக்கின்றாய் அந்தத்தேகமானது விழ அதிலிருக்கும் உயிரை எமனானவன் கொண்டுபோகும்போது நீ அடக்கமாய் ஒருவருக்கும் தெரியாதபடி சேர்த்துவைத்த திரவியமானது உன்னோடுகூட வரமாட்டுமோ? வாராது. (எ-று)

ஆகையால் இதையுணர்ந்து பொருளாசையைவிட்டுச் சிவகதியையடைவாய் என்பதுகருத்து. (உக)

தித்திக்குந்தேனுந் தெவிட்டாததெள்ளமுதும்
முத்திக்குவித்தான முப்பாழைப்போற்றாமல்
பற்றிப்பிடித்தியமன் பாசத்தாற்கட்டுமுன்னம்
சுற்றியிருக்குவினை சூழ்ந்தனையேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) ஓமனமே! தித்திக்கின்ற தேன்போலிருப்பதும், தெவிட்டாத தெளிந்த அமிர்தம் போல்வதும் மோக்ஷமளிப்பதற்கு

முதலானவையான பொருளானதும், மூலாதாரமான பரம்பொருளைத் துதிசெய்யாமல், இயமனுடைய வலிமைகட்டிழுத்துப் பாசக்கயிற்றுக் கட்டுப்படியாக உன்னைச் சுற்றிச் சுற்றிவந்து கொண்டேயிருக்கும் இருவினைகளிற் கூடினையே? (எ-று)

நீ வினைச்சம்பந்தப் பட்டிருக்குமளவுக்கும் சிவபெருமானுடைய திருவடியையடையாய் என்பது கருத்து. (உ௨)

அஞ்செழுத்தா யெட்டெழுத்தா யைம்பத்தோ ரட்சரமாய்
மிஞ்செழுத்தாய் நின்ற பெருமானைப் போற்றாமல்
வஞ்சகமாயுற்ற முலை மாதர்வலைக்குள்ளாகி
பஞ்சரித்துத் தேடிப் பாழுக்கிறைத்தோமே.

(பொ-ரை) மனமே! நாம் பஞ்சாட்சர ரூபமாகவும், அஷ்டாட்சர ரூபமாகவும், அவைகளின் குருத்தான ஓரெழுத்தின் ரூபமாகவுமுள்ளா யாதொரு சிவபெருமானைத் துதிசெய்யாமல், வஞ்சகத்தைச் செய்யாநின்ற முலையையுடைய பெண்கள் மாய்கையில் சிக்கி அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்காகப் பணந் தேடுவதிலேயே வீணாக நாள்களைக் கழித்தோம்? (எ-று)

ஆ! எத்தன்மை விபரீதமோ? அறியோம். (உ௩)

அக்கறுகு கொன்றைதும்பை யம்புலியுஞ் சூடுகின்ற
சொக்கர் திருத்தாளைத் தொழுது வணங்காமல்
மக்கள்பெண்டீர்சுற்றமுடன் வாழ்வைமிகப்பெரிதென்பாய்
எக்காலமுமுண்டென் றெண்ணினையே நெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! எருக்கமாலையையும், அறுகம்புல்லையும், கொன்றைப்பூ மாலையையும், தும்பைப்பூ மாலையையும், சந்திரனையும் தமது சடாபாரத்தின்கண் தரித்திருக்கின்ற சொக்கநாதருடைய திருவடிகளைத் துதிசெய்து வணங்காமல், பிள்ளைகள், பெண்கள், சாதியோர் [illegible] நிலைமையே [illegible]

எக்காலமுமிருப்பனவாகுமென்று நம்பிக்கையாக நினைத்திருந்தாயல்லவா? (எ-று)

இதுவோர் மடைமையான அறிவு என்பதற்கு யாதொரு தடையுமில்லை என்றபடி. (உச)

ஆண்டகுருவி னருளைமிகப்போற்றி
வேண்டுங்கயிலைய வீட்டுவழிபாராமல்
பூண்டகுழன்மாதரல்லார் பொய்மாய்கைக்குள்ளாகி
தூண்டிலகப்பட்டுத் துடிகெண்டையானேனே.

(பொ-ள்) மனமே! உன்னால்நான் என்னை அடிமையாகக்கொண்ட ஞானாசிரியனுடைய திருவருளை மிகுதியும் போற்றுதல் செய்து கயிலாய சம்பந்தமான மோக்ஷமார்க்கத்தையடைய முயற்சி செய்யாமல் பெண்கள் மாய்கையிலகப்பட்டுத் தூண்டில் முள்ளில் அகப்பட்டுத் துடிக்கின்ற கெண்டைமீன் போன்றவனாய் விட்டேன், (எ-று) (உரு)

ஏணிப்பழுவா யிருளையறுத்தாளமுற்றும்
பேணித்தொழுக்கயிலை பேறுபெறமாட்டாமல்
காணவரும்பொருளாய்க் கண்கலக்கப்பட்டடியேன்
ஆணிவேரற்றமரம்போ லாகினேனெஞ்சமே.

(பொ-ள்) மனமே! நான் என்னுடைய அஞ்ஞானமாகிய இருட்டை யொழித்துத் தானே குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளி வந்து அடிமை கொண்டருளும்படி சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைத் துதிசெய்து கயிலாசத்தை அடையும் படியான சௌபாக்கியத்தைப் பெறாமல் பலவகை யுடைந்த மரக்கலங்களிற் சென்றவேரற்றமரம் போலானேன். (எ-று)

சோத்துப்பிரகாசங் கொண்டுருகியண்டமெல்லாம்
சாத்தப்படியே கயிலாயஞ்சேராமல்

வேற்றுருவப்பட்டடிபோல் வெள்ளம்போலுள்ளுருகி
ஏற்றுக்கழுவி லிருந்தபிணமாயினனே.

(பொ-ரை) மனமே! நான் எல்லா வற்றையும் விழுங்கித் தன்மயம் பண்ணிக்கொண்டு எல்லா அண்டங்களிலும் பரவியிருக்கும் சிவபெருமானுடைய கயிலாய வாழ்வில் சேராமல் வேறு ரூபத்தைப் பெற்ற வெள்ளத்தைப்போல் மனமானது உருகி ஏற்றப்படுகின்ற கழுவிலே பட்டிருந்த பிணமாக ஆய்விட்டேன். (எ-று) (உ௧)

நிலைவிட்டுடலையுயிர் நீங்கியகலுமுன்னே
சிலைதொட்டவேடனெச்சிற் றின்றானைச்சேராமல்
வலைபட்டுழலுகின்ற மான்போற்பரிதவித்துத்
தலைகெட்டநூலதுபோற் றட்டழிந்தாய்நெஞ்சமே.

(பொ-ரை) நெஞ்சமே! நீ உன்னுடைய தேகத்தினின்றும் உயிரானது வெளிப்பட்டுப் போகா முன்னமே கண்ணப்ப நாயனாருடைய எச்சிலைத் தின்றவனான சிவபெருமானைச் சேராமல், வலையிற்சிக்கிய மான்போல் வருந்திப் பின்முன்னாகவும் முன்பின்னாகவும் மாறிக்கிடக்கின்ற சாஸ்திரங்கள்போல தடுமாறிக் கெட்டனை. (எ-று) (உ௨)

முடிக்குமயிர்ப்பொல்லா முழுக்குரம்பையின்றுரின்
இடைக்குநடைக்கு மிதக்கொண்டவார்த்தைக்கொஞ்சி
அடிக்கொண்டதில்லைவனத் தையனேநாயனேன்
விடக்கையிழந்த மிருகமதுவானேனே.

(பொ-ரை) தில்லைவனத்தில் எழுந்தருளியுள்ள தலைவனே! நாய்க்கு ஒப்பானவனான நான் பெண்களுடைய இடுப்புக்கும், நடைக்கும், நல்ல வார்த்தைகளை உபசாரமாகச் சொல்லி அடங்கிவிட்ட மிருகத்தின் தன்மையையடைந்தேன். (எ-று) (உ௩)

ஞாலனைப்போற்றும் புகழ்மதுரைச்சொக்கரது
சீர்பாதம்போற்றிச் சிவலோகஞ்சேராமல்
தாவரந்தோறுந் தலைபுகுந்தகாய்போல
ஆகாதநெஞ்சமே யலைந்துதிரிந்தாயே.

(பொ-ரை) யாவருக்கும் ஆகாதமனமே! பூமியில்வாழ்பவர்களால் போற்றப்படும் புகழ்பெற்ற மதுரையில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சோமசுந்தரக்கடவுளது சிறந்த திருவடிகளைத்துதிசெய்து அதின்பயனால் சிவலோகத்தையடையாமல் தாவரங்களெல்லாம் புகுந்து புகுந்துவரும் காயைப்போல் அலைந்து திரிந்தாய். (எ-று) (௬0)

பத்தெட்டாயிரைத்தாய்ப் பதின்மூன் றிரண்டொன்றாய்
ஒத்திட்டுநின்றதோர் ரோவியத்தைப்போற்றாமல்
நெத்திட்டுநின்ற திரிகண்ணிக்குள்ளாகி
வித்திட்டாய்நெஞ்சே விடவுமறியாயே.

(பொ-ரை) மனமே! ஆறுதார சோபானத்தை யுடையதான சித்திரப் பதுமைபோன்ற பரம்பொருளைத் துதிசெய்யாமல் ஒழிப்பட்டுநின்ற திரிகண்ணிக் குட்பட்டுவிழுந்துவிட்டாய். ஆனால் அதை விட்டுவிடவுந் தெரிந்தாயில்லை. (எ-று) (௬௧)

அந்தமுருவாகி யைமூன் றுமெட்டுமொன்றாய்
விந்தியிருந்த விளக்கொளியைப்போற்றாமல்
பந்திலிமின்னியைப்போற் பற்றிப்பிடியாமல்
எந்தவிடகெண்டையைப்போல்ஈனலைந்துகெட்டேனே

(பொ-ரை) பஞ்சவிதமும், பதினைந்து விதமும், எட்டுவிதமும், ஒவ்வ [illegible] தாவியிருந்த விளக்கின் ஒளியைப்போற்று

தல் செய்யாமல், பத்திலிட்ட செருப்பைப்போலவும், விலக்கிவைத்தி ட்ட தென்னை மீனைப்போலவும் விலக்கி நெட்டேன். (எ-று) (கஉ)

ஊனொடுடனே புடையும்புழுக்கூட்டை
நானுடனேசேர்ந்து மன்னுவிமாயாமல்
ஆனதொருபஞ்சாக்கரந்தருத்தவிசேஷமிட்டுப்
போனதுபோலேநான் போய்ப்பிழைத்தேனில்லையே

(பொ-ரை) மனமே! நாம் குற்றத்துடன் உடையும் இக்கூண்டை நீத்த இறக்குமுடையாமல் பஞ்சாக்கரத்தால் ஞானாசாரிசெய்து கொண்டிருக்க தேசத்தைவிட்டு வெளியேற்றித்திருப்போலப் பிழைத் தைப்போல் நானும் போய்ப் பிழைத்தேனில்லையே. (எ-று) (கங)

ஊறைவிறைச்சின்ற வுப்பிருக்கும்பாண்டத்தை
நாறுமலஞ்சேர்த்தி நாறும்புழுக்கூட்டை
விரும்புசந்தை விரும்புமின்றதெப்படியென்
றுறுஞாசரட்டு லகைந்திருப்பேனில்லையே.

(பொ-ரை) மனமே! நான் இத்தப்படலையைநாளும் அருவருக்கத் தக்கதான தேகத்தை எப்படியோ எப்படியென்ற ஆசையிட்டு நீங்கியிரு க்கேனில்லையே! (எ-று)

நான் இப்படியிருப்பதால் அடைந்தேதும் வழியில்லை என்பது குறிப்பு. (கச)

அரியவனிதேடி யபிமானமொருபாதமே
பரிவுடனேபோற்றும் பாற்கடலைப்போற்றாமல்
எரியிலிருந்துறங்குமியல் காமக்குரோதியே
அரியொருபட்ட கரியதுபோலானேனே.

(பொ-ரை) மனமே! நான் அருமையானதான விஷ்ணுவானவர் தேடித்தான் அறியப்படாதவரான ஸ்ரீபாதத்தைப் பொருளே, பாவகமா

மத்துடன் துதிசெய்யப்படுவோனாகிய சிவபெருமானைத் துதிசெய்யாமல் இத்தப்பிரிய இவ்வாழ்க்கையைக் கப்பிக் காமத்தில் அமிழ்த்திச் செக்கு நின்வாயிற்சிக்கிய யாக்கையைப்போலானேன். (எ-று) (கரு)

தந்திரத்தையுன்னி தவத்தைமிகவருந்தி
மந்திரத்தையுன்னி மயங்கித்தடுமாறி
விந்துருகிநாதமா மேல்வெளியைக்காணாமல்
அந்தரத்தேகோலெறிந்த அந்தகன்போலானேனே.

(பொ-ரை) மனமே! நான் தந்திரமார்க்கங்களை நினைந்துத் தவத்தைச் செய்யாமலும், மந்திரத்தை நினைந்து மயங்கித்தடுமாறியும், பிந்துவுக்கும், நாதத்துக்கும் மேற்பட்டு விளங்காநின்ற சிதம்பரமாயத்தைத் தரிசிக்காமல், ஆகாயத்தில் கோலைவிட்டெறிந்து பிடிக்கும் குருடனைப்போலாய் விட்டேன். (எ-று) (கசு)

விலையாகிப்பாணனுக்கு விறகடிமைபட்டதுபின்
சிலையார்கைவேடனெச்சில் தின்றானைப்போற்றாமல்
அலைவாய்த்துரும்பதுபோ லாணவத்தி னலைமூழ்கி
யுலைவாய்மெழுகதுபோ லுருகினையேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! நீ பாணபத்திரனுக்கு அடிமையாளாக வந்தவனும், கண்ணப்பனுடைய எச்சிலைத் தின்றவனுமாகிய சிவபெருமானைத் துதிசெய்யாமல் சமுத்திரத்திற்பட்ட சிறுதுரும்பைப்போல் அகங்காரத்திலே அழுந்தி அக்கினியிற்பட்ட மெழுகுபோலுருகினையே. (எ-று) (கஎ)

நெஞ்சொடுபுலம்பல்

முற்றிற்று.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்
அருளிச்செய்த
பூ ர ண மா லை.

மூலத்துதித்தெழுந்த முக்கோணச்சக்கரத்துள்
வாலைதனைப்போற்றாமல் மதிமறந்தேன்பூரணமே

(பொ-ள்) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! மூலாதாரமாகிய இடத்தில் உதித்தெழுந்திராநின்ற முக்கோண மானரூபம் பெற்றுள்ள சக்கரத்திலிருக்கும் வாலாம்பிகையைத் துதிசெய்யாமல் புத்திகெட்டேன். (எ-று) (க)

உந்திக்கமலத் துதித்துநின்றபிரமனைச்
சந்தித்துக்காணாமற் றட்டழிந்தேன்பூரணமே

(பொ-ள்) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! உந்தியாகிய கமலத்தின் கீழ் தோன்றியிராநின்ற பிரமனைக்கண்டு தரிசிக்காமல் தடுமாறினேன். (எ-று) (உ)

நாவிக்கமல நடுநெடுமால்காணாமல்
ஆவிகெட்டியானு மறிவழிந்தேன்பூரணமே

(பொ-ள்) எங்கும் நிறைந்த வஸ்துவே! நாபியினடுவென் இருக்கும் விஷ்ணுவைக்கண்டு தரிசிக்காமல் உயிரிழந்து நானும் புத்திகேட்டையடைந்தேன். (எ-று) (ந)

உருத்திரனையிருதயத்தி லுண்மையுடன்பாராமல்
கருத்தழிந்துநாளுங் கலங்கினேன்பூரணமே

(பொ-ள்) எங்கும்நிறைந்தவஸ்துவே! இருதயஸ்தானத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற உருத்திர மூர்த்தியை உண்மையாகத் தரிசிக்காமல் நாளும் என்னுடைய புத்திகெட்டு மயங்கினேன். (எ-று) (ச)

சிரத்தின்மேலீசனை விழித்திருந்துபாராமல்
பசித்துருகிக்கெட்டுச் சம்பத்திழந்தேன் பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! யாதொருகண்டஸ்தானமா விசுத்தியென்கிற இடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் மகேஸ்வரமூர்த்தியை என்னுடைய ஞானக்கண்களைக்கொண்டு தரிசிக்காமல் பசியால் வருந்தி மனங்கலைந்தேன். (எ-று) (௫)

நெற்றிவிழியுடைய நிர்மலசதாசிவத்தைப்
புத்தியுடன்பாராமற் பொறியழிந்தேன் பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! யாதொருலலாடஸ்தானத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் இயல்பாகவே பாசமென்பதில்லாத சதாசிவமூர்த்தியை நல்ஞான அறிவோடுபோய்த் தரிசிக்காமல் புத்திகெட்டேன். (எ-று) (௬)

நாதவிந்துதன்னை நயமுடனேபாராமல்
போதமயங்கிப் பொறியழிந்தேன்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! இவைகளுக்கு மேற்பட்டிருக்கின்ற நாதத்துவத்தையும், விந்துதத்துவத்தையும், நல்லமனத்துடன் போய்த்தரிசிக்காமல் என்னுடைய அறிவானது மயக்கமுற்று முக்தியவிடயமாகிய அறிவின் கேட்டையடைந்தேன். (எ-று) (௭)

உச்சிவெளியை யுறுதியுடன்பாராமல்
அச்சமுடனே யறிவழிந்தேன்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! யாதொருபிரமரந்திர சம்பந்தமான உச்சியின்கண் இருக்கும்ஆகாயவெளியைப்போய் மனப்பூர்த்தியாகத் தரிசிக்காமல் அச்சத்தையுடையவனாகியும் அறிவுகெட்டேன். (எ-று) (௮)

மூக்குமுனையை முறித்திருந்து பாராமல்
ஆக்கைகெட்டு நாளு மறிவழிந்தேன்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! மூக்கின் நுனியைக் கண்களை மிகவும் நிமிராமலும், மிகவும் தாழாமலும் சுத்தரமாகத் திறந்திருந்து பார்த்து அதினால் அடையத்தக்க பயனை அடையாமல் என்னுடைய தேகத்தையும் அறிவையும் அழியப்பெற்றேன். (எ-று) (௯)

இடைபிங்கலையி னியல்பறியமாட்டாமல்
தடையுடனேயானுந் தயங்கினேன்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! இடைகலை, பிங்கலைகளினுடைய சுபாவலக்ஷணங்களைத் தெரிந்து கொள்ளமாட்டாமல் தடைப்பட்டு நானும் வருத்தப்பட்டேன். (எ-று) (௧௦)

ஊனுக்குணீநின் றுலாவினதைக்காணாமல்
நானென்றிருந்து நலனழிந்தேன்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ என்னுடைய தேகத்திலிருந்தும் எனக்குத் தெரியாதபடி உலாவிக்கொண்டிருப்பதை நான் அறிந்துகொள்ளாமல் எல்லாநானே யாவேன் என்றெண்ணியிருந்து அதினால் ஞானமார்க்கத்தைக் கைவிட்டேன். (எ-று) (௧௧)

மெய்வாழ்வைநம்பி விரும்பியிகவாழாமல்
பொய்வாழ்வைநம்பிப் புலம்பினேன்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்த வஸ்துவே! மெய்வாழ்க்கையாகிய ஞானவாழ்வை நம்பியிருந்து சதா அதிலே வாழாமல் பொய்வாழ்வாகிய இவ்வுலகவாழ்க்கையை நம்பி அதினால் மிகவும் வியசனத்தை யடைந்தேன். (எ-று) (௧௨)

பெண்டுபிள்ளைதந்தைதாய் பிறவியுடன்சுற்றமிவை
யுண்டென்று நம்பி யுடலழிந்தேன்பூரணமே

(பொ - ரை) எங்கும் நிறைந்த வஸ்துவே! மனைவி, பிள்ளைகள், தாய், தகப்பன் ஜென்மம், சாதியார், ஆகிய இவர்களெல்லாம் எக்காலத்தும் அழியாதிருப்பவர்களென்று எண்ணி நம்பியிருந்து அதினால் என்தேகத்தை அழியப்பெற்றேன். (எ-று)

இவர்களை நம்பித் தேகத்தைப் போஷித்துக் கெட்டேனேயொழிய ஞானத்தை அடைந்தேனில்லை என்பதாம். (கங)

தண்டிகைபல்லாக்குடனே சகலசம்பத்துகளும்
உண்டென்றுநம்பி யுணர்வழிந்தேன்பூரணமே

(பொ - ரை) எங்கும் நிறைந்த வஸ்துவே! தண்டிகை, பல்லக்கு, மற்றுமுள்ள சம்பத்துக்கள் ஆகிய இவைகளெல்லாம் அழியா திருப்பவையாமென்றெண்ணி புத்திகெட்டேன். (எ-று) (கச)

இந்தவுடலுயிரை யெப்போதுந்தான்சதமாய்ப்
பந்தமுற்றுநாளும் பதமழிந்தேன்பூரணமே

(பொ - ரை) எங்கும் நிறைந்த வஸ்துவே! இந்த உடம்பின் கண் இருக்கும் உயிரை எப்பொழுதும் இதிலேயே யிருக்குமென்று சதமாகநினைத்துப் பந்தப்பட்டவனாகி நாளும் அடைதற்குரிய சிவபதத்தை இழந்து விட்டேன். (எ-று) (கரு)

மாதர்பிரபஞ்ச மயக்கத்திலேவிழுந்து
போதமயங்கிப் பொறியழிந்தேன்பூரணமே

(பொ - ரை) எங்கும் நிறைந்த வஸ்துவே! அழகிய பிரபஞ்சமாயைகளில் விழுந்து அறிவு கெட்டு மதியும் கெடப்பெற்றேன். (எ-று)

நான் இங்ஙனம் ஆய்விட்டமையால் நீயே காப்பாற்ற வேண்டும் என்பது குறிப்பு. (கசு)

சரியைகிரியாயோகந் தான்ஞானம்பாராமல்
பரிதிகண்டமதியதுபோற் பயனழிந்தேன்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்த வஸ்துவே! பிரமா, விஷ்ணு, [illegible] கம், ஞானமென்பவை இந்த [illegible] [illegible] பெறும் சாதிக்காமல் [illegible] [illegible] போல் அறிவுமழுங்கி னேன். (எ-று) (கஎ)

மண்பெண்பொன்னாசை மயக்கத்திலேயிருந்து
கண்கெட்டமாடதுபோற் கலங்கினேன் பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! மண்ணாசை, பெண்ணாசை, பொன்னாசை, என்ற மாயையில் இருந்து கண்ணில்லாத மாட்டைப்போல் கதறினேன். (எ-று) (கஅ)

தனிமுதலைப்பார்த்துத் தனித்திருக்கமாட்டாமல்
அநியாயமாய்ப்பிறந்திங் கலைந்துநின்றேன் பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்த வஸ்துவே! ஒப்பற்ற முதற்பொருளாயுள்ள சிவபெருமானைத் தரிசித்துக்கொண்டு தனியேயிருக்க மாட்டாமல் அநியாயமாய் இந்த உலகத்தில் பிறந்து அலைந்து திரிந்தேன். (எ-று) (கக)

[illegible] விருத்தமதைத் [illegible]
ஆராய்ந்துபாராமல் அறிவழிந்தேன் பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! பன்னிரண்டு கலைக்குட்பட்டிருந்து ஒருவனுஞ்செய்த சிறப்பை விசாரித்தறிந்து பாராமல் மதி கெட்டேன். (எ-று)

இது குருமூர்த்தியின்பால் விசாரிக்கவேண்டிய நாளையொன் றப்படிப்பட்ட குரு எனக்கிடைக்கவில்லை என்பது குறிப்பு. (உ0)

[illegible]
[illegible] பூரணமே

(பொ-ள்) எங்கும்நிறைந்தவஸ்துவே! சுவாமி முதலாகிய வாசிமார் கேத்திரம் பழநி அறிந்துமலையாக உன்னைத்தரிசித்துத் துதிசெய்யாமல் காசிப்பதிவரைக்கும்போய் கால் அலுந்துக்கெட்டேன். (எ-று) (உ௪)

கருவிகடொண்ணூற்றாறிற் கலந்துவிளையாடினதை
இருவிழியாற்பாராம லீடழிந்தேன்பூரணமே

(பொ-ள்) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களிலும் கலந்து நீ விளையாடிக்கொண்டிருந்ததை என்னுடைய இரண்டுகண்களாலும் பாராமல் ஈடழிந்துபோய்விட்டேன். (எ-று) (உ௫)

உடலுக்குள்நீநின் றுலாவினதைக்காணாமல்
கடமலைதோறுந்திரிந்து காலலுத்தேன்பூரணமே

(பொ-ள்) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! என்னுடைய தேகத்திலே நீ இருந்து உலாவினதை நான் தெரிந்து கொள்ளாமல், காடு, மலை, இவைகளிலெல்லாம் திரிந்து காலலுக்கப்பெற்றேன். (எ-று)

இப்படி நான் திரிந்தது எனக்கு அறிவில்லாமையேயாம் என்பதாம். (உ௬)

எந்தேசகாலமுநா மிறவாதிருப்பமென்று
உற்றுனைத்தான்பாராம லுருவழிந்தேன்பூரணமே

(பொ-ள்) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! எந்தத் தேசத்திலும் எந்தக் காலத்திலும் நாம் சாவாதிருப்போமென்று நினைத்து அதினால் உன்னைக்கண்டு தரிசிக்காமல் என்னுடைய சுயரூபத்தைப் போக்கடித்துக் கொண்டேன். (எ-று) (உ௭)

எந்நாளுந்தாய்தந்தை யிவர்களிடத்தேயிருந்து
பிந்நாளும் பிறந்திறந்தேன்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! எந்தனை தாய்தந்தைநகரிடத்திலிருந்து பிறந்து உன்னை யறியும் அறிவொன்றாமையால் பித்தருடன் [illegible]ம் இறந்திருக்கின்றேன். (எ-று)

ஐயோ! ஈதென்னகொடுமை. இப்படியும் எனக்குவருமோ? என்பது குறிப்பு. (உரு)

பெற்றலுத்தாள்தாயார் பிறந்தலுத்தேன் யானுமுன்றன்
பொற்றுணைத்தாள்தந்து புகலருள்வாய்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! என்னுடைய தாயானவள் என்னைப் பலமுறையும் பெற்றுப்பெற்று வருந்தப்பட்டாள். நானோ பிறந்து பிறந்து வருந்தப்பட்டேன். ஆகையால் இனியேனும் எனக்கு உன்னுடைய அழகிய திருவடிகளைக் கடாட்சித்துத் திருவருள்பாலிக்க வேண்டும். (எ-று) (உசு)

உற்றாரழுதலுத்தா ருறவின்முறையார்சுட்டலுத்தார்
பெற்றலுத்தாள்தாயார் பிறந்தலுத்தேன்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! என்னுடையசாதியார் அழுதழுது ஓய்ந்தார்கள். கொஞ்சம் தாயாதியுறவை யுடையவர்களோ என்னைக் கொளுத்திக் கொளுத்திவருந்தினார்கள் என்னுடைய தாயாரோ என்னைப்பெற்றுப்பெற்று வருந்தினாள். நானோவென்றால்பிறந்து பிறந்து வருந்தினேன். (எ-று)

இனியேனும் அப்பிறவியை நீக்கி யாண்டருளல்வேண்டும் என்பது குறிப்பு. (உஎ)

பிரமன்படைத்தலுத்தான் பிறந்திறந்துநானலுத்தேன்
உறமுடையவக்கினிதா னுண்டலுத்தான்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! பிரமதேவனோ என்னைப் படைத்துப் [illegible] வருந்தினான். நானோ பிறந்தும் இறந்தும் வருந்தி

னேன். பலமுடைய அக்கினிபகவானே வென்றால், என்னைச்சகங்க டோறும் உண்டு உண்டுவருந்தினேன். (எ-று) (உஅ)

எண்பத்துநான்குநூறு யிரந்செனனமுஞ்செனித்துப்
புண்பட்டுநாளும்புலம்பினேன்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நான் எண்பத்துநான்கு நூறுயிரம் ஜென்மங்களிலும் ஒன்று ஒன்றாகப் பிறந்து மனம்வருந்தித் துக்கப்பட்டேன். (எ-று) (உகூ)

என்னையறியாம லெனக்குள்ளேநீயிருக்க
உன்னையறியாம லுடலிழந்தேன்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நான் அறியாதபடி எனக்குள்ளாகவே நீ எழுந்தருளியிருக்க, நான் உன்னையறியாமையால் என்னுடைய தேகத்தை யிழந்துவிட்டேன். (எ-று) (௩0)

கருவாயுருவாய்க் கலந்துலகெலாநீயாய்
அருவாகிநின்ற தறிகிலேன்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! கருவாகியும், ரூபமாகியும், உலகமெல்லாமும் கலந்தும் எவ்விடத்திலும் நீயேயாய் அருவாகநின்றிருந்ததை நான் அறிந்தேனில்லை, (எ-று)

நீ சர்வவியாபகனாயிருந்ததை நான் அறிந்தேனானால் உன்னை என்றும் கைவிடமாட்டேன் என்பது குறிப்பு. (௩க)

செம்பொற்கமலத் திருவடியைப்போற்றாமல்
பம்பைகொட்டவாடும் பசாசானேன்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும்நிறைந்தவஸ்துவே! செவந்தபொன்போன்ற தாமரைமலருக் கொப்பான உனது திருவடிகளைத் துதிசெய்யாமல், பம்பையென்னும் ஒருவகையான வாத்தியத்தையடிக்க ஆடுகின்ற பசாசின் தன்மையையுடையவனானேன். (எ-று) ([illegible])

எனக்குள்ளே நீயிருக்க வுனக்குள்ளே நானிருக்க
மனக்கவலை தீர வரமருள்வாய் பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ எனக்குள்ளிருக்கவும் நான் உனக்குள்ளிருக்கவும் எனக்கு வரம்கொடுத்தருளல்வேண்டும் (எ-று)

எழுவகைத்தோற்றத் திருந்துவிளையாடினதைப்
பழுதறவே பாராமற் பயனழிந்தேன் பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ எழுவகையான பிறப்புகளிலும் தெரியாதபடி இருந்து திருவிளையாடல் செய்துவருவதை நான் குற்றமறப்பார்த்துத் தரிசிக்காமையால் ஒருபிரயோசனத்தையும் அடையாமல் வீணாள் கழித்தேன். (எ-று) (கச)

சாதிபேதங்கள் தனையறியமாட்டாமல்
வாதனையால்நின்று மயங்கினேன் பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! சாதிகளின் வித்தியாசங்கள் இவையாமென்று அறிந்துகொள்ளாமல் பூர்வ மாயாபழக்கத்தினால் மதிமாழ்கியிருந்தேன். (எ-று) (கரு)

குலமொன்றாய்நீ படைத்த குறியையறியாமல்யான்
மலபாண்டத்துள்ளிருந்து மயங்கினேன் பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ எல்லாக் குலங்களையும் ஒன்றாகவே நிர்மாணித்திருக்கும் அருட்குறிப்பைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் நான் மலசம்பந்தப்பட்ட பாண்டத்தினுள்ளிருந்து மயக்கத்தையடைந்தேன். (எ-று) (கசு)

அண்டபிண்டமெல்லா மணுவுக்கணுவாகக்
கொண்டவொளியின் குறிப்பறியேன் பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! அண்டத்திலும், பிண்டத்திலும், அணுவுக்கணுவாக விருந்து திருக்கோலங்கொண் டெழுந்தருளியிருக்கும் குறியினை நான் அறிந்தேனில்லை. (எ-று) (கஎ)

சகஸ்திரத்தின்மேலிருக்குஞ் சற்குருவைப்போற்றாம
லகந்தையுடனாணவத்தா லறிவழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! ஆயிரத்தெட்டு தளத்தின் மேல் எழுந்தருளியிராநின்ற ஞானாசிரியனைத் துதிசெய்யாமல் என் மனத்தின்கண் குடிகொண்டிருக்கும் அகங்காரத்தினால் நான் அறிவழிந்தேன். (எ-று)

ஆணவம் எல்லாவற்றிலும் பலமுடையதாகையால் இங்ஙனம் கூறினார். (கஅ)

ஐந்துபொறியை யடக்கியுனைப்போற்றாமல்
நைந்துருகிநெஞ்ச நடுங்கினேன்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நான் ஐம்பொறிகளையும் தத்தமது விஷயங்களிற் போகாதபடியடக்கி உன்னைத் துதிசெய்யாமல் நைந்து மனமிளகி நடுக்கமுற்றேன். (எ-று) (கக)

என்னைத்திருக்கூத்தா லிப்படிநீயாட்டுவித்தாய்
உன்னையறியா லுடலழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ என்னை உன்னுடைய திருவருட்கூத்தினால் இவ்விதமாக ஆட்டினாய். நீயேநின்று இப்படியாட்டுவதை நான் அறிந்துகொள்ளாமல்வீணே கெட்டேன். (எ-று) ()

நரம்புதசைதோலெலும்பு நாற்றத்துக்குள்ளிருந்து
வரம்பறியமாட்டாமல் மயங்கினேன்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நரம்பு, தசை, தோல், எலும்பு இவைகளாலாகிய தேகத்திற்குள்ளாக நானிருந்து கொண்டு

உன்னுடைய அளவை நான் அறிந்துகொள்ள மாட்டாமல் மயங்கி னேன். (எ-று)

நீ சொல்லுக்கடங்காதவனாகையால் உன்னுடைய அளவை அறிந்துசொல்ல என்னாற்கூடாமற்போயிற்று என்பதுகருத்து. (சக)

சிலந்தியுடைநூல்போற் சீவசெந்துக்குள்ளிருந்து
கலந்ததனைக்கண்பாராமல் நலமழிந்தேன்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! சிலந்திப் பூச்சியின்கண் நூலிருப்பதுபோலவே நீ ஜீவஜெந்துக்குள்ளிருந்து ஆட்டுகின்றவிசேஷத்தை நான்பார்த்தறிந்து கொள்ளாமல் வீணேஎன்னுடைய காலத்தைக் கழித்தேன். (எ-று) (சஉ)

குருவாய்ப்பரமாகிக் குடிலைசத்திநாதவிந்தாய்
அருவாயுருவான தறிகிலேன்பூரணமே,

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! குருவாகியும், பரம்பொருளாகியும், குடிலாசத்தியாயும், நாதமாயும், விந்துவாயும், அரூபமாயும், ரூபமாயும், நீ திருக்கோலங்கொண்டருளி யுள்ளதை நான் அறிந்தேனில்லை. (எ-று) (சங)

ஒளியாய்க்கதிர்மதியா யுள்ளிருளா யக்கினியாய்
வெளியாகிநின்ற வியனறியேன்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! ஒளியாகியும், சூரியனாகியும், சந்திரனாகியும், இருட்டாகியும், அக்கினியாகியும், வெளியாகியும், நீ திருக்கோலங்கொண்ட பெருமையை நான் அறிந்தேனில்லை. (எ-று)

நான் அவைகளை அறிந்திருப்பேனானால் உன்னைஎன்றும் கைவிடமாட்டேன் என்பது குறிப்பு. (சச)

இடையாய்ப்பிங்கலையா யெழுந்தசுழி முனையாய்
உடலுயிராய்நீயிருந்த வுளவறியேன்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! இடைகலையாகியும், பிங்கலையாகியும், சுழிமுனையாகியும், உடலின்கண் உயிராகியும் நீ எழுந்தருளியிருந்த இரகசியத்தை நான் அறிந்தேனில்லை (எ-று) (சரு)

மூலவித்தாய்நின்று மூளைத்துடல்தோறும்மிருந்து
காலவினைவழிக்கும் கணக்கறியேன்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீயே எல்லாவற்றிற்கும் மூலாதாரப்பொருளாய் எவ்விடத்திலும் பரவியிருந்து கடையில் சங்காரத்தையும் செய்யாநின்ற கணக்காகிய ஒரு திருவிளையாடலை நான் அறிந்தேனில்லை. (எ-று) (சசு)

உள்ளும்புறம்புமா யுடலுக்குள் நீயிருந்த
தெள்ளளவுநானறியா திருந்தேனே பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! அகமும் புறமும் பிரியாதபடி நீ என்னுடைய சரீரத்திற்குள் எழுந்தருளியிருந்த இரகசியத்தை நான் எள்ளளவாகிலும் தெரிந்துகொண்டேனில்லை. (எ-று)

நான் இப்படிவீணேகாலம் கழிப்பதினால் பெறவேண்டிய பேற்றை இழந்தவனானேன் என்பது குறிப்பு. (சஎ)

தாயாகித்தந்தையாய் தமர்கிளைஞர்சுற்றமெல்லாம்
நீயாகின்ற நிலையறியேன்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! தாயாகியும், தந்தையாகியும், தம்மவர்களாகியும், கிளைஞர்களாகியும், சுற்றத்தார்களாகியும் இருப்போன் நீயேயாவாய் என்னும் உண்மைநிலையை நான் அறிந்தேனில்லை. (எ-று) (சஅ)

விலங்குபுள்ளூர் வனசரம்விண்ணவர்நீர்ச் சாதிமனுக்
குலங்களெழுதகையில்நின்ற குறிப்பறியேன் பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீயே, விலங்கு, பட்சி, ஊரும் ஜெந்துக்கள் சரஜெந்துக்கள், தேவர்கள் நீர்வாழ்ஜெந்துக்

கள், மநுஷாதிகள் ஆகிய எழுவகைப்பிறப்புகளிலும் கலந்திருந்த இரகசியத்தை நான் அறிந்தேனில்லை. (எ-று) ([illegible])

ஆணாகிப்பெண்ணா யலியாகிவேற்றுருவாய்
மாணாகிநின்ற வகையறியேன்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீயே ஆணுருவமாகவும், பெண்ணுருவமாகவும், இவ்விரண்டு மல்லாத அலியுருவமாகவும், வேறு உருவங்களாகவும் பெருமையோடு கூடிநின்ற விதத்தை நான் அறிந்தேனில்லை. (எ-று) (௫0)

வாலையாய்ப்பக்குவமாய் வளர்ந்துகிழந்தானதும்
பாலையாய்நின்ற பயனறியேன்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! இளம்பிராயமாகவும், பரிபக்குவகாலமாகவும், பின்பு வளர்ந்து கிழப்பருவமாகவும் ஆகிநின்ற தன்மையை அறிந்தேனில்லை. (எ-று)

இவைகளையெல்லாம் நான் அறியாமையால் முத்திப்பேற்றையும் அறிவதில்லை என்பதுகுறிப்பு. (௫௧)

பொய்யாய்ப்புவியாய்ப் புகழ்வாரிதியாகி
மெய்யாகிநின்ற வியனறியேன்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! பொய்யாகவும், பூமியாகவும், யாவராலும் புகழப்படாநின்ற சமுத்திரமாகவும், மெய்ப்பொருளாகவும் எங்கும்பரவி யிருக்கின்ற பெருமையைஅறிந்தேனில்லை (எ-று)

இது சிவபெருமானுடைய சர்வவியாபகத்தைக் காட்டுகின்றது. ([illegible])

பூவாய்மணமாகிப் பொன்னாகிமாற்றாகி
நாவாய்ச்சொல்லான நயமறியேன்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ பூவாகியும், பூவினுள்ள வாசனையாகியும், பொன்னாகியும், பொன்னின்மாற்றாகியும், [illegible]

யும், நாவிலுள்ள சொல்லாகியும், வியாபித்திருக்கின்ற உனைத்தெ ரிந்துகொண்டேனில்லை. (எ-று) (௫௩)

முதலாய் நடுவாகி முப்பொருளாய் மூன்றுலகா
யிதமாகி நின்ற வியலறியேன் பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ ஆதியாகவும், நடுவாக வும், அந்தமாகவும், திரிமூர்த்திகளாகவும், மூன்று உலகங்களாகவும், நன்மையாகவும் வியாபித்திருக்கின்ற இலட்சணத்தை நான் அறிந்தே னில்லை. (எ-று)

அவைகளை நான் அறிந்திருந்தால் எந்தவிதத்திலாவது உன் திருவடிகளைப்பற்றி இரந்திருப்பேன் என்பதுகருத்து. (௫௪)

ஊனுயுடலுயிரா யுண்ணிறைந்தகண்ணொளியாய்த்
தேனாய்ருசியான திறமறியேன் பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ ஊனாகவும் அவ்வூனிலு ள்ள உயிராகவும், உள்ளேநிறைந்திருக்கின்ற கண்ணின்ஒளியாகவும், தேன்போன்ற ருசியானதாகவு மிருக்கின்ற திருவருட்டிறத்தை அறிந் தேனில்லை. (எ-று) (௫௫)

வித்தாய்மரமாய் விளைந்தகனியாய்ப்பூவாய்ச்
சித்தாகிநின்ற திறமறியேன் பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ மூலமாகவும், மூலத்தால் முளைக்கப்பட்ட மரமாகவும், அறிவுண்டாகும் பழமாகவும், பூவாக வும், ஞானமாகவு மிருக்கின்ற சக்தியை நான் அறிந்தேனில்லை. (எ-று) ()

மூவகையும்பெற்றுலக வண்டபகிரண்டமெல்லாந்
தெய்வமெனநின்ற நிலையறியேன் பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ பஞ்சலிங்கோலத்தையும் பெற்ற உலகத்திலும், அண்டபிண்டங்களிலும் நீயே தெய்வமென்றுசொல்லித் துதிக்கும்படி சர்வவியாபகம் பூண்டதிலையை நான் தெரிந்துகொண்டேனில்லை. (எ-று) (கஎ)

மனமாய்க்கனவாகி மாய்கையாயுள்ளிருந்து
நினைவாகிநின்ற நிலையறியேன்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ மனமாகியும், கனவாகியும், மாயமாக உள்ளேயிருந்துநினைக்கும் நினைவாகியும், இருக்கின்ற உண்மைநிலையை நான் அறியேன். (எ-று) (கஅ)

சத்திசிவமிரண்டாய்த் தான்முடிவிலொன்றாகிச்
சித்திரமாய்நின்ற திறமறியேன்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீமுதலில் சத்திவேறுசிவம் வேறாக விருந்து முடிவில்இரண்டும் ஒன்றாய்விடுகின்ற விநோதத்தை நான் அறிந்தேனில்லை. (எ-று) (ககூ)

பொறியாய்ப்புலனாகிப் பூதபேதப்பிரிவாய்
அறிவாகிநின்ற வாவறியேன்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ ஐம்பொறிகளாகவும்,ஐம் புலன்களாகவும், பேதப்பட்ட பஞ்சபூதங்களின் பிரிவாகவும், ஞானமயமாகவும் நின்ற அளவை நான்தெரிந்துகொள்ளவில்லை. (எ-று) (உ0)

வானிற்கதிர்மதியாய் வளர்ந்துபின்னொன்றானதுபோல்
ஊனுடலுக்குள்ளிருந்த வுயிர்ப்பறியேன்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ ஆகாயத்திலுள்ள சூரிய சந்திரர்களாகவும், வளர்ந்து பிறகு ஒன்றாய்விட்டதுபோல தேகத்துக்குள் பிராணனாகவிருந்ததன்மையை நான் அறியவில்லை. (எ-று) (உக)

பொய்யும்புலையுமிகப் பொருந்தினின்பேசலன்றி
ஐயோவுனையுரைக்க வறிகிலேன்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நானோ, பொய்யும், புலையும், மிகவும் அடைந்து வீண்வார்த்தையாடுகின்றதைத் தெரிந்தேனே யொழிய. உன்னைத்துதிசெய்யுமார்க்கத்தை அறிந்தேனில்லை. (எ-று)()

நிரந்தரமாயெங்கு நின்றுவிளையாடினதைப்
பரமதுவேயென்னப் பதமறியேன்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! எப்பொழுதும் எவ்விடத்திலும் ஒரேதன்மையாயிருந்து விளையாடினதைக்கண்டு இதுவேபரமாகுமென்று சொல்லும்படியான பதத்தையும் அறிந்தே னில்லை, (எ-று)

நான் இப்படியிருப்பதால் கடைத்தேறுவதெப்படியோ? என்பது குறிப்பு. (ருங)

கொல்வாய்பிறப்பிப்பாய் கூடவிருந்தேசுகிப்பாய்
செல்வாய்பிறர்க்குட் செயலறியேன்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும்நிறைந்த வஸ்துவே! நீயே இறப்பினையும், பிறப்பினையும் செய்து அவ்வவ்வுயிர்களோடு கூடியிருந்து இன்பத்தையும் அநுபவிப்பாய், அன்றி உயிர்க்குயிராகவெவ்வோர் ஆன்மாக்களுள்ளும் கலந்திருப்பாய். நீ இப்படியெல்லாம் இருப்பதைநான் அறிந்தேனில்லை. (எ-று) (ருச)

வாரிதியாய்வையமெல்லாமண்ணுமண்டபிண்டமெல்லாஞ்
சாரதியாய்நின்ற தலமறியேன்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ சமுத்திரமாக உலகமெல்லாமும், அண்டபிண்டங்களெல்லாமும், சாரதியாய் வியாபித்திருக்கின்ற தலவிசேடத்தை நான் அறியவில்லை. (எ-று) (ருரு)

வித்தாய்மரமாய் வெளியாயொளியாய்நீ
சத்தாயிருந்த தறியேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! விதையாகவும், மரமாக வும், வெளியாகவும், ஒளியாகவும், சத்தாகவும் நீ பரவியிருக்கின்ற தனைத்தை நான் அஞ்ஞானவறிவுடைமையால் தெரிந்து கொள்ளவி ல்லை. (எ-று) (௬௬)

தத்துவத்தைப்பார்த்து மிகத்தனையறிந்தறிவால்
உய்த்துனைத்தான்பாராம லுய்வாரோபூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! தத்துவமார்க்கங்களை யாரா ய்ந்தறிந்து பின்னர் தன்னைத்தானறிந்து அதன்பின்னர் அப்படி யறி ந்த பசுவறிவைக்கொண்டு உன்னையறியத்தக்க பதியறிவைப் பெற்று உன்னையாராய்ந்து பாராதார் பிழைப்பார்களோ? பிழையார். (எ-று) ()

ஒன்றாயுயிரா யுடல்தோறுநீயிருந்தும்
என்றுமறியார்க ளேழைகள்தாம்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! உயிர்களோடு ஒன்றுபட்டு அவ்வவ்வுடம்புகளிலெல்லாம் நீ எப்பொழுதும் கலந்திருந்தும் அதை அறிவிலிகளெல்லாம் உணர்ந்தாரில்லை. (எ-று)

ஆகையால் அவர்கள் எப்படி கிருபாபாலிப்பை அடைவார்கள் என்பது குறிப்பு. (௬௮)

நேற்றென்றுநாளையென்று நினைப்புமறப்பாய்ப்படைத்து
மாற்றமாய்நின்ற வளமறியேன்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நேற்றென்றும், நாளைக் கென்றும், நினைப்பும், மறப்புமாய் எல்லாப்பிணிகளையும் உண்டாக்கி எவைகளிலும் தாக்காது தாக்கிநின்ற வளப்பத்தை நான் அறியேன். எ-று) (௬௯)

மனம்புத்திசித்தி மகிழ்ந்தகங்காரமதாய்
நினைவாய்நலமான நிலையறியேன்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நான் மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் ஆகிய இவைகளினிசைந்ததற்கிடமான உண்மைநிலையை அறிந்தேனில்லை. (எ-று) (எ0)

உருப்பேதமின்றி யுயர்ந்தசத்தபேதமதாய்க்
குருப்பேதமாய்வந்த குணமறியேன்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! ரூபவிகற்பங்களில்லாமல் சத்தமொன்றே பேதமாகவும் அன்றி குருபேதமாகவும் எழுந்தருளிவந்த குணத்தைநான் அறியேன். (எ-று)

அப்படி அறியாமையால் சிவப்பேற்றை அடைவதில்லை என்பது குறிப்பு. (எக)

சட்சமயபேதங்கள் தான்வகுத்துப்பின்னுமொரு
உட்சமயமுண்டென் றுரைத்தனையேபூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! அறுவகைச்சமயங்களை ஏற்படுத்தி பின்னரும் அவ்வாறு சமயங்களிலும் ஒரு உட்சமயமுமிருக்கின்றதென்று குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளிவந்து திருவாய்மலர்ந்தருளினையே. அதுமிகவும் காருண்ணியமேயாம். (எ-று) (எ௨)

முப்பத்திரண்டுறுப்பாய் முனைந்துபடைத்துள்ளிருந்த
செப்படிவித்தைத் திறமறியேன்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! முப்பத்திரண்டு அவயவங்களோடு மேற்பட்டுச் சிருஷ்டித்து நீ உள்ளேயெழுந்தருளியிருந்த செப்படி வித்தையின் சத்தியை நான் தெரிந்துகொள்ளாதவனானேன். (எ-று) (எ௩)

என்னதான் கற்றாலென் னெப்பொருளும் பெற்றாலென்
உன்னையறியாதா ருய்வரோ பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! எவ்வளவு அதிகமாக வித்தைகளைக் கற்றிருந்தாலும், எந்தப்பொருள்களைப் பெற்றிருந்தாலும், அவர்கள் என்னலாபத்தை அடைவார்கள்? ஒன்றுமில்லை. ஏனென்றால் உன்னை உணர்ந்து கொள்ளாதார் பிழைக்கமாட்டார்களாகையால். (எ-று) (எச)

கற்றறிவோமென்பார் காணார்களுன்பதத்தைப்
பெற்றறியார் தங்களுக்குப் பிறப்பறுமோ பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நாங்கள் எல்லாவித்தைகளையும் கற்றுத்தெரிந்துகொள்வோமென்று சொல்லுவார்கள். பின்னர் விசாரிக்குமிடத்தில் தெரிந்துகொள்ளார்கள். அன்றியும் உன்னுடைய திருவடிகளைப்பெற்றும் அறியார்கள். ஆகையால் இவர்களுக்குப்பிறவித்துன்பம் நீங்குமோ? நீங்காது. (எ-று) (எரு)

வானென்பா ரண்டமென்பார் வாய்ஞானமே பேசித்
தானென்பார் வீணர் தமையறியார் பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ இருக்குமிடத்தைச் சிலர் ஆகாயமென்பார்கள். சிலர் அண்டமென்பார்கள். சிலர் வாயால் ஞானம்பேசித் தாங்களே நீ என்பார்கள் இவர்களெல்லாம் வீணர்களாகையால் தங்களைத் தாங்களே அறியாதவர்களாவார். (எ-று) (எசா)

ஆதியென்பா ரந்தமென்பா ரந்தத்துள்ளேயாயிருந்த
சோதியென்பார் நாதத் தொழிலறியார் பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும்நிறைந்தவஸ்துவே! முதலென்பாரும், கடையென்பாரும், பலவிடங்களிலும் விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற தேஜோமயமென்பாரும், சிலர் நீ ஞானம்பேசுகின்றவர்கள் சொல்லிய அந்த காரணரூபமாயிருக்கின்ற சிவபெருமானுடைய தொழிலை உணரார். (எ-று) (எஎ)

மூச்சென்பாருள்ளமென்பார் மோனமென்றுமோட்சமென்
பேச்சென்பாருன்னுடைய பேரறியார்பூரணமே [பார்

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! உன்னைச்சிலர் மூச்சென்றும், சிலர்மௌனமென்று சொல்லுகின்ற மோக்ஷமென்றும், சிலர் பேச்சென்றும், சொல்லுவார்கள். அவர்கள் இப்படி பலவகையாகச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பார்களே யொழிய உன்னுடைய இருப்பை அறியமாட்டார்கள். (எ-று) (எஅ)

பரமென்பார்பாறுவென்பார் பால்வெளியாய்நின்ற
வரமென்பாருன்றன் வழியறியார்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! சிலர் உன்னைப் பரமென்றும், சிலர் பாறுவென்றும், சிலர் பால்போல் வெளியாய்நின்ற வரமென்றும் சொல்லுவார்களேயொழிய உன்னுடையமார்க்கங்களை யறியமாட்டார்கள். (எ-று) (எகூ)

எத்தனைபேரோ வெடுத்தெடுத்துத்தானுரைத்தார்
அத்தனைபேர்க்கொன்றுன தறிகிலேன்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! உன்னுடைய திருவருள்விலாசத்தை எத்தனைபேரோ எடுத்தெடுத்துப் பலவகையாகச்சொன்னார்கள் அத்தனைபேர் சொன்னதிலும் ஒன்றும் பொருந்தவில்லை. ஆகையால் நான் உன்னை அறியேன். (எ-று) (அ௦)

நகாரமகாரமென்பார் நடுவேசிகாரமென்பார்
வகாரயகாரமென்பார் வகையறியார்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும்நிறைந்தவஸ்துவே! சிலர் நகாரமென்றும், மகாரமென்றும், நடுவில் சிகாரமென்றும், வகாரமென்றும், யகாரமென்றும், பலவகையாகப் பஞ்சாக்ஷரத்தின் தன்மையை பேசுவார்களேயொழிய அவ்வட்சரங்களை யமைத்து உச்சரிக்கும் வகையை யறியமாட்டார்கள் (எ-று) (அக)

மதத்துவமாய்க்காம மயக்கத்துக்குள்ளிருந்து
பருத்தறியமாட்டாமற் பயனழிந்தேன்பூரணமே

(பொ-ள்) எங்குந்நிறைந்தவஸ்துவே! மிகவும் இருமாப்படைந்து பெண்கள் மயக்கத்திற்சிக்கி உன்னைப் பருத்துணரமாட்டாமல் நான் அடைதற்கிருந்த பயனைப்போக்கடித்துக்கொண்டேன். (எ-று) (அஉ)

உண்மைப்பொருளை யுகந்திருந்துபாராமற்
பெண்மயக்கத்தாலே பிறந்திறந்தேன்பூரணமே

(பொ-ள்) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! மெய்ப்பொருளை விரும்பிப் பார்த்திராமல் பெண்கள் மயக்கத்திற் சிக்கியிருந்து பிறந்து இறந்து துன்பப்பட்டேன். (எ-று) (அங)

வாயாரவாழ்த்தி மகிழ்ந்துனைத்தான்போற்றுமல்
காயமெடுத்து கலங்கினேன்பூரணமே

(பொ-ள்) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! வாய்நிறைய உன்னைவாழ்த்துதல்செய்து துதிசெய்யாமல் இந்தத்தேகத்தை யெடுத்துக் கலக்கமுற்றேன். (எ-று) (அச)

சந்திரனைமேகமது தான்மறைத்தவாறதுபோற்
பந்தமுறயானுமுனைப் பார்க்கிலேன்பூரணமே

(பொ-ள்) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! சந்திரனை மேகமானது மறைப்பதுபோல என்னைப் பந்தம்வந்து மறைக்க நானும் உன்னைப் பார்க்காதவனானேன். (எ-று) (அரு)

செந்தாமரைத்தாளைச் சிந்தைசெய்துபோற்றுமல்
அந்தரமாய்நின்றங் கலைந்தேன்பூரணமே

(பொ-ள்) எங்குந்நிறைந்தவஸ்துவே! செவந்ததாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளைத் துதிசெய்யாமல் யாதொரு பற்றுதலுமில்லாமல் நான் அலைந்தேன். (எ-று) (அசு)

சீர்பெற்றுயிர்போல் நிலையாக்காயமிதைத்
தாரகமென்றெண்ணினேன் றட்டழிந்தேன் பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! சரீரமென்றும் நீர்க் குமிழிபோல நிலையில்லாததாகிய இந்த உடம்பை நிலையுள்ளதாக நினைத்துக்கெட்டேன். (எ-று) (அஎ)

நெஞ்சமுருகி நினைந்துன்னைத் தான்போற்றி
வஞ்சகத்தைப் போக்க வகையறியேன் பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! மனமுருகிநினைத்து உன் னைத்துதிசெய்து கபடவஞ்சகத்தை நீக்கிக்கொள்ளும்படியான வழி யைத்தெரிந்துகொண்டே னில்லை. (எ-று) (அஅ)

என்றைக்குமென்னெஞ்சே யென்னுள்ளிருக்கத்
தன்மையறியா தழுதேன் பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ என்றைக்குமென்னை விருப்பமுடனே என்னிடத்திலும் நிறைந்திருப்பதை அறியாமல் மனமுருகினேன். (எ-று) (அகூ)

மாயாப்பிரபஞ்ச மயக்கத்திலே விழுந்தே
போயாச்சுதானா லொழிந்திலேன் பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நான் என்றும் ஒழியாததாகி மயக்கமாகியதில் விழுந்து நீங்காத மோசத்தை நீக்கிக்கொண்டே னில்லை. (எ-று) (கூ0)

பூசைபுனஸ்காரம் போகமிருவும் போக்கியத்தால்
ஆசையற்றோது மறிவழிந்தேன் பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! பூசை, உலகவாழ்க்கை முதலியவைகளால் அடைந்த ஆசையினால் அறிவையழிய விட்டேன். (எ-று) (கூக)

படைத்தழித்திடுவாய் பார்க்கிற்பிரமாவெழுதுமெழுத்தைத்
தொடைத்துச் சிரஞ்சீவியாக் ராலக்குறிப்பாய் பூரணமே

(பொ-ரை) என்றும் நிறைந்தவஸ்துவே! சகல உயிர்களையும் படைத்தும் பின்னர் அழித்திடுவாய்; நின்றும் பார்க்கில் பிரமனும் எழுதப்பட்டுள்ள பிரமலிபியையும் கெடுத்து அழியாத சிரஞ்சீவியாக்குவாய். (ஏ-று) (கஉ)

மந்திரமாய்ச் சாத்திரமாய் மறைபொருளாய்க் காப்பீரிருந்த
தந்திரத்தையானறியுந் தன்மையேதோ பூரணமே

(பொ-ரை) என்றும் நிறைந்தவஸ்துவே! மந்திரங்களும், சாஸ்திரங்களும், மறைப்பொருள்களும், நீ எழுந்தருளியிருக்கும் தந்திரத்தை யான் அறியும் தன்மையுடையவனேனோ? இல்லை. (ஏ-று) (கங)

அல்லாப்பகலா யலைவருகாலமெனுந்
தொல்லைப்படுகின்ற தொடர்பறுப்பதென் பூரணமே

(பொ-ரை) என்றும் நிறைந்தவஸ்துவே! இரவாகவும் பகலாகவும், எல்லாக்காலங்களென்றும், சொல்லாகவும் வருந்திருக்கின்ற பாசவிகோதத்தை யான் அறிந்தேனில்லை. (ஏ-று) (கச)

நரகசுவர்க்கமென நண்ணுபிறப்பெண்டாயும்
அரகராவென்ன அறிகிலேன் பூரணமே

(பொ-ரை) என்றும் நிறைந்தவஸ்துவே! மனத்துயரடைய நரகமென்றும், சுவர்க்கமென்றும், இரண்டு பகுப்பு அமைவுகளுக்குத் தக்கதாக இறக்கின்றவென்பதை அறிந்தும், அரகராவென்று சொல்லுஞ் சொல்லை யான்றுமாருஞ்சொல்லியறியேன். (ஏ-று) (கரு)

பாவபுண்ணியமென்னு மருப்பாய்ப் படைத்திதில்
காவலுண்டாக்கிவைத்த வருளறியேன் பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! பாவமென்றும், புண்ணிய மென்றும், இரண்டுபெருமையை யுண்டாக்கி அவைகாரணமாக உண்டாக்கிப் பின்னர் அழிக்கும் இவ்வுலகத்தின்கண்ணிருந்த ஆசையுண்டாக்கி வைத்த திருவருட்டன்மையை நான் அறிந்தேனில்லை. (எ-று) (கூசு)

சாந்தமென்றுங் கோபமென்றுஞ் சாதிபேதங்களென்றும்
பந்தமென்றும் முத்தியென்றும் படைத்தனையே பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும்நிறைந்தவஸ்துவே! சாந்தமென்றும் கோபமென்றும், சாதிபேதங்களென்றும், பந்தமென்றும், மோக்ஷமென்றும் படைத்தனையே. (எ-று)

நீ இப்படி படைத்திருந்தும் எனக்கு நற்புத்தி வரவில்லை என்பது குறிப்பு. (கூஎ)

பாசமுடலாய்ப் பசுவுறவுக் காருயிராய்
நேசவுடல் பொருளாய் நின்றனையே பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! பாசமானது தேகமாகவும், பசுவானது உயிராகவும் பதியானது நீயாகவும் இருக்கின்றனையே. (எ-று) (கூஅ)

ஏதிலடியா ரிறைஞ்சியுகந் தில்வுன்றன்
பாதமதிற் றாழப் பரிந்தருள்வாய் பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! குற்றமற்ற அடியார்களால் வணங்கப்படுகின்ற உனது திருவடிகளில் நான் வணங்கும்படி கிருபைசெய்யவேண்டும். (எ-று) (கூகூ)

நானேநீ யோநா னிரண்டுமொன் றானால்
தேனின் ருசியதுபோற் றெவிட்டாய் பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நானே நீயாகவும் நீயே நானாகவும் இவையொன்றும் தன்மையானால் நீ தேனின்ருசிபோலத் தெவிட்டல்வேண்டும். (எ-று) (௧00)

முடிவிலொருதுரியமற்ற முத்திதனைக்காணாமல்
அடியிலொருதுரியத்தி லழுந்துவதென்றோபூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! முடிவின்கண் ஒரு துரிய மான, முடிவில்லா ஒப்பற்றபொருளை அடையாமல் தெரியாமல் வெறும் இடத்திலிருந்து நான் அலைகிறேன். (எ-று) (௨௯)

பூரணமாலைதனைப் புத்தியுடனேபடித்தோர்
காரணியாங்குருவைக் காண்பிப்பாய்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! என் இந்தப் பூரணமாலை என்னும் நூலை நல்ல புத்தியுடன் சொல்லும் பொருட்டு இந்நூலைச் சொல்ல எனக்குதவிய குருவைக் காண்பிப்பாய். (எ-று) (௩௰)

பூரணமாலை

முற்றுப்பெற்றது.

பட்டணத்துப் பிள்ளையார்

நெஞ்சொடுமகிழ்தல்.

அன்றுமுதலின்றளவு மாக்கையொழிந்திட்டுவிடாய்
நின்றநிலையறிய நேருற்றாய்நெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! அன்னைதொடங்கி இறுமளவும் தேகமும் சூட்சுமமாகவிருக்க என்னுடைய உண்மைநிலையை யறியும்படி விருப்பமுற்றாய். (எ-று) (௧)

அல்லற்றுமாவா யறிவாலேயெரிந்துபோ
எல்லைக்குளாநிலை பெற்றாய்நெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! அந்தத் திடச்சித்தும் அறிவுமயமாகவேயிருக்குமவ்விடத்திற் சஞ்சரித்திருக்கிலாய். (எ-று)

நீ அப்படிச்செய்தால் வெகுபெருமையின பயிர்பலிக்கவேபே நிதெர்ன பரிபாகந்துறையோ அறியேன் என்பது குறிப்பு. (௨)

அரிவாரதப்பேரின்ப வானநிலைவன்னத்திற்
நிலையாயுறுதீரத்து நிற்கவிலையே நெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! எந்தப் பேரின்ப வெள்ளத்தி நிலையாயிருந்து சுகமடைவதில்லை. (எ-று)

உனக்கு இதைப்பெற மெய்த்தவம் அருமை என்பது கருத்து. (௩)

பாசமற்பவமுமறப் பருகாலப்பாசத்தொன்றும்
தூசுணைப்படியினை பொருந்திலையேயென்னெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! பொருந்து பொருளையும் பாசமற்றும், அதைப் பார்த்துப்பின்னருந்தாமலும், அதைத்தின்ற வருமவியாமலும் யாதொரு பொருளையும் நினையாமலும், உணர்ச்சியுடன் செலம்பெத்தும் பட்டிலை. (எ-று)

ஆனால், நீ இவ்வளவுமேம்பாடடைந்தது எனக்குமிகவும் ஆச்சரியமாயிருக்கின்றது என்பது குறிப்பு. (௪)

களவிறந்து கொலையிறந்து காண்பனவுங்காட்சியும்போ
யளவிறந்துநின்றநிலை பற்றுற்றாய்நெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! நீ களவு, கொலை காட்சி இவைகளைச் சுபாவமாகவே நீக்கியுள்ளபரம்பொருளிடத்தில் ஆசையடைந்தாய். (எ-று)

பேச்சிறந்துகட்டறந்து பின்னிறந்துமுன்னிறந்து
நீச்சிறந்துநின்றநிலை சேர்ந்தாய்நெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! பேச்சும் குறித்துக்காட்டுதலும், பின்னென்பதும், முன்னென்பதும், இல்லையெனல்லாத்தும் அற்றுப்பட்டு விளங்காநின்ற பொருளினிடத்தில் நீ அன்புவைத்தாய். (எ-று)

நீ அங்ஙனஞ் செய்ததினால் உன்னையெதிர்ப்பாரொரு தடையுமில்லை என்பது குறிப்பு. (௬)

விண்ணிறந்து மண்ணிறந்து வெளியிறந்து வொளியிறந்து
எண்ணிறந்து நின்றதிலே யேகரிக்காய் நெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! ஆகாயம், பூமி, வெளி, ஒளி, என் இவைகளை எக்காலமும் கடந்து விளங்குகின்ற வஸ்துவாகிய பரம்பொருள் விடத்திலே நீ மனம்வைத்து ஒன்றுபட்டனை. (எ-று) (௭)

பார்த்தவிடமெங்கும் பரமெனவே யுட்புறம்பும்
கோத்தபடி யுண்மையெனக் கொண்டனையே நெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! நீ பார்த்தவிடங்களெல்லாம் பரம்பொருள்மயமான சிதாகாயமாகவே கொண்டு, அது உள்ளும் வெளியும் ஒத்த நன்மையாகும். இதுவே உண்மையியலாமென்று அதையே பெற்றுக் கொண்டாய். (எ-று) (௮)

ஊரிறந்து பேரிறந்து வொளியிறந்து வெளியிறந்து
சீரிறந்து நின்றதிலே சேர்ந்தனையே நெஞ்சமே

(பொ-ரை) ஊர், பேர், ஒளி, வெளி, சிறப்பு, இவைகளைக் கடந்ததாகிய சிவம் வெளியாய் நிறைந்திருக்கின்ற மெய்ப்பொருளில் கலந்தனை. (எ-று) (௯)

ஆண்பெண்ணலியென் றழைக்கவரிதாய்நிறைந்து
காண்பவரிதாயவிடம் கண்டுற்றாய் நெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! ஆணென்றும், பெண்ணென்றும், அலியென்றும், சொல்லி அழைப்பதற் கருமையானதாயும், கற்றதற்கருமையானதாயும் இருக்கின்ற இடத்தில் நீயும் சேர்க்கப்பட்டாய். (எ-று) (௨0)

ஆங்காரமச்ச மகற்றிப் பரிவினொடு
தூங்காமற் றூங்கிச் சுகம்பெற்றாய் நெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! நீயோ, அகங்காரத்தையும், அச்சத்தையும் அறவே நீக்கி அன்புடன் தூங்காமற் றூங்கலாகிய சமாதியிற் கனிந்த சுகத்தை யடைந்தாய். (எ-று) (௨௧)

அறிவைப்பின்ற வகண்டபரிபூரணத்தைச்
சாதியாநின்றவிடஞ் சார்வுற்றாய் நெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! எல்லாப் பொருள்களுக்கும் முதன்மையான வன்றும் நிறைந்தவஸ்துவைச் சாதித்துப் பெறவேண்டியவிடத்தில் நீ சேர்ந்தாய். (எ-று) (௨௨)

விருப்புவெறுப்பில்லாத வெட்டவெளியதனில்
இருப்பேசுகமென் றிருந்தனையே நெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! விருப்பும், வெறுப்பும் அறவே யொழிந்திரா நின்ற வெறும்பாழான ஆகாசத்தில் சதா இருப்பதுவே இன்பமாகு மென்று அவ்விடத்திலேயிருந்தனை. (எ-று) (௨௩)

ஆருமுறும்பெறண்டத் தப்புறத்து மப்புறத்தும்
நீருமுப்புமென்ன நிலைபெற்றாய் நெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! யாவரும் இராத அண்டங்களின் இரண்டு பக்கத்திலும் நீரையும் உப்பையும்போலக் கலந்திருந்தாய். (எ-று)

இதுவே அத்துவிதநிலையாம் என்றபடி. (௨௪)

உடலுயிரோடிருந்து [illegible]
கடலிருமாறாய்ப்போய்க் கலந்தனையே நெஞ்சமே

(பொ-ள்) மனமே! நீ உன்னுடைக் கட்டுடை [illegible] கான்பட்ட [illegible] பெருமானுடன் கடனீரும் ஆற்றுநீரும்போலக் கலந்து விட்டாய். (எ-று)

ஆ! உனக்கு இப்படிப்பட்ட காரியம் வந்தது மிகவும் விசித்திரமேயாம் என்பது குறிப்பு. (கரு)

[illegible]
படிகத்துத் துரும்பைப்போல் பற்றினையே நெஞ்சமே

(பொ-ள்) மனமே! நீ பின்னை அகங்காரத்தையும், மற்றுமுள்ள [illegible] களையும் நீக்கிப் படிகத்தால் செய்யப்பட்ட [illegible] வாய் [illegible] அறியாமல் பிடித்தாய். (எ-று) (கசு)

மேலாமே [illegible] விளக்கும் பரம்பொருளைப்
பாலுநீரும்போலப் பற்றினையே நெஞ்சமே

(பொ-ள்) மனமே! நீ எல்லாப் [illegible] விடாமல் [illegible] பாலும் நீரும்போல் [illegible]. (எ-று) (கஎ)

[illegible]
[illegible] போய்விட்டாயே நெஞ்சமே

(பொ-ள்) மனமே! [illegible] (எ-று) (கஅ)

[illegible]
செப்பரிதாயிடத்துச் சேர்ந்தனையே நெஞ்சமே

(பொ-ள்) மனமே! நீ [illegible] சொல்லுதற்கு அருமையான [illegible] இடத்தைச் சேர்ந்தாய். (எ-று) (கக)

மேலாம்பதங்களெல்லாம் விட்டுவிட்டாராய்ந்து
நாலாம்பதத்தி னடங்கினையேநெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! நீ சர்வபதவிகளையு மாராய்ந்தாராய்ந்து அவை விட்டு நாலாவதுபதமாகிய துரிய பதத்தில் சேர்ந்தாய். (எ-று)

ஆகையால் இனி உனக்கு என்ன குறைவிருக்கின்றது என்பதாம். (உ0)

கடங்கடங்கடோறுங் கதிரவனோடாடி
படங்குமிடந்தானறிந் தன்புற்றாய்நெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! ஒவ்வொருதேகத்திலும் சூரியனுடன் கூடவிருந்து ஆடல்செய்து முடிவான இடத்தில் சேர்ந்து ஆசை வைத்தாய். (எ-று) (உக)

கற்றவனாய்க்கேட்டவனாய்க் காணுனாய்க்காண்பவனாய்
உற்றவனாய்நின்றநிலே யொன்றுபட்டாய்நெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! நீ கற்றவனாகவும், கேட்டவனாகவும், காணுநவனாகவும், காண்பவனாகவும், சேர்ந்தவனாகவும் இருந்த ஒருபொருளில் கலந்தவனானாய் (எ-று) (உஉ)

காலுவகைக்கரண நல்குபுலனைந்துமொன்றாய்ச்
சேலுற்றுநின்றநிலே சேர்ந்தனையேநெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! நீ நான்குவகையான அந்தக் கரணங்களும் ஐம்புலன்களும் ஒடுங்குகின்ற விடத்தில் சதாசேர்ந்திருந்தாய். (எ-று)

ஆகையால் இனி உனக்கு ஒப்பானவர்கள் ஒருவருமில்லையென்பது குறிப்பு. (உரு)

விட்டிடமுந்தொட்டிடமும் விண்ணிடமுமண்ணிடமுங்
கட்டுமொருதன்மையெனக் கண்ணுற்றாய்நெஞ்சமே

(பொ-ள்) மனமே! நீ விட்ட இடம், தொட்ட இடம், தேவலோகம், பூலோகம், ஆகிய இவைகளையெல்லாம் ஒன்றாகவே பார்த்தாய். (எ-று)

எந்நேரந்தானு மிருந்தபடியேயிருக்க
ஆநந்தசுகாதீத மாக்கினையேநெஞ்சமே

(பொ-ள்) மனமே! நீ எந்நேரமும் ஒரேதன்மையாக இருக்கும்படி மேலான இன்பமயமா யமர்ந்தாய். (எ-று)

இனி உன்றால் நானும் பரகதியடைவேன் என்பது குறிப்பு. ()

வாக்கிறந்துநின்ற மனோகோசரந்தனிலே
தாக்கறவேநின்றநிலை தலைசெய்தாய்நெஞ்சமே

(பொ-ள்) மனமே! நீவாக்கற்ற இடத்தின்கண் இருந்து யாதொரு பற்றுதலுமில்லாமல் உயர்ச்சியை யடைந்தாய். (எ-று) (உ௬)

எத்தேசமுநிறைந்தே யெக்காலமுஞ்சிறந்து
சித்தாயசித்தினிடஞ் சேர்ந்தனையேநெஞ்சமே

(பொ-ள்) மனமே! நீ எந்தத்தேசத்திலும், எந்தக்காலத்திலும், நீங்காமல் ஞானமயமாய் வியாபித்திருக்கின்ற சித்துப்பொருளினிடத்தில் கலந்து விட்டனை. (எ-று) (உ௭)

தாழாதேநீளாதே தன்மயமதாய்நிறைந்து
வாழாதேவாழ வருவினையேநெஞ்சமே

(பொ-ள்) மனமே! குறையாமலும் வளராமலும், என்றும் ஒரே தன்மையாகவே யிருந்து வாழாமல் வாழ்தற்குரிய விடத்தே சேர்ந்தாய். (எ-று)

இனி எனக்கு ஒரு அச்சமுமில்லை என்பது குறிப்பு. (உ௮)

[illegible]
[illegible] நெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! நீ அகமும் புறமும் அறியாமலிருக்கும் சுகந் தேனை உண்டு அத்தேனின் ருசியாலே உறங்கிறாய். (எ-று) (உசு)

வாதனைபோய்விட்டையும்போய் மாமௌனராச்சியம்போய்
பேதமறநின்றவிடம் பெற்றனையேநெஞ்சமே.

(பொ - ரை) மனமே! நீ வாசனை விட்டை, மௌனநிலை, ஆகிய இவைகளெல்லாம் ஒழியயாதொரு விகற்பமுமில்லாதஇடத்தை யடைந்தாய். (எ-று) (௩0)

இரதம்பிரிந்துகலந் தேகமாம்வாறேபோல்
விரகந்தவிர்ந்தனல்பால் மேவினையேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! நீ தேரானது பிரித்தபோது அப்பெயரடையாமலும் சேர்ந்தபோது அப்பெய ரடைவதும்போல் உன்னுடைய அவாக்களையெல்லாம் ஒழியப்பெற்றுச் சிவபெருமானிடத்தில் சேர்ந்து விட்டாய். (எ-று)

இனி உனக்கு யாதொரு சங்கடமுமில்லை என்பதுகுறிப்பு. (௩௧)

சோதியான்சூழ்பனிநீர் சூறைகொளுமாறேபோல்
நீதிகுருவின்றிருத்தாள் நீபெற்றாய்நெஞ்சமே.

(பொ - ரை) மனமே! நீ சூரியனானவன் பனிச்சலத்தை அடக்கிக் கொள்வதுபோல நல்ல ஞானாசிரியன் திருவடிகளையடைந்தாய். (எ-று)

இப்படி யிருப்பதால் நீ அச்சிவபெருமான் திருவடிகளை மறவா திருக்க வேண்டியது முக்கியம் என்பது குறிப்பு. (௩௨)

பட்டணத்துப்பிள்ளையார் புலம்பல்
மூலமும் - பொழிப்புரையும்.
முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்திரகிரியார் மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பல் - மூலமும்

இதற்கு

சென்னை தொண்டைமண்டலம் கல்விச்சாலை

பிரதம தமிழ்ப்பண்டிதர்

வித்வான். சு. அப்பன்செட்டியார் அவர்கள்

மாணாக்கர்

ம-ா-ா-ஸ்ரீ மா. வடிவேலுமுதலியார்

எழுதிய

பொழிப்புரையும்

பூ. சு. குப்புசாமி முதலியார்

தமது

சுந்தரவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பித்தனர்,

1899.

பத்திரகிரியார்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

பட்டினத்தடிகளின் சீடராகிய

பத்திரகிரியார் சரித்திரச் சுருக்கம்.

இல்லறந்துறந்தவர்கள் சொல்லுதற்கரிய வல்லவராகிய துல்லியமனமுடைய பட்டினத்துச் சுவாமிகள் தம்வீடு, நாடு, முதலியவற்றை யகன்று சகலதேசமுந்திரிந்து ஐயமேற்பதில்லையென்று உறுதிகொண்டு பத்திரகிரி மகாராஜன் ஊர்ப்புறத்திலுள்ள கணபதியாலய மண்டபத்து ஞானநிஷ்டைகூடியிருந்தசமயம் கள்வர்சிலர் கூட்டமிட்டுபத்திரகிரியரசன் மனையிற்புகுந்து வெகு பொருள்களைக் கவர்ந்துபோகுங்கால் வழியிலுள்ளகணபதிக்கொன்று பரிசளிக்கவெண்ணி ஓர் இரத்தின ஆரத்தைவீசி எறிந்தகால் அவ்வாபரணம் பட்டினத்தடிகள் கண்டத்தில் விழுந்திருக்க மறுநாட்காலை அரண்மனைக் காவலர்கண்டு இவருங் கள்வரைச் சேர்ந்தவரென்று வற்புறுத்தி அரசன் முன்னிலையில்கொண்டு போய்விடுக்க அவர் கேட்டதெல்லாம் சிவ! சிவ! வென்றிறைஞ்சிய அதைக்கண்ணுற்ற அரசன்சற்றுமயங்கி அமைச்சனைநோக்கி, நீ உன்னுடைய மனப்படி ஆக்கினைதருகவென்றிசைக்க அவ்வமைச்சன் கழுவேற்ற நியமித்தனன். பின் பட்டினத்தடிகள் காவலரால் கழுமரத்தை யடைந்து சற்றும் சலிப்புறாது புன்னகை கொண்டு (என்செயலாவதொன்றுமில்லை யினித்தெய்வமே)என்னுஞ் செய்யுளைப்பாட கழுமரம் கொழுந்துவிட்டெரிந்தது அதுகண்ட காவலர் அரசனுக்கறிவிக்க அரசன் திடுக்கிட்டுப் பாதசாரியாயோடிவந்து பட்டினத்தடிகள் பாதத்திலவிழ மன்னன் மனப்பக்குவமறிந்து கண்ணேறுக்க அப்பத்திரகிரியரசன் இராஜகோலம் நீக்கி உடல்தொடர நீ திருவிடை மருதூருக்குச் செல்வாயென வாக்களித்து மீண்டும் சிவஸ்தலங்கள் திரிந்து [illegible] யடைந்து கீழ்கோபுரவாயிலில் வீற்றிருக்க [illegible] தரிசித்து திருவிடைமருதூரை

யடைந்து அருமைக்கண்டு மனமகிழ்ந்து அவர்சொற்படி மேலைக்கோபுர வாயிலிலிருந்து பிச்சைபெற்று வந்து குருவுக்கொடுத்துச் செய்து தொண்டுசெய்துகொண்டு யோகநிஷ்டையிலிருந்தனர். இவ்வாறிருக்க பத்திரகிரியாரிடம் ஒரு பெட்டைநாய்க் குட்டிவந்து வாலைக்குழைத்து அன்பு தோன்றக்குறிப்பித்து எச்சில் அன்னம் புசித்து அவரது சேடப்பிரசாத மளிக்கப்பெற்று அவருடன் கூடவேயிருக்க இதைச் சிவபெருமானறிந்து பட்டினத்தாரிடத்திற்சென்று ஒரு பரதேசிபோல் அபேக்ஷிக்க பட்டினத்தடிகள் யான் கோவணந் தாங்கிய பரதேசியுடையேன் மேற்குக் கோபுரவாயிலிலிருக்கின்றான் சம்சாரி அவனண்டைபோ யென்றனுப்ப அச்சிவனடியார் இதைச்செவியுற்ற ஈசன் மேற்குக் கோபுர வாயிலிலிருக்கின்ற பத்திரகிரியாரையடைந்து கீழ்த்திசைவாயிலிலிருக்கும் பட்டினத்தடிகள் புகன்றதைப் புகலப் பத்திரகிரியார் இக்கொடும் நாய்க்குட்டியுமோ சம்சாரித்தனத்திற்கு உண்டாயிற்றென்று பாத்திரத்தை எடுத்தெறிய அப்பாத்திரம் நாயின் தலைமேல்பட்டு மரிக்க உடனே சிவபெருமான் மறைந்தருள. பின்பு பத்திரகிரியார் திருப்பதம் குருவிடமடைந்து இருக்கையில் அந்நாய் காசிராஜன் மனைவிப் பிறந்து வளர்ந்து பக்குவமடைந்ததை அரசனறிந்து புத்திரியை நோக்கி என் புத்திரிக்குத் தக்க புருடனை தேடிக்கொண்டுபோய் அருகில்லையென் றுரைக்க பெண் நீங்கிட்டு பிரமசாரி திருவிடைமருதூரில் மேலைக்கோபுரவாயிலில் இருக்கும் பரமகுருநாதரிடம் ஒப்புவிப் பீரென அரசன் தெரிசித்து உண்மையை விசாரித்துப் புத்திரியை பத்திரகிரியாருடன் கொண்டுபோய்விட அவர் திண்ணையிலிருந்து எழுந்து பெண்க அப்பெண் அடியேன் சிவன் திருவடியை அடைவிக்க வேண்டுமென அப்பெண்ணின் காத்தைப் பற்றிச்சென்று அருளிய பட்டினத்தடிகளிடம் விட்டு ... ... (...) ... ... அப்பெண்ணுடன் பத்திரகிரியார் ... .

உ

சிவமயம்.

பத்திரகிரியார்
திருவாய்மலர்ந்தருளிய

மெய்ஞ்ஞானப்புலம்பல்.

காப்பு.

முத்திதரும்வேத மொழிந்தபுலம்பல்சொல்ல
அத்திமுகவன்றன் அருள்பெறுவதெக்காலம்

(பொ-ரை)சர்வ ஆன்மாக்களுக்கும் மோக்ஷத்தை யடையும்வழியை இடைவிடாமற் றெரிவித்துக்கொண் டிராநின்ற வேதங்களிற் சொல்லியபடியே நானும் இந்த மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பல்என்னும் ஒரு அரிய நூலைச் சொல்லுதற்கு, எந்தக்காலத்தில் யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக் கடவுளுடைய திருவருளைப் பெறுவேன்? (எ-று)

அந்தக் கடவுளுடைய அருளைப்பெறுவேனானால் நான்சொல்லும் இந்த நூலானது இடையூறில்லாமல் முடியும் என்றபடி.

ஆங்காரமுள்ளடக்கி ஐம்புலனைச்சுட்டறுத்துத்
தூங்காமற்றூங்கிச் சுகம்பெறுவதெக்காலம்

(பொ-ரை) நான் என்னுடைய சகசமலமாகிய அகங்காரத்தை உள்ளேயே யடங்கச்செய்தும், ஐம்புலன்களையும் அறவே சுட்டெரித்தும், தூங்காமல் தூங்குவதற்குரிய நின்மலாவஸ்தையில் சேர்ந்து பேரானந்தசுகத்தை யடைந்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? அறியேன். (எ-று)

நீங்காச்சிவயோக நித்திரைகொண்டேயிருந்து
தேங்காக்கருணைவெள்ளந் தேக்குவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) எக்காலத்திலும் கொஞ்சமும் பிரியாதபடி சிவயோக சமாதியி லிருந்து அதினால் தெவிட்டாத கிருபாவெள்ளமான தேன்

மேலும் பெருகிவந்து என்னைத் தெவிட்டுவிப்பது எந்தக்காலத்திலோ? அறியேன். (எ-று) (உ)

தேங்காக்கருணைவெள்ளந் தேக்கியிருந்துண்பதற்கு
வாங்காமல்விட்டகுறை வந்தடுப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) முன்சொன்ன கிருபாவெள்ளமானது மிகவும்பெருகியிருக்கவும் அதையுண்டு அநுபவித்துச் சுகித்திருக்கும்படி விட்டகுறை தொட்டகுறை ஆகிய இவைகள் வந்து என்னைச் சேருங்காலம் எதுவோ? அறியேன், (எ-று)

அன்னணம் விட்டகுறை வருமானால் நான் அக்கிருபா வெள்ளத்தில் மூழ்குவதுதின்னம் என்பார் இங்ஙனங்கூறினார். (௩)

ஓயாக்கவலையினா லுள்ளுடைந்துவாடாமல்
மாயாப்பிறவி மயக்கறுப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) எக்காலத்திலும் ஒழியாத துன்பத்தினால் மனமிளை வாடாமல் என்னைத் தொடர்ந்து கொண்டே வந்திராநின்ற ஜென்ம சாகரத்தை வற்றப்பெறுவது எந்தக்காலத்திலோ? அறியேன், (எ-று) (௪)

மாயாப்பிறவி மயக்கத்தையூடறுத்துக்
காயாபுரிக்கோட்டை கைக்கொள்வதெக்காலம்

(பொ-ரை) இந்தச் சென்மசாகரத்தை யொழித்து இந்தத்தேகமாகிய கோட்டையைச் சித்தியாக்கிக்கொள்வது எந்தக் காலத்திலோ?

காயாபுரிக்கோட்டை கைக்கொள்வது என்றது-காயசித்தியை. (௫)

காயாபுரிக்கோட்டை கைவசமாக்கொள்வதற்கு
மாயாவனுபூதி வந்தடுப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) மேற்சொன்ன காயசித்தியை யடைவதன் பொருட்டு என்றும் அழியாத சிவாநுபூதி வரக்கடவேண்டுவது அவசியமாகை

யாம் அது கைகூடுவது எந்தக்காலத்திலோ? அதை அறியவல்லவர் யாவர்? (எ-று) (௬)

சேயாய்ச்சமைந்து செவிடூமைபோற்றிரிந்து
பேய்போலிருந்துன் பிரமைகொள்வதெக்காலம்

(பொ-ரை) நான் ஒருபிள்ளையாகப் பிறந்து செவிடனைப்போலவும், ஊமைகளைப் போலவும், பசாசைப்போலவும் திரிந்து உன்னுடைய சிவாநுபவ மயக்கத்தையடைவது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௭)

பேய்போற்றிரிந்தும் பிணம்போற்கிடந்துபெண்ணைத்
தாய்போனினைத்துத் தவமுடிப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) பேயைப்போல் திரிந்தும், பிணத்தைப்போல் அசைவில்லாம லிருந்தும், பெண்களைத் தாய்மார்போல் நினைத்தும் இருந்து சிவப்பேற்றை யடைதற்குத் தகுந்ததான தவத்தை நான் எந்தக்காலத்தில் முடிப்பேன்? (எ-று) (௮)

கால்காட்டிக்கைகாட்டிக் கண்கள்முகங்காட்டி
மால்காட்டுமங்கையரை மறந்திருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) நான் இந்த உலகத்தி னிடமாகக் காலையும், கையையும், கண்களையும், முகத்தையும், பலவகையாகக் காட்டிப்பின் அவைகளால் மயக்கத்தைக் கொடாநின்ற பெண்களை மறந்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று)

அப்படி எனக்குப்பெண்கள் மறதிஉண்டாகுமானால் கண்களாரத் தரிசிக்கும் சிவபதவிகிடைக்கும் என்பது குறிப்பு. (௯)

பெண்ணினல்லாராசைப் பிரமைதனைவிட்டொழிந்து
கண்ணிரண்டுமூடிக் கலந்திருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் பெண்ணாசையை யறவேவிட்டு இரண்டு கண்களையும் மூடிச் சிவத்தோடிரண்டறக் கலத்தலாகிய அரிய தவத்தை யடைவது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௰)

வெட்டுண்டபுண்போல் விரிந்தவல்குற்பைதனிலே
தட்டுண்டுநிற்கை தவிர்வதுவுமெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் வெட்டுப்பட்ட புண்ணைப்போல் விரிந்திருக்கின்ற பெண்கள் அல்குல் என்கின்றபையில் தட்டுப்பட்டு விழுகின்ற செய்கையினின்று எந்தக்காலத்தில் நீங்குவேனோ? (எ-று)

ஆறாதபுண்ணி லழுந்திக்கிடவாமல்
தேறாதசிந்தைதனைத் தேற்றுவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) நான் எக்காலத்தும் ஆறாத புண்ணாகிய மாய்கையில் அழுந்தியிராமல், அதினின்றும் தேர்ச்சியடையாம லிருக்கிற என்னுடைய மனத்தை நான் எந்தக்காலத்தில் தேற்றுவேன்? (எ-று) (௰உ)

தந்தைதாய்மக்கள் சகோதரரும்பொய்யெனவே
சிந்தைதனிற்கண்டு திருக்கறுப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! நான் தகப்பன், தாய், பிள்ளைகள், கூடப்பிறந்தவர்கள் ஆகிய இவர்களெல்லாம் நமக்குத்துணையானவர்களல்லர் என்று மனத்திற்கொண்டு தெரிந்து சதா அவனுடையதிருவடிகளே துணையாவன வென்று நினைந்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௰௩)

மன்னுயிரைக்கொன்று வதைத்துண்டுழலாமல்
தன்னுயிர்போலெண்ணித் தவமுடிப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! நாம் பிறஜெந்துக்களைக் கொன்று தின்று அதினால் பாவமேலிட்டு வருந்தித் திரியாமல் அவ்வுயிர்களையும் நம்முயிர் போலாமென்று நினைத்துச் சிவபிரானைக் குறித்துத் தவஞ்செய்து முடிப்பது எந்தக்காலத்திலோ? அறியோம். (எ-று) (௰௪)

பாவியென்றேபேர்படைத்துப் பாழ்நரகில்வீழாமல்
ஆவிநின்றவந்தரத்தை யறிவதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) நான் இந்த உலகத்தில் பாவியென்கிற பேரைப்பெற்றுக் கொடிய நரகக்குழியில் வீழாதபடி உயிரிருக்கும் சூஸ்திரத்தை எந்தக் காலத்தில் தெரிந்துகொள்வேன்? (எ-று) (௰௫)

உளியிட்டகல்லு முருப்பிடித்தசெஞ்சாந்தும்
புளியிட்டசெம்புபோற் பொருளாவதெக்காலம்

(பொ-ரை) நான் உளியாற் செதுக்கிச் சுத்தப்படுத்திய கல்லைப் போலவும், ரூபமமைத்த சந்தனமரத்தைப்போலவும், புளியாற்சுத்திக் கப்பட்ட செம்பைப்போலவும் நிர்மலமடைந்து எந்தக்காலத்தில் புனிதனுவேன்? (எ-று) (௰௬)

வேடிக்கையுஞ்சொகுசு மெய்ப்பகட்டும்பொய்ப்பகட்டும்
வாடிக்கையெல்லா மறந்திருப்பதெக்காலம்

(பொ - ரை) மனமே! நான் எந்தக்காலத்தில் வேடிக்கையையும் சொகுசையும், பகட்டுகளையும், இன்னுமுள்ள என்னுடைய வழக்கங் களையும் மறந்து சும்மாவிருப்பேனோ? தெரியவில்லை. (எ-று) (௰௭)

பட்டுடையுமொப்பனையும் பாவனையுந்தீவினையும்
விட்டுவிட்டுன்பாதம் விரும்புவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் தரிக்கும் பட்டுவஸ்திரங்களையும் பாவனைகளையும், கொடியசெய்கைகளையும், அறவேவிட்டு உன்னுடைய திருவடிகளைச் சேர்வது எந்தக்காலத்தில்? (எ-று) (௰௮)

ஆமைவருமாட்கண் டைந்தடக்கஞ்செய்தாற்போல்
ஊமையுருக்கொண் டொடுங்குவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) சுவாமீ! ஆமையானது தனக்குச் சமீபமாக வருகின்ற மனுஷர்களைக்கண்டு தன்னுடைய கருவிகளை உள்ளேயடக்கிக் கொண் டதுபோல காணும் மௌனரூபத்தை யடைந்து ஒடுங்கி நிற்பது எந்தக் காலத்திலோ? அறியேன். (எ-று) (௰௯)

தண்டிகையுஞ்சாவடியுஞ் சாளிகையுமாளிகையுங்
கண்டுகளிக்குங் கருத்தொழிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! நாம் இதுவரைக்கும், பல்லாக்கு, சத்திரம், மாளிகைகள் முதலானவைகளைக கண்டு களித்திருக்கின்றோம். அந்தக் களிப்பை எந்தக்காலத்தில் ஒழியப்பெறுவோமோ? (எ-று)

அதைநாம் அறவே ஒழிப்போமானால் முத்தி நிலை கைகூடுமென்பது குறிப்பு. (உ0)

அத்தனிருப்பிடத்தை ஆராய்ந்துபார்த்துநிதஞ்
செத்தசவம்போற் றிரிவதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! நாம் தினந்தோறும் சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் இடத்தை ஆராய்ந்து பார்த்து மௌனிகளாக எந்தக் காலத்தில் திரிவோமோ? தெரியவில்லை. (எ-று) (உக)

ஒழிந்ததருமத்தினைவைத்துள்ளெலும்புவெள்ளெலும்பாய்க்
கழிந்தபிணம்போலிருந்து காண்பதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! பாவத்தினின்றும் நீங்கிய தருமத்தைச்செய்து உள்ளிருக்கின்ற என்புகள் வெள்ளெலும்பாய் மாறும்பிணம் போலத் திரிந்து வசிப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று)

செத்தசவம்போற் றிரியும்செய்கை எனக்குக் கிடைக்குமானால் மோக்ஷ சாதனம் கைகூடுமென்பதற்கு யாதொரு ஆசங்கையுமில்லை என்பது குறிப்பு. (உஉ)

அற்பசுகமறந்தே யறிவையறிவாலறிந்து
கொப்பத்தில்வீழ்ந்துகொண்டு கோளறுப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! நாம் சிறுசுகமாகிய இவ்வுலகவாழ்க்கையை மறந்து சிவபெருமானை நம்முடைய அறிவைக்கொண் டுணர்ந்து அஞ்ஞானத்தின் வலிமையை அடக்கி நிற்பது எந்தக்காலத்திலோ! தெரியாது. (எ-று) (உ௩)

கருப்படுத்தியென்னையமன் கைப்பிடித்துக்கொள்ளாமுன்
உருப்படுத்தியாள உடன்படுவதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! என்னைப்பிறப்பித்தபின் எமனானவன்கொண்டு போகாமுன் சிவரூபத்தையடைந்து அவனோடு ஐக்கியபதத்தை அடையுவது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (உச)

தூண்டுவிளக்கணையத் தொடர்ந்திருள்முன்சூழ்ந்தாற்போல்
மாண்டுபிறந்துவந்த வகைதெரிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சுவாமீ! விளக்கானது அணைந்தவுடன் இருளானது தொடர்ந்து சூழ்ந்துகொள்வதுபோல இறந்து இறந்து பிறந்து பிறந்து வந்தவழியை நான் எந்தக்காலத்தில் தெரிந்துகொள்வேன்? ()

தூண்டியினின்மீன்போற் சுழன்றுமனம்வாடாமல்
ஆரியனைத்தேடி யடிபணிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! தூண்டில்முள்ளில் அகப்பட்டு வருந்துகின்ற மீனைப்போல் மனம்வருந்தாமல் குருமூர்த்தியைத்தேடி அவருடைய திருவடிகளில் வணங்கி நமஸ்காரஞ்செய்வது எந்தக்காலத்திலோ? ()

எண்ணூறுகமிருந்து மெய்தாதவீடுபெற
வெண்ணீறுபூசி விளங்குவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! நாம் எண்ணூறு யுகங்களாக வீணாகவிருந்தாலும் கிடைக்காத மோக்ஷசாதனத்தை யடையும்பொருட்டு எந்தக்காலத்தில் திருநீற்றைத்தரித்து விளங்குவோமோ? (எ-று)

திருநீற்றைத்தரிப்பது மோக்ஷத்திற்கு ஒருவழியாதலால் இங்ஙனம் கூறினார். (உள)

அவிவேடம்பூண்டிங் கலைந்துதிரியாமற்
சிவவேடம்பூண்டு சிறந்திருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! வீணான வேஷங்களையெல்லாம் போட்டுக் கொண்டு இவ்விடத்தில் வீணே திரிந்து அலையாமல் சிவவேடம் தரித்துச் சிறப்புற்றிருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? அறியேன். (எ-று) (௨௮)

அண்டருக்காலஞ்சருந்தி அம்பலத்திலாடுசிவன்
தொண்டருக்குத்தொண்டனெனத்தொண்டுசெய்வதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! நாம்தேவர்கள் பிழைப்பதற்காகவே ஆலகால விஷத்தையுண்டு சிற்றம்பலத்தில் நடனஞ்செய்கின்றசிவபெருமானைத் துதிசெய்வது எந்தக்காலத்திலோ? அது தெரியவில்லை. (எ-று) (௨௯)

பன்றிவடிவெடுத்துப் பாரிடந்துமால்காணாக்
குன்றில்விளக்கொளியைக் கூறுவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! நாம் விஷ்ணுவானவர் பன்றிரூபந்தாங்கித் தேடியும் காணப்படாத தேஜோமயனான சிவபெருமானைத் துதிசெய்வது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று)

அவனைத் துதிசெய்வோமானால் நம்முடைய அல்லல் ஒழிந்து போம் என்பது குறிப்பு. (௩௰)

தித்திக்குந்தெள்ளமிர்தை சித்தாந்தத்துட்பொருளை
முத்திக்குவித்தை முதனினைப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! நாம் இனிப்பைத் தராநின்ற அமிர்தம், சித்தாந்தமதத்தில் தீர்மானப்பட்டுள்ள உட்கிடைப்பொருளும், மோக்ஷத்திற்குக் காரணமுமாகவுள்ள தலைவனை எந்தக்காலத்தில் துதிசெய்வோம்? (எ-று) (௩௧)

வேதாந்தவேதமெல்லாம் விட்டொழிந்தேநிஷ்டையிலே
ஏகாந்தமாக விருப்பதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! நாம் வாய்ஞானமாகிய வேதாந்தமுதலியவைகளை எடுத்துப் பேசுவதாகிய வீண்தொழிலைவிட்டு நிஷ்டா பரராய்த் தனியே யிருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? அறியோம். (எ-று) (௩௨)

மற்றிடத்தைத்தேடியென்றன் வாழ்நாளைப்போக்காமல்
உற்றிடத்தைத்தேடி யுறங்குவதுமெக்காலம்

(பொ - ரை) நான்வேறு வீணான இடங்களைத்தேடி என்னுடைய வாழ்நாளை வீணாகழித்துவிடாமல் சிவபெருமானிடத்தில் அறவே கலப்பதற்குக் காரணமாகவுள்ள இடத்தைத்தேடி அவ்விடத்தில் சிவ யோக நித்திரைசெய்வது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௩௩)

இன்றுளோர்நாளை யிருப்பதுவுபொய்யெனவே
மன்றுளோர்சொல்லும் வகையறிவதெக்காலம்

(பொ - ரை) கடவுளே! நான் இன்றைக்குயிரோடு இருக்கின்றவர்கள் நாளைக்கும் இருப்பது பொய்யாமென்று சபையிலுள்ள பெரியோர்கள் சொல்லும் வார்த்தையின் அநுபவத்தை எந்தக்காலத்தில் தெரிந்துகொள்வேன்? (எ-று) (௩௪)

கஞ்சாவபினியுடன் கள்ளுண்டுவாடாமற்
பஞ்சாவமிர்தம் பருகுவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) நான் கஞ்சா, அபினி, கள், இவைகளை அநுபவித்து அதினால் மனம் வருந்தாமல் யோகத்தின்கண் சந்திரமண்டலத்தி லிருந்து வாராநின்ற பஞ்சாமிர்தத்தைக் குடித்துச் சுகித்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௩௫)

செஞ்சலத்திலுற்பிரண்ட சென்மமோக்ஷம்பெறவே
சஞ்சலத்தைவிட்டுன் சரணடைவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் தாயின் கருப்பாசய ரக்தமானது இரண்டு எடுத்த ஜென்மத்தினின்றும் நீங்கி மோக்ஷத்தைப் பெறுவதன் பொருட்டு உன்னுடைய திருவடிகளில் எந்தக்காலத்தில் சேர்வேன்?

தும்பிக்கிரைதேடிக் கொடுப்பாரிடந்தோறும்
கம்பித்திரிவதை நீப்பதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) கடவுளே! நான் என்னுடைய வயிற்றினிமித்தம் ஆகாரம்தேடித் திரவியங்கொடுப்பவர்களைத் தேடித்தேடிப் போகும்தொழிலை நீக்குவது எந்தக்காலத்திலோ? அறியேன். (எ-று) (கூஎ)

ஆடுகின்றசூத்திரந்தா னறுமளவுமேதிரிந்து
போடுகின்றநாள்வருமுன் போற்றுவதுமெக்காலம்

(பொ - ரை) ஆடிக்கொண் டிராநின்ற இந்தத்தேகமானது தளரும்வரைக்கும் வீணேதிரிந்து இதுஇறக்குந்தறுவாயில் சிவபெருமானே! உன்னைத்துதிசெய்வது எந்தக்காலத்தில்? (எ-று) (கூஅ)

நவசூத்திரம்போட்டு நானலநீயென்றிருந்த
சிவசூத்திரத்தைத் தெரிந்தறிவதெக்காலம்

(பொ - ரை) ஒன்பது சூத்திரங்களையும் அவனிடத்தில் போட்டுப்பார்த்தவர்க்கு அப்பொருள் நானன்று, நீ என்று சொல்லும்படி வாராநின்ற சிவபெருமானுடைய சூஸ்திரத்தை நான் எந்தக்காலத்தில் அறிந்துகொள்வேனோ? (எ-று) (கூகூ)

மறந்துமலசலங்கள் மாயும்புழுக்கூட்டைவிட்டுக்
கரந்துனடியிணைக்கீழ்க் கலந்துநிற்பதெக்காலம்

(பொ - ரை) மலசலங்கள் மறந்தும் வெளிவந்து இறந்துபடும் இந்தத்தேகத்தைவிட்டு உன்னுடைய இரண்டுதிருவடிகளில் சேர்ந்திருக்கும் வாழ்வு எனக்கு எந்தக்காலத்தில் கிடைக்குமோ? (எ-று) (சo)

இம்மைதனிற்பாதகனா யிருவினைக்கீடாயெடுத்த
பொய்ம்மைதனைப்போட்டுன்னைப் போற்றிநிற்பதெக்காலம்

(பொ - ரை) இப்பிறப்பிற் பாவத்தை மிகவும்செய்து பாவியானமையால் இருவினைக்கீடாக எடுத்துள்ள என் தேகத்தை நீக்கி உன்னைத் துதிசெய்யும் கிரியை எந்தக்காலத்தில் எனக்குக்கிடைக்குமோ? தெரியவில்லை. (எ-று) (சக)

உப்பிட்டபாண்ட முடைந்துகருக்கொள்ளுமுன்னே
அப்பிட்டவேணியனுக் காட்படுவதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! நாம் நம்முடைய தேகமானது இறந்துபட்டு வேறோர் தேகத்தை யெடுப்பதற்கு வாரா முன்னரே, கங்கையைத் தரித்த சடாபாரத்தையுடைய சிவபெருமான் திருவடிகளுக்கு எந்தக் காலத்தில் அடிமைப் படுவோமோ? அதுதெரியவில்லை. (எ-று) (சூஉ)

சேலைவபுரிந்த சிவரூபகாட்சிகண்டு
பாவைதனைக்கழித்துப் பரமடைவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவதரிசனஞ்செய்து அவனுடைய மெய்ரூபத்தின் காட்சியை ஞானமார்க்கத்தாலறிந்து பெண்கள்மயக்கத்தை அறவேயொழித்து பரம்பொருளைச்சேர்வது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (சூங)

காண்டத்தைவாங்கிக் கருமேகமீண்டதுபோல்
பாண்டத்தைநீக்கிப் பரமடைவதெக்காலம்

(பொ - ரை) பெரியமேகமானது சமுத்திரத்திலுள்ள ஜலத்தைக் குடித்துத் திரும்பியதுபோல இந்தத் தூலதேகத்தைநீக்கி மேலான சிவபெருமானை நான் எந்தக்காலத்தில் அடைவேன்? (எ-று) (சூச)

சோற்றுத்துருத்திதனைச் சுமந்தலைந்துவாடாமல்
ஊற்றைச்சடம்போட் டுனையடைவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் என்றுஞ்சுமக்கப்பட்டுள்ள இந்தத் தேகத்தால் மனம்வருந்தாமல் இதை இங்ஙனேதள்ளிவிட்டு உன்னுடைய திருவடிகளை அடையப்பெறுவது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று)

நான் எந்தக்காலத்தில் தேகப்பற்றிலிருந்தும் நீங்குகின்றேனோ அப்பொழுதே உன்னுடைய திருவடிகளையடைந்தேன் என்பதுகுறிப்பு.

தொடக்கைச்சதமெனவே சுமந்தலைந்துவாடாமல்
உடக்கைதகழற்றி உனையறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) நான் எடுத்துள்ள இந்ததேகத்தையே நிலையுள்ளதென்று நினைத்து இந்த உலகத்தின்கண் வாழாமல் இதை நீக்கிச் சிவபெருமானே! உன்னை எந்தக்காலத்தில் அடையப்பெறுவேனோ? (எ-று)

எனக்கு அந்தக்காலம் வரும்போது நீயே முன்னின்று உன்னைக் கொடுத்தருளல்வேண்டும் என்பது குறிப்பு. (சக)

ஆசைவலைப்பாசத் தகப்பட்டுமாயாமல்
ஓசைமணித்தீபத்தி லொன்றிநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! நான் ஆசையென்கின்ற கொடிய பாசத்திற் சிக்கிக்கெடாதபடி நாத தத்துவத்தி லுண்டாம் தீபமாகிய சோதியில் கலந்து அதின்மயமாய் நிற்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (சஉ)

கூரறியநால்வேதங் கூப்பிட்டுங்காணாத
பாரரகசியத்தைப் பார்த்திருப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை) சொல்லுதற் கருமையான நான்குவேதங்களும் நெடு நாளாகக் கூப்பிட்டும் அவைகளால் காணப்படாத பெரிய இரகசியமாகிய பரம்பொருளை நான் எந்தக்காலத்திற்கண்டு ஆநந்தத்தையடைந்திருப்பேனோ? (எ-று) (சஙு)

புல்லாய்விலங்காய்ப் புழுவாய்நரவடிவா
யெல்லாப்பிறப்பி னிருளகல்வதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! நாம் புல்லாகவும், மிருகங்களாகவும், புழுவாகவும், நரர்களாகவும், பிறந்துபிறந்து இறக்கின்றோமேயொழிய அவற்றைத்தவிர்த்தோமில்லை ஆகையால் நாம் எந்தக்காலத்தில் அவைகளை நீக்கிக்கொள்வோமோ? (எ-று) (சச)

தக்கும்வகைக்கோர்பொருளும் சாராமலேநினைவில்
பக்குவம்வந்துன்னருளைப் பார்த்திருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! என்னுடைய மனத்தின்கண் மாயா சம்பந்தமான பொருள்கள் ஒன்றையும் நினைக்காவண்ணம் மலபரிபாக

காலம்வந்து உன்னுடைய திருவருளைத்தரிசித் திருப்பது எந்தக்காலத் திலோ? (எ-று) (௫௰)

புருவத்தலைவரொடும் புல்கியின்பங்கொள்வதற்குத்
தெரிவைப்பருவம்வந் திசைகுவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) நான் என்னுடைய புருவத்தின்கண் எழுந்தருளி யிருக்கும் தலைவருடன்கூடிச் சுகித்து ஆநந்தித்திருக்கும்படியாக அடியேனுக்குத்தெரிவையென்னும் பருவம் வந்துகூடுவது எந்தக்காலத்தில்? ()

தெரிவையுறும்பக்குவத்தின் சீராட்டெல்லாமறிந்து
குருவையறிந்தேநினைத்துக் கும்பிடுவதெக்காலம்

(பொ-ரை) மேலேசொன்ன தெரிவைப்பருவத்தின் சீராட்டுதலை யெல்லாமுணர்ந்து பின்னர் ஞானாசிரியனை ஆராய்ந் தறிந்து அவனை நமஸ்காரஞ்செய்து வணங்குவது எந்தக்காலத்தில்? (எ-று) (௫௨)

வட்டபடிக்குமாதருடன் வாழ்ந்தாலுமன்னுபுளி
யம்பழமுமோடும்போ லாவதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! நாம் வீண்லீலையைக்காட்டி நம்மைக்கெடுக்கின்ற பெண்களுடன் கூடிவாழ்ந்தாலும், புளியம்பழமும் அதின் ஓடும்போல் பற்றில்லாமல் வாழ்ந்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று)

அப்படி பற்றுதலில்லாமல் வாழ்ந்திருப்போமானால் அப்பொழுதே சிவப்பேற்றை யடைவதற்கு யாதொரு சந்தேகமுமில்லை என்பது குறிப்பு. (௫௩)

பற்றற்றுநீரிற் படர்ந்தவன்னம்பச்சிலைபோல்
சுற்றற்றுநீக்கிமனந் தூரநிற்பதெக்காலம

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! என்னுடைய மனமானது யாதொரு பொருளிலும் பற்றுவைப்பதையும் சுற்றத்தார்மேல் வாஞ்சையையும் அறவேயொழித்து வெளிப்பட்டு இருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (௫௪)

சல்லாபலீலையிலே தன்மனைவிசெய்சுகம்
சொல்லாரக்கண்டெனக்குச் சொல்வதினியெக்காலம்

(பொ-ள்) சிவபெருமானே! சரச சல்லாபத் துடன்செய்யும் மனைவியின் சுகத்தை நன்றாய்க்கண்டு எனக்கு என்மனம் அறிவிக்காமை போல உன்னுடைய சுகத்தை எக்காலத்தில் அறிவிக்கப்போகிறாய்? ()

மருவுமபம்புருடன் வருநேரங்காணாமல்
உருகுமனம்போலெனுள் முருகுவதுமெக்காலம்

(பொ-ள்) அந்நிய புருஷன்மேல் விருப்பம்வைத்தவள் அவன்வரா விட்டால் அவளுடைய மனம் எப்படி இளகுகின்றதோ அப்படியே நீவராவிட்டால் என் மனமும் இளகுவது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று)

தன்கணவன்தன்சுகத்திற் றன்மனம்வேறானதுபோல்
என்கருத்திலுன்பதத்தை யேற்றுவதுமெக்காலம்

(பொ-ள்) சிவபெருமானே! தன்னுடைய கணவனிடத்தில்சுகத்தை யனுபவிக்குங் காலத்தில் தன் எண்ணம்மாத்திரம் வேறாயிருப்பது போல என்னுடைய மனத்தின்கண் உன்னுடைய திருவடிகளை எந்தக் காலத்தில் சதா துதிக்கும்படியான பேறுகிடைக்குமோ? (எ-று) (ருஎ)

கூடிப்பிரிந்துவிட்ட கொம்பனையைக்காணாமல்
தேடித்தவிப்பவன்போல் சிந்தைவைப்பதெக்காலம்

(பொ-ள்) சிவபெருமானே! ஒரு பெண்ணோடு கூடியிருந்து சில காலஞ்சென்று அவளைக் காணாமையால் அவளைத் தேடிவாடுகின்ற வனைப்போல் என்னுடைய மனமும் உன்னைத்தேடி அவனுடைய குணம்போன்ற குணத்தைப் பெறுவது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று)

எவ்வனத்தின்ஸ்திரீமோகம் எப்படியுண்டப்படிபோல்
கவ்வனத்திலுன்னைக் கலந்திருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) ஒருவனுக்கு நல்ல யவ்வனத்தில் ஒருபெண்ணின்மேல் எவ்வளவுமோகம் உண்டாகுமோ அப்படிபோல சிரசின் ஸ்தானமாகிய சுழிமுனையில் எழுந்தருளியுள்ள உன்னைக் கலந்து உன்னோடு ஐக்கியப் பட்டிருப்பதான வாழ்வு எனக்கு எந்தக்காலத்தில் கைகூடுமோ?(எ-று)

கண்ணூலருவி கசிந்துமுத்துப்போலுதிரச்
சொன்னபரம்பொருளைத் தொகுத்தறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! இரண்டுகண்களிலும் வெண்மை பொருந்திய முத்தைப்போல ஆநந்தபாஷ்பமானது சிந்த மேலே வேதங்களால் சொல்லப்பட்டு வாராநின்ற மேலான சிவபெருமானை இப்படிப்பட்டவ னென்று ஆராய்ந்தறிவது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (சுய)

ஆகமிக்வுருக வள்புருகவென்புருகப்
போகவநுபூதி பொருந்துவதுமெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! என்னுடைய தேகமானது மிகவும் உருக, அதினால் எலும்பு உருகும்படியான அன்புபெருக சிவபோக வநுபூதியானது என்னைச்சேர்வது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று)

நான் எப்பொழுது சிவாநுபூதிச் செல்வனாவேன் என்பது கருத்து. (சுக)

நீரிற்குமிழிபோ னிலையற்றவாழ்வைவிட்டுன்
பேரிற்கருணைவெள்ளம் பெருக்கெடுப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சலத்திற்றோன்றிய முட்டைபோல் நிலையில்லாததாகிய இந்த உலகவாழ்வைவிட்டு சிவபெருமானே! உன்னுடைய திருநாம ஸ்மரணைசெய்து அதினால் கிருபாவெள்ளமானது என்னிடத்தில்பெருகக்காண்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (சுஉ)

அன்பையுருக்கி யறிவையதன்மேற்புகட்டித்
துன்பவலைப்பாசந் தொடக்கறுப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! என்னுடைய அன்பை உருகச்செய்து அதின்மேல் அறிவைச்சேர்த்து அதினால் துன்பத்தைக் கொடுப்ப தாகிய மாயாபந்தத்தின் தொடக்கை யறவே நீக்குவது எந்தக்காலத் திலோ? (எ-று)

அந்தக்காலத்தை நான் கிடைக்கப் பெறுவேனானால் என்னுடைய பாசம் நீங்கிப் புனிதனாவேன் என்பது குறிப்பு. (௬௩)

கருவின்விழியறிந்து கருத்தைச்செலுத்தாமல்
அருவிவிழிசொரிய அன்புவைப்பதெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! எனக்கு நேரிடும் ஜென்மத்தின் குறிப்பையறிந்து அந்தச்சென்மத்தை மறுபடியும் எடுக்கும்படியாக அறிவை அதின் வழியே விடாமல் கண்கள் ஆநந்த பாஷ்பஞ் சொரி யும்படி உன்னிடத்தில் நான் எந்தக்காலத்தில் அன்பைச் செலுத்து வேனோ? (எ-று) (௬௪)

தெளியத்தெளியத் தெளிந்தசிவானந்தத்தேன்
பொழியப்பொழியமனம் பூண்டிருப்பதெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! அறிவுமிகவும் தேர்ச்சியடையவும், சிவாநந்தம் என்கிற தேனானது மிகவும் பொழியவும் நான் அதினை அநுபவித்து உன்னுடையதிருவடிகளில் மனம் வைத்திருப்பது எந்தக் காலத்தில் கைகூடுமோ? (எ-று) (௬௫)

ஆதாரமூலத் தடியிற்கணபதியைப்
பாதாரவிந்தம் பணிந்துநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! மூலாதாரம் என்னும் இடத்தில் எழுந்தருளி யுள்ள விநாயக மூர்த்தியைத் தரிசித்து அவருடைய திருவடித்தாமரை களில் நமஸ்காரஞ் செய்து கொண்டிருக்கும் காரியம் எனக்கு எந்தக் காலத்தில் கைகூடுமோ? தெரியவில்லை. (எ-று) (௬௬)

மண்விளங்குந் தகுட்கேத்திரத்தில் விளங்கிருந்தவேதாவைக்
கண்விளங்கப்பார்த்துள்ளே கண்டிருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! அதின்மேல் பிருதிவியென்னும் இடத்தில் நாற்கோணத்தி னுள்ளே எழுந்தருளியிருக்கும் பிரமதேவனை உள்ளே கண்டுதெரிசித்து மனமகிழ்ந்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று)( )

அப்புப்பிறைநடுவே யமர்ந்திருந்தவிட்டுணுவை
அப்புக்குடுக்கையுள்ளே யுணர்ந்தறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! அதின்மேல் அப்புவென்னும் இடத்தில் மூன்றாம் பிறைபோன்ற சக்கரத்தின்கண் எழுந்தருளி யிராநின்றவிஷ்ணு மூர்த்தியைக் கண்டுதெரிசிப்பதற்கான காலம் எதுவோ? (எ-று) (௬௮)

மூன்றுவளையமிட்டு முளைத்தெழுந்தகோணத்தில்
தோன்றுமுருத்திரனைத் தொழுதுநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) மூன்று சிற்றுகளாகிய முக்கோணசக்கரமுள்ள அநாகதம் என்னும்இடத்தில் எழுந்தருளியிராநின்ற உருத்திரமூர்த்தியைக் கண்டு தரிசிப்பதற் கானகாலம் எதுவோ? (எ-று)

ஆனால் என்னுடைய ஆசாரிய சுவாமிகளின் கிருபையால் அந்தக் காலமும் எனக்குக்கைகூடும் என்பது குறிப்பு. (௬௯)

வாயுவறுகோணமதில் வாழுமகேச்சுரனைத்
தோயும்வகைகேட்கத் தொடங்குவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! விசுத்திஎன்னும் வாயுபூதஸ்தானமாகிய அறுகோணவீட்டில் எழுந்தருளி யிராநின்ற மகேச்சுரனைத் தரிசித்து அவனுடன் கலக்கும்வழியை ஆராய்ந்து தொடங்குவது எந்தக்காலத் திலோ? (எ-று) (௭௰)

வட்டவழிக்குள்ளே மருவுஞ்சதாசிவத்தைக்
கிட்டவழிதேடக் கிருபைசெய்வதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! வட்டமான கிற்றையுடைய ஆஞ்ஞையென்னும் இடத்தில் எழுந்தருளி யிராநின்ற சதாசிவமூர்த்தியைச் சேரும்படியாகச் சமீபவழியை விசாரிக்கும்பொருட்டு சிவபெருமானுனவர் நமக்கு எந்தக்காலத்தில் கிருபைசெய்வாரோ? (எ-று) (எஉ)

உச்சிக்கிடைநடுவே யோங்குகுருபதத்தை
நிச்சயித்துக்கொண்டிருந்து நேர்வதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! சிரசின் மத்தியில் சதாநந்தர்கூடி வாழுமிடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆசாரிய சுவாமிகளின் திருவடிகளைக் கண்டுதரிசித்து அவ்விடத்திலே எக்காலமும் அமர்ந்திருக்கும்படியான வாழ்வு எனக்கு எந்தக்காலத்தில் வருமோ? (எ-று) (எஉ)

பாருகிபார்மீதிற் பஞ்சவர்ணந்தானுகி
வேருகிநீமுளைத்த வித்தறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நீ பிருதிவியாகியும், அந்தப் பிருதிவியிலுண்டான பலவர்ணங்க ளாகியும், அவற்றிலிருந்தும் வேருகியும் அந்தந்த அவசரத்திற்குத் தகுந்த விதமாகத் தரிசனங்கொடுத்து அடியார்களை ஆண்டுகொண்டு வாராநின்ற பெருங்கருணைத் திறத்தை நான் எந்தக்காலத்தில் அறிவேனே? (எ-று) (எங)

கட்டறுக்கவொண்ணுக் கருவிகரணுதியெல்லாஞ்
சுட்டறுத்துநிட்டையிலே தூங்குவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் ஒன்றைவிட்டொன்றுகப்பிரிக்கக்கூடாத கருவி, கரணம் முதலியவைகளை யெல்லாம் அறவே நீக்கி சதாநிஷ்டையிலிருந்து அதினுல் பேரின்பசுகத்தை யநுபவிக்கும்படியான காலம் எதுவோ? (எ-று)

அந்தக்காலத்தை எனக்குச் சீக்கிரத்தில் கைகூட்டல் வேண்டும் என்பது இரக்கம். (எச)

கள்ளக்கருத்தையெல்லாங் கட்டோடுவேறறுத்தின்
றுள்ளக்கருத்தை யுணர்ந்திருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் என்னிடத்திலுள்ள திருட்டெண்ணங்களை யெல்லாம் அடியோடு வெட்டிக்களைந்து எறிந்துவிட்டு இவ்வுலகத்தின்கண் என்னுள்ளத்திலுள்ள அறிவின்குணத்தை யாராய்ந்தறிந்து கொண்டிருப்பது எந்தக் காலத்திலோ? (எ-று) (௭௫)

அட்டகாசஞ்செலுத்து மவத்தைச்சடலந்துடனே
பட்டபாடத்தனையும் பகுத்தறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! நான் பெருமை, டம்பம் முதலிய பலவகையான அட்டகாசங்களைச் செலுத்திக்கொண்டிருந்த இந்தத்தேகத்தோடு இதுவரைக்கும் கூடியிருந்து அடைந்த துன்பங்களை ஆராய்ந்துபார்ப்பது எந்தக்காலத்திலோ? அறியேன். (எ-று) (௭௬)

அறிவுக்கருவியுட னவத்தைபடும்பாட்டையெல்லாம்
பிறிவுடனிருத்திப் பெலப்படுவதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! நான் என்னுடைய அறிவென்று சொல்லப்படுகின்ற ஒரு கருவியோடு கூடியிருந்து அநுபவித்த துன்பங்களை யெல்லாம் வெவ்வேறாகப்பிரித்து ஓரிடத்திலேயிருக்கச்செய்து எந்தக்காலத்தில் சிவாநுபவத்தில் பலப்படுவேனோ? (எ-று) (௭௭)

பூதம்பொறிகரணம் போந்தவிந்துநாதமுமாய்
பேதம்பலவிதமும் பிரித்தறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! நான் அச்சிவபெருமானைத் தடத்த லக்ஷணமாகப் பூதம், பொறி, கரணம், விந்து, நாதம், ஆகிய இவைகளையெல்லாம் இதுவன்று; இதுவன்று என்று நிராகரித்து அறிந்துய்யும்படியானவழி எந்தக்காலத்தில் கைகூடுமோ? (எ-று) (௭௮)

தோன்றாசைமூன்றுந் தொடராவகையறுத்து
ஊன்றாசைவேரையடி யூடறுப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! எனக்கு இடை இடையே உண்டாகின்ற என்னை மறைக்கின்ற மூன்று ஆசைகளையும், மீண்டு மீண்டுவந்து தொடராதபடி அந்த ஆசைகளை வேரோடு வெட்டி யெறிபடுத்துஞ் செய்கை எனக்கு எந்தக்காலத்தில் கைகூடுமோ? (எ-று) (௭)

புன்சனனம்போற்றுமுன்னே புரிவட்டம்போகவினி
யென்சனனமீடேறு மென்றறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) இப்பொழுது எடுத்துள்ள இந்தச்ஜெனனத்தில் சிவபெரு மானைத் துதிசெய்யாத முன்னமே இந்தத்தேகமானது இறந்துபட்டு விட்டால் வேறெந்தச் ஜெனனத்தில் அந்தக்காரியம் கைகூடப்போகிறது என்று விசாரித் தறியும்படியான அளவு எனக்கு எந்தக்காலத்தில் கைகூடுமோ? தெரியவில்லை. (எ-று) (௮)

நட்டநடுவினின்று நற்றிரோதாயியருள்
விட்டவழிகாட்டிக் கிருபைசெய்வதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நடுவு நிலைமையாயிருந்து நல்ல திரோ தாயியானவள் எனக்கு உன்றுடைய திருவருளை யடையும் படியாகச் சமீப வழியைக்காட்டி அருள்செய்வது எந்தக்காலத்திலோ அறியேன்.

நானேநானென்றிருந்தேன் நடுவினிற்கட்டழி
தானேவெளிப்படுத்தித் தருவனென்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் நானேபிரமமென்று நினைத்திருந் தேன். அப்படியிருந்த என்னிடத்தில் ஒரு பெண்ணானவள் வெளிப் பட்டுவந்து, நீயேபிரம மாகமாட்டாய், அப்படிப் பிரமமானதை நான் காட்டுகின்றேன் ; நீ பார்ப்பாயாகவென்று எனக்கு அருள்செய்வது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௯)

அடர்ந்தமனக்காட்டை யஞ்செழுத்தாம்வாளாலே
தொடர்ந்துதொடர்ந்துவெட்டிச் சுடுவதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் என்னை நெருங்கிச் சூழ்ந்துள்ள மனமென்னும் காட்டை பஞ்சாட்சரம் என்னும் வாளாயுதந்திறல் பின்வாங்காமல் வெட்டியெறிந்து (ஞானமென்னும் தீயிட்டுக்கொளுந் தி- சிவமென்னும் பயிரிடுவது) எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௮௫)

ஐந்துபொறிவழிபோ யலைந்துமிந்தப்பாழ்மனதை
வெந்துவிழப்பார்த்து விழிப்பதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் ஐம்பொறிகள் போகும்வழியே போய் அலைந்து திரிந்தும் இந்தக்கொடிய மனத்தை அறவேயொடுக்கி யேகாந்தத்தில் கண் விழித்திருக்கும் காரியம் எனக்கு எந்தக்காலந் தில் கைகூடுமோ? (எ-று) (௮௬)

இனமாண்டுசேர்ந்திருந்தோ ரெல்லாருந்தான்மாண்டு
சினமாண்டுபோகவருள் சேர்ந்திருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! என்னை இனம் இனமாகச் சேர்ந் திருந்தவர்களெல்லாம் ஒடுங்கி, அவர்கள் ஒடுங்கினமையால் என்னுடைய கோபமும் நீங்கி நான் தனியே யிருக்கும்படி எனக்கு எந்தக்காலத்தில் திருவருள் பாலிப்பாயோ? (எ-று)

இனமாண்டு சேர்ந்திருந்தோர் என்றது தத்துவங்களை. (௮௭)

அமையாமனதமையு மானந்தவீடுகண்டால்
இமையாமனோக்கி யிருப்பதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! எக்காலத்தும் ஒருவழிப்படாத என்னுடைய மனமானது சுகத்தைத்தராநின்ற மோக்ஷவீட்டைக் கண் டால் அதிலிருந்தும் அந்தவீட்டின் இலட்சணத்தை கண்ணிமையாமற் பார்த்திருக்கும் வாழ்வு எனக்கு எந்தக்காலத்தில் கைகூடுமோ? (எ-று)

கூண்டுவிட்டேங்கிவெகுமெள்ளக் கொட்டாவிகொண்டாற்போல்
மாண்டுவிடுமுன்னே நான் மாண்டிருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! தேகத்தைவிட்டு ஏங்கியிருக்கின்ற பிராணனது ரொம்பவும் மெள்ளக் கொட்டாவி விட்டதுபோல், நான் என்னுடைய தேகத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டு வெளியே போகுமுன்னமே சிவசமாதியிலடைவது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (அ௭)

ஊனிறைந்தகாய முயிரிறந்துபோகுமுன்னம்
நானிறந்துபோகவினி நான்வருவதெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! இந்தத்தேகத்திலுள்ள உயிரானது வெளிப்பட்டுப் போகாமுன்னமே, நான் சிவானந்தப்போகத்தில் மூழ்கி யிறப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (அ௮)

கெட்டுவிடுமாந்தர் கெர்வித்தங்கள்பேசிவந்து
சுட்டுவிடுமுன்னென்னைச் சுட்டிருப்பதெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! அனேககாலங்களிருந்து கெடுகின்ற உலகமனிதர்கள் மிக்க ஆங்காரவார்த்தைகளைப் பேசிக்கொண்டுவந்து என்னைச் சுடுமுன்னமே நானே என்னைச் சுட்டுக் கொள்ளும்படியான அருள் எனக்கு எந்தக்காலத்தில் வரப்பண்ணுவையோ? (எ-று)(அ௯)

தோலேணிவைத்தேறித் தூரநடந்தெய்க்காமல்
நாலேணிவைத்தேறி நோக்குவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! தோலேணியாகிய இந்தத்தேகத்தைக் கொண்டு வெகுதூரமான வழியெல்லாம் நடந்து அதினால் வாடாமல் கலைகளால் உன்னை யுணர்ந்து சதா தரிசித்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௯0)

வாயோடுகண்மூடி மயக்கமுற்றுநில்லாமல்
தாயோடுகண்கூடித் தரிசிப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் வாயையும், கண்களையும் மூடி உலகத்தொடர்ச்சியிற் சிக்கில்லாமல் திருவருட்சத்தியோடு கலந்து அவளைச் சதாகூடிச் சுகித்திருக்கும்படி நீ எந்தக்காலத்தில் கிருபைசெய்வாயோ? (எ-று) (கக)

அவனியெலாநடந்து காலோய்ந்துபோகாமல்
வாசிதனிலேறி வருவதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் இந்த உலகமெல்லாம் நடந்து அதினால் காலோய்ந்து போகாதபடி வாசிமார்க்கத்தால் மேலேறி உன்னுடைய திருவடிகளில் எந்தக்காலத்தில் வந்து சேருவேனோ? (எ-று)

ஒளிபடருங்குண்டலியை யுன்னியுணர்வாலெழுப்பிச்
சுழிமுனையின்றாள்திறந்து தூண்டுவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் நாதமாத்திரையாய் விளங்காநின்ற குண்டலிசத்தியை நினைந்து அச்சத்தியை என்னுடையசுய அறிவால் எழுப்பி அவளால் சுழிமுனையிற் சென்று அங்குள்ள கதவைத் திறந்து தேஜோமயமாகிய உன்னை அடைவது எந்தக்காலத்திலோ?

இடைபிங்கலைநடுவே யியங்குஞ்சுழிமுனையில்
நடையறவேநின்று சலிப்பறுப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் இடைகலை, பிங்கலைகளுக்கு நடுவே நின்றுவிளங்கும் சுழிமுனையினூடுபோய் என்னுடைய மயக்கத்தை அறுப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (கச)

மூலநெருப்பைவிட்டு மூட்டிநிலாமண்டபத்தில்
பாலையிறக்கியுண்டு பசியொழிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் மூலாதாரத்திலுள்ள நெருப்பைக் கொண்டு சந்திரமண்டலம் வரைக்கும்போய் அந்தமண்டலத்தி லிருந்

னும் இறக்கும் அமிர்தத்தைக் குடித்து பசியைநீக்கிக்கொள்வதெந்தக் காலத்திலோ? (எ-று) (கசு)

ஆகவெளிக்குள்ளே யடங்காப்புரவிசெல்ல
ஏகவெளியி லிருப்பதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! தேகத்தின் கண்ணுள்ள அகத்தாகாயத் தில்வாசிக்குதிரையானது போகும்படி நான் என்றும் ஒரேதன்மையா னசிதாகாயத்தில் கூடியிருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று)

பஞ்சரித்துப்பேசும் பலகலைக்கெட்டாப்பொருளில்
சஞ்சரித்துவாழ்ந்து தவம்பெறுவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! பலவகையான நியாயத்தோடு பேசா நின்ற பலசாஸ்திரங்களுக்கும் எட்டாத உன்னுடைய சர்வவியாபகத் தில் வாசஞ்செய்து வாழ்வதற்கான தவத்தைச் செய்யப்பெறுவது எந் தக்காலத்திலோ? (எ-று) (கஎ)

மலமுஞ்சலமுமற்று மாயையற்றுமானமற்று
நலமுங்குலமுமற்று நானிருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! மலம், சலம், மாயை, மானம், நன்மை, ஜாதி இவைகளை யறவேயொழித்து சிவானந்தப்பேற்றில் எக் காலத்தில் அமர்ந்திருப்பேனோ? (எ-று) (கஅ)

ஓடாமலோடி யுலகைவலம்வந்துசுற்றித்
தேடாமலென்னிடமாத் தெரிசிப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான்உலகத்தை வலமாகப் பலமுறை சுற்றி உன்னைத் தேடாதபடி என்னிடத்திலேயே தெரிசிக்கும்படியான வாழ்வு எனக்கு எந்தக்காலத்தில் வருமோ? (எ-று) (ககூ)

அஞ்ஞானம்விட்டே யருண்ஞானத்தெல்லைதொட்டு
மெய்ஞ்ஞானவீடுபெற்று வெளிப்படுவதெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! நான் என்னுடைய அஞ்ஞானத்தை நீக்கி மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெற்று மோக்ஷசாதனத்தை யடைந்து வெளிப்படுவது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௧00)

வெல்லுமட்டும்பார்த்து வெகுளியெலாம் விட்டகன்று
செல்லுமட்டுஞ்சிந்தை செலுத்துவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே என்னுடைய கோபங்களை நான் வெற்றி கொள்ளும் வரைக்கும் பார்த்திருந்து அதை வெற்றிகொண்டு ஒழித்து என்மனத்தை உன்னுடைய திருவடிகளில் செல்லுகின்ற வரைக்கும் செலுத்திச் சுகமடைந்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௧0௧)

மேலாம்பதந்தேடி மெய்ப்பொருளையுள்ளிருத்தி
நாலாம்பதந்தேடி நான்பெறுவதெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! நான் மேலாகிய மோக்ஷபதவியை விரும்பிஉண்மைப்பொருளான உன்னை மனத்திலிருக்கச்செய்து நான்காவது பதமாகிய ஞானத்தை எந்தக்காலத்தில் அடைவேனோ? (எ-று)

எண்ணாததூரமெல்லா மெண்ணியெண்ணிப்பாராமல்
கண்ணாடிக்குள்ளொளிபோற் கண்டறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் உன்னைக்காணும்படி நினைப்பதற் கருமையான மார்க்கங்களை யெல்லாம் நினைத்து நினைத்துப்பாராமல், கண்ணாடிக்குள்ளே ஒளியைக்காணு மாறுபோல், உன்னை எனக் குள்ளே கண்டுணர்வது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௧0௨)

என்னையறிந்துகொண்டே னெங்கோமானோடிருக்கும்
தன்மையறிந்து சமைந்திருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் என்னுடைய தன்மையை இப்படிப்பட்டதாகுமென்று உணர்ந்து கொண்டேன். பின்னர் எம்

பெருமானாகிய உன்னோடு கலந்திருக்கும் தன்மையை உணர்ந்து, அங்ஙனமே ஐக்கியமாயிருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று)

நான் தன்னையறிந்தேன் ஆனால் தலைவனையறிந்து இருக்க முயல்கின்றேன் என்பது குறிப்பு. தன்னையறிவது - பசுவிலக்கணம், தலைவனையறிவது - பதியிலக்கணம். (௧௱௪)

ஆறாதாரங்கடந்த வானந்தப்பேரொளியை
பேறாகக்கண்டுநான் பெற்றிருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! ஆறு ஆதாரங்களையும் கடந்து விளங்கா நின்ற பரம்பொருளாகிய உன்னை நான் அடைதற்குரிய பேறாகக்கொண்டு உன்னில் கலந்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௧௱௫)

ஆணவமாயந்தா லழிந்துடலம்போகாமுன்
காணரிதலாலின்பமற்றுக் கண்டறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் என்னுடைய அகங்காரமாகிய மாய்கையால் தேகம் இறந்துபடாமுன்னரே சர்வ பரிபூரணனாகிய உன்னைக் கண்டுணர்வது எந்தக் காலத்திலோ? (எ-று) (௧௱௬)

மும்மலமுஞ்சேர்ந்து முளைத்தெழுந்தகாயமிதை
நிர்மலமாய்க்கண்டுவினை நீங்கிருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மூன்றுமலங்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்ததினால் உண்டான இக்காயத்தைப் பரிசுத்தமாக்கி என்னுடைய தீவினைகளை எந்தக்காலத்தில் நீக்கிக் கொள்ளுவேனோ? (எ-று) (௧௱௭)

முன்னைவினைகெடவே மூன்றுவகைக்காட்சியினால்
உன்னைவெளிப்படுத்தி யுறுவதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! என்னுடைய பூர்வ வினையானது கெட அதினின்றும் நீங்கி திரிவிதமான காட்சியினால் உன்னைநேராகக்கண்டு உன்னுடன் கலந்திருப்பது இனி எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௧௱௮

கண்ணிநெறிபாய்ந்ததுவுங் கருத்தறிந்துகொண்டதுவும்
விண்ணிலொளிகண்டதுவும் வெளிப்படுவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் கண்ணினிடமாக ஒளியானது பரவியிருப்பதையும், என்னுடைய கருத்து பலவகையான விஷயங்களையுந்தெரிந்துகொண்டதையும், ஆகாயத்தினிடமாகத் தேஜோமயத்தைக்கண்டதையும் தெரிந்துகொள்வது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று))
அவைகளையெல்லாம் நான் அறிந்து கொள்வேனானால் ஞான முதிர்ச்சியாயிற்றென்பது எனக்கு விளங்கும் என்றபடி. (க0௯)

கனவுகண்டாற்போலெனக்குக் காட்டிமறைந்தேயிருந்த
நினைவைப்பரவெளிமேல் நிறுத்துவதுமெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! நான் கனவுகண்டு அதை உடனே மறந்துவிடுந் தன்மைபோல எனக்கு என் எண்ணமானது பலவகைப்பட்ட பொருள்களையுங் காட்டிக் காட்டி மறைத்துக்கொண்டே யிருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட எண்ணத்தை உன்னுடைய திருவடிகளில் வைப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (கக0)

ஆரென்றுகேட்டதுவு மறிவுவந்துகண்டதுவும்
பாரென்றுசொன்னதுவும் பகுத்தறிவதெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! என்னுடைய குருசுவாமியானவர் எழுந்தருளிவந்துஎன்னை நீயார்என்றுகேட்டதையும், அந்தக்கேள்விக்கு அறிவேவெளிப்பட்டுவந்து நான்தான், என்றுசொன்னதையும், இதைப் பார்த்துக் கொள்வாயாக என்று உபதேசித்ததையும் நான் விசாரித்தறிந்து கொள்வது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (ககக)

நினைக்குநினைவுதொறும் நிறைந்தபரிபூரணத்தை
முனைக்குமேற்கண்டுகண்ணில் முளைத்தெழுப்பதெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! நான் எண்ணும் எண்ணங்களிலெல்லாம் வியாபித்திருக்கின்ற பரிபூரணனாகிய உன்னைச் சுழிமுனையென்

னும் இடர்நீக்கு மேற்பட்ட ஞானக்கண்ணுல் காணப்பெறுவது இனி எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௧௧௨)

முப்பாழும்பாழாய் முதற்பாழுஞ்சூனியமாய்
அப்பாழும்பாழா யன்புசெய்வதெக்காலம்

(பொ-ள்) சிவபெருமானே! மூன்றுபாழ்களும் பாழாகவும், அதற்கு முற்பட்டிருந்த முதற்பாழும் வெறும்பாழாகவும், அந்தவெறும்பாழும் பாழாகவும், அதன்பின்னிருந்து நான் உன்னிடத்தில் அன்பைச் செலுத்தும்படியானகாலம் எதுவோ? (எ-று) (௧௧௩)

சீரென்றெழுந்த தெளிந்துநின்றவான்பொருளை
சீரென்றுகண்டு நிலைபெறுவதெக்காலம்

(பொ-ள்) சிவபெருமானே! சீர்என்னும் ஒருநாதத்துடன் வெளிப்பட்டுவந்த மேலான பொருளாகிய உன்னை மங்கள குணத்ததென்று தெரிந்து நாளும் உன்னிடத்திலேயே நிலைத்திருக்கும்படியான வாழ்வு எனக்கு எந்தக்காலத்தில் கைகூடுமோ? (எ-று) (௧௧௪)

வவ்வெழுத்துமவ்வெழுத்தும் வாளாகுஞ்சிவ்வெழுத்தும்
அவ்வெழுத்தினுள்ளே யடங்கிநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ள்) சிவபெருமானே! வகாரம் என்னும் பீஜாட்சரமும், மகாரமென்னும் பீஜாட்சரமும் அஞ்ஞானத்தைக் களைதற்குரிய வாளாகும். ஆகையால் சிகாரமென்னும் பீஜாட்சரமும் முன்சொன்ன அந்த இரண்டு எழுத்துக்களின் முன்னடங்கி நின்றால் எந்தக்குணமாமோ, அந்தக்குணத்தை நான் எந்தக்காலத்தில் பெறுவேனோ? (எ-று)

வகாரமும், மகாரமும், சிகாரமும் சேருங்குணம் என்பது - சிவம் என்னுங்குணம். அந்தக் குணத்தை நான் எப்பொழுது பெறுவேன் என்பார் இங்ஙனங்கூறினர். (௧௧௫)

எழுத்தெல்லாமாண்டிறந்தே யேகாரப்பின்றதிலே
அழுத்தியமாத்திரையைத் தன்புகொள்வதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் எழுந்துக்களெல்லாம் தங்கள் ஏதத்தொனியைத் தாராமல் ஒடுங்கிப்போகின்ற தனிமையான இடத்திலே என்மனத்தைவைத்து அன்பைச் செலுத்துவது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (ககசு)

அருவாகியுருவாகி ஆதியந்தமாகிநின்ற
குருவாகிவந்தெனையாட் கொண்டருள்வதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நீயே அரூபமாகவும், ரூபமாகவும், ஆதியாகவும், அந்தமாகவுமுள்ள ஆசாரிய சுவாமியாய் எழுந்தருளிவந்து என்னை அடிமைகொள்வது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (ககஎ)

நானென்றறிந்தவனை நானறியாக்காலமெல்லாந்
தானென்றுநீயிருந்த தனுவறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! எல்லாவிடத்திலும் நான் நான் என்று முன்னிட்டுவந்து அவைகளையெல்லாம் அறிந்த உன்னை நான் தெரிந்து கொள்ளாத காலமெல்லாம் போக இனியேனும் நீ முன்னின்று சர்வ விஷயங்களிலும் வியாபிக்கின்றாய் என்பதை எந்தக்காலத்தில் அறிந்து கொள்வேனோ? (எ-று) (ககஅ)

என்மயமாய்க்கண்டதெல்லா மெண்ணியெண்ணிப்பார்த்தபின்பு
தன்மயமாக்கொண்டதிலே சார்ந்துநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் பாசஞானத்தால் என்மயமாகவே கண்ட எல்லாப் பொருள்களையும் அறவே விசாரித்துப் பார்த்தபோது எல்லாம் உன்மயமாயின. ஆகையால் நானும் உன்மயமாகவே கலந்திருக்கும்படி எனக்கு எந்தக்காலத்தில் உன்னுடைய திருவருள்கிடைக்குமோ? (எ-று) (ககக)

ஒளியிலொளியா யுருப்பிறந்தவாறதுபோல்
வெளியில்வெளியான விதமறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! சோதியினிடத்தில் சோதியான உருவொன்று காணப்பட்டதுபோல சிதாகாயமாகிய வெளியிலே வேறோர் வெளியும் கலந்திருந்த தன்மையை நான் எந்தக்காலத்தில் அறிவேனோ? (எ-று) (கஉ0)

ஒளியிட்டமெய்ப்பொருளை யுள்வழியிலேயடைந்து
வெளியிட்டுச்சாத்திவைத்து வீடுறுவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! தேஜோமயனான உன்னை அகத்தின்கண் சேர்ந்து சிதாகாயவழியாக எழுந்தருளப்பண்ணி நமஸ்காரம் செய்து அதினால் நான் எந்தக்காலத்தில் மோக்ஷவீட்டை அடைவேனோ? (எ-று) (கஉக)

காந்தம்வலித்திரும்பைக் கரத்திழுத்துக்கொண்டதுபோல்
பாய்ந்துபிடித்திழுத்துன் பதத்தில்வைப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! காந்தமென்னும் ஒரு லோகமானது இரும்பைப் பிடித்திழுத்துத் தன்னோடு சேர்த்திக் கொள்வதுபோல உன்னுடைய திருவடிகளில் என்னுடைய மனத்தைப் பிடித்திழுத்து வைத்து உன் திருவருட்பேற்றை அடைவது எந்தக்காலத்திலோ?

பித்தாயங்கொண்டு பிரணவத்தையூடறுத்துச்
செத்தாரைப்போலே திரிவதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! பிரணவமென்னும் பீஜாட்சரத்தைக் கொண்டு இறந்து பட்டவர்களைப்போல் பித்தங்கொண்டு திரியும்வாழ்வு எந்தக்காலத்தில் கைகூடுமோ? (எ-று) (கஉங)

ஒழித்தகருத்தினைவைத் துள்ளொளும்புவெள்ளொளும்பாய்
விழித்துமினைப்போலிருந்து காண்பதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் சற்றும் ஓரிடத்தில் நிலைபெறாத எண்ணத்தைக் கொண்டு மனமுருகி இறந்தபிணம் போலிருந்து உன்னுடைய திருவடிகளை எந்தக்காலத்தில் தரிசிப்பேனோ? (எ-று)

கழிந்தபிணம்போல் என்றது மௌனமாயிருத்தலை. (கஉச)

ஆதிகபிலர்சொன்ன வாகமத்தின்சொற்படியே
சாதிவகையில்லாமற் சஞ்சரிப்பதெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! பூர்வத்தில் கபிலர்சொல்லியருளிய உண்மை நூலின்படியேசாதிபேத முதலியவற்றை நீக்கி எல்லாமொன்றாகக்கொண்டு வாசஞ்செய்யும் நெறி எனக்கு எந்தக்காலத்தில் வரப்பண்ணுவையோ? (எ-று) (கஉரு)

சூதுங்களவுந் தொடராவினையுஞ்சுட்டக்காற்
றூதுந்துருத்தியைப்போட் டுனையடைவதெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! சூது, களவு, இருவினைகள் இவைகளை அறவே சுட்டொழித்து அவைகளின் காரியமாகிய தேகத்தையும் தள்ளிப்போட்டு உன்னுடைய திருவடிகளை எந்தக்காலத்தில் அடைவேனோ? (எ-று) (கஉசு)

ஆசைவலைப்பாசத் தகப்பட்டுமாயாமல்
ஓசைமணிதீபத்தி லொன்றிநிற்பதெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! நான் ஆசையாகிய பாசவலையிலகப்பட்டு வீணேசாகாமல் நாதத்தைத்தாராநின்ற அழகிய தேஜோமயத்தில் கலந்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (கஉஎ)

கல்லாய்மரமாய் கயலாய்ப்பறவைகளாய்
புல்லாய்ப்பிறந்தஜென்மம் போதுமென்பதெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! நான் இதுவரைக்கும் எடுத்தெடுத்து இளைத்த கல், மரம், கயல், பட்சிகள், புல், ஆகிய இந்தச்ஜெந்மங்களை

வெல்லாம் போதுமானவை யென்றுசொல்லி அவைகளை நீக்கிக்கொள் வது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (க0அ)

தத்துப்பகைக்கோர்பொருளுஞ் சாராமலேதனியில்
பக்குவமாயுன்னருளைப் பார்த்திருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! எனக்கென்று ஒருபொருளையும் மனத் தில் வையாமல் திருவருட் பக்குவத்தைத் துணையாகக்கொண்டு உன் னுடைய கருணையைத் தரிசித்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (க0கூ)

நாரோடிசைந்து சுழன்றதத்துவத்தை
வேரோடிசைந்து விளங்குவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! மிகவும் குற்றத்துடன் விளங்கிக் காரி யங்கள்செய்து கொண்டிருந்த தத்துவங்களை வேரோடுகளைந்து பரிசுத் தனாய் காணப்படுவது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (கக0)

பாதகடுமாறிப் பயந்தெழுந்தசித்திரத்தை
ஏகநடுமூலத் திருத்துவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! இப்படியும், அப்படியும், பலவிதங்க ளாக மாற்றி வருந்தாமல் (அநேகமென்னும்) நடுப்பக்கத்திலிருந்த அட்சரத்தைமாற்றி அதினால் அங்கு உண்டான சித்திரமாகிய சோதி யைத் தனிமையான நடுமூலத்தில் சேர்த்துவைத்து உன்னுடைய திரு வருளைப்பெறுவது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (ககக)

ஓரின்பங்காட்டி முயர்ஞானவீதிசென்று
பேரின்பவீடுகண்டு பெற்றிருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் என்னுந்தற்கரிய ஒரு சத்துருத் தாராயின்ற ஞானம் என்னும் தெருவழியாகப்போய் அங்கேபேரின்ப மாகிய மோக்ஷத்தைப்பார்த்து அதைப்பெற்று அவ்விடத்தில் நானி ருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (ககஉ)

காரணமாய்வந்தெனைக் கருத்திலுரைத்ததெல்லாம்
பூரணமாகக்கண்டு புகழ்ந்திருப்பதெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! நீயே காரணகுருவாகத் திருமேனி தாங்கி எழுந்தருளிவந்து எனக்குத் திருவாய் மலர்ந்தருளிய விஷயங்களையெல்லாம், முழுமையும் ஆராய்ந்தறிந்து சிறப்பித்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (கஙங)

ஆயுங்கலைகளெல்லா மாராய்ந்துபார்த்ததற்பின்
நீயன்றுமில்லை நிசங்காண்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! உன்னை ஆராய்ந்து பார்க்கின்ற சாஸ்திரங்களையெல்லாம் நான் ஆராய்ந்து பார்த்ததற்பின்னர் நீயென்று தனிப்பொருள் முன்னிலையாக வந்து நில்லாத உண்மையை நான் எந்தக் காலத்தில் பார்ப்பேனோ? (எ-று)

முன்னர் கலைஞானமும், பின்னர் சிவஞானமுமாகையால், 'ஆயுங் கலைகளெல்லா மாராய்ந்து பார்த்ததற்பின், நீயென்று நில்லை நிசங் காண்பது' என்றார். (கஙச)

குறியாகக்கொண்டு குலமளித்தநாயகனைப்
பிரியாமற்சேர்ந்து பிறப்பறுப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! என்னை ஒரு இலக்காகவைத்து எனக்குச் சிவமென்னும் குலத்தைப் பாலித்தருளிய என்னுடைய தலைவனாகிய உன்னை என்றும் பிரியாதபடி கலந்து என்னுடைய ஜென்மத்தை நீக்கிக்கொள்வது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (கஙரு)

மத்தமிக்குநின்ற மருளாளர்போலே
சித்தமிரித்துநின்னருளைப் பெற்றிருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! மயக்கத்தைப்பெற்று மருளாட்டமாடுவதுபோல நான் சிலிர்த்துக்கொண்டு உன்னுடைய திருவருளைப் பெற்று களித்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (கஙசா)

சாவாமற்செத்திருந்து சற்குருவின்பொன்னடிக்கீழ்
வேவாமல்வெந்திருக்க வேண்டுவதுமெக்காலம்

(பொ-ள்)சிவபெருமானே! நான் சாவாமற் செத்திருக்கவும், நல்ல ஞானாசிரியனுடைய திருவடிகளின் கீழேயிருந்து வேகாமல் வெந்திருக்கவும் எந்தக்காலத்தில் உன்னைவேண்டுவேனோ? (எ-று)

சாவாமற் சாவதும் வேகாமல் வேகுவதும் மௌனநிலையென் றறிக

என்னையறியாம லிருந்தாட்டுஞ்சூத்திரனைத்
தன்னையறிந்து தவம்பெறுவதெக்காலம்

(பொ - ள்) சிவபெருமானே! நான் என்னையறியாதபடி எனக்குள்ளேயே யிருந்து என்னை ஆட்டுகின்ற சூத்திரதாரியாகிய உன்னுடைய சுபாவகுணத்தை உள்ளபடியே யுணர்ந்து உன்னைநோக்கி எந்தக்காலத்தில் தவஞ்செய்வேனோ? (எ-று) (கருஅ)

உள்ளமறியா தொளித்திருந்தநாயகனைக்
கள்ளமனந்தெளிந்து காண்பதினியெக்காலம்

(பொ-ள்) சிவபெருமானே! என்னுடைய மனத்திற்குத் தெரியாத வண்ணமே எனக்குள் ஒளித்துக்கொண்டிருந்த தலைவனாகிய உன்னை என் வஞ்சக மனந்தெளிந்து தரிசிக்குங்காலம் எதுவோ? (எ-று)

வாசித்துங்காணாமல் வாய்விட்டும்பேசாமல்
பூசித்துந்தோன்றாப் பொருள்காண்பதெக்காலம்

(பொ-ள்)சிவபெருமானே! நான் வாசிமார்க்கத்திற்பழகி இரேசக, பூரக,கும்பகங்களைச் செய்தும் காணாமலும், வாயைத்திறந்துபேசாமல பூசைசெய்ததினால் வெளிப்படாமலுமிருக்கின்ற உன்னை எந்தக்காலத்தில் எந்தவழியாகக்காண்பேனோ? (எ-று)

இத்தனை மார்க்கங்களாலும் காணப்படாத உன்னை இனி எந்தக் காலத்தில் காணப்பெறுவேன் என்பது குறிப்பு. (கருக)

பன்னிரண்டுகோற்புரவி பாய்ந்துசெல்லடங்கட்டாமல்
பின்னிரண்டுசங்கிலிக்குட் பிணைப்பதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! பன்னிரண்டங்குலம் வெளிப்பட்டுக் கெட்டுப்போகின்ற வாசியை அப்படி வெளிப்படுத்தாமல் உள்ளடக்கிப்பின் இரண்டு சங்கிலிகளாகிய இடைகலை, பிங்கலையாற் கட்டிச் சேர்ப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று)

இது பிராணாயாமத்தின் விஷயத்தைக் கூறுகின்றது. (காக)

நாட்டுக்காலிரண்டும்விட்டு நடுவுக்காலூடேபோய்
ஆட்டுக்காலிரண்டினுள்ளே யமர்ந்திருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! இரண்டு கால்களாகிய இரேசகபூரகங்களையொழித்து நடுவே ஒருகாலாகிய கும்பகத்திற்போய் அங்கே சுழிமுனையின்கண் உன்னுடைய நடனஞ்செய்கின்ற இரண்டு திருவடிகளில் அமர்ந்திருக்கும் வாழ்வை எனக்கு எந்தக்காலத்தில் திருவருள் செய்வாயோ? (எ-று) (கசஉ)

பாற்பசுவையோட்டி பதியில்வந்துசேராட்டி
காற்பசுயோட்டியதிற் கட்டிவைப்பதெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! நான் பாசத்தாற்கட்டியிருக்கும் பசுஞானத்தை யொழித்து பதிஞானத்தை யடைந்து அங்கே வாசியென்கிற ஒரு பசுவினையோட்டி முன்சொன்ன ஞானத்தை எந்தக் காலத்தில் நிறுத்திவைப்பேனோ? தெரியவில்லை. (எ-று) (கசா)

பலவிடத்தேமனதைப் பாயவிட்டும்பாராமல்
நிலவரையினூடேபோய் நேர்ப்படுவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் என்னுடைய மனத்தைப் பலவிடத்திலும் செல்லவிடாமல் திருநிலையின் மார்க்கமாகச் சென்று

போகசாதனஞ்செய்து உன்னை எந்தக்காலத்தில் அடையேனோ? அதை நீயே எனக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும். (எ-று) (கசகூ)

காமக்கடல்கடந்து கரையேறிப்போவதற்கே
ஓமக்கனல்வளர்த்தி யுள்ளிருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் எனக்கிருக்கும் காமக்கடலைக் கடந்து சிவமென்னும் கரையேறிப் போவதற்கு ஓமக்கனலை உள்ளேயே வளர்த்தி உன்னுடைய திருவடிகளி லிருக்கும் வாழ்வு எந்தக் காலத்தில் கைகூடுமோ? (எ-று) (கரு௦)

உதயச்சுடர்மூன்று முள்வீட்டிலேகொளுத்தி
இதயத்திருநடன மினிக்காண்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! உதயமாகின்ற, ஆகவநீயம், தக்ஷி ணாக்கினியம், காருகபத்தியம், என்னும் மூன்று நெருப்புக்களையும், உன்வீட்டிலேயே வளர்த்திச் சிதாகாயத்தி னிடத்தில் நீ ஆடுகின்ற நடனத்தை நான் எந்தக்காலத்தில் காண்பேனோ? (எ-று) (கருக)

வேதாந்தவேதமெல்லாம் விட்டேறியேகடந்து
நாதாந்தமூல நடுவிருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் வேதாந்தங்களையெல்லாம் நிராகரித்து அவைகளைத் தாண்டிவந்து நாதத்தின் அந்தத்தில் விளங்காநின்ற மூலப்பொருளில் கலந்திருக்கும்படி திருவருளையடைவது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (கருஉ)

பட்டமற்றுக்காற்றிற் பறந்தோடுஞ்சூத்திரம்போல்
விட்டுவெளியாக விரவிப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! காற்றின்மூலமாக ஆகாயத்தில் பறக்கும் காற்றாடியைப்போல எல்லாவற்றையும் விட்டு வெளிப்பட்டு

[illegible]த்திரியும் சந்யாசம் எனக்கு எந்தக்காலத்தில் கொடுத்தருளுவாயோ? (எ-று) (கசஅ)

அட்டாங்கயோகமதற் கப்பாலுக்கப்பாலாய்
கிட்டாப்பொருளதனைக் கிட்டுவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! எட்டுவகையான யோகமார்க்கங்களுக்கும் அதீதப்பட்டு அன்பில்லார்களால் அறியப்படாத பொருளாகிய உன்னைநான் எந்தக்காலத்தில் அடையப்பெறுவேனோ? (எ-று)(கசகூ)

ஒட்டாமலொட்டிநிற்கு முடலுமுயிரும்பிரித்தே
எட்டாப்பழம்பறிக்க வேணிவைப்பதெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! பற்றில்லாதபடி பற்றியிருக்கின்ற தேகத்தையும், தேகியையும் வேறுவேறாகப்பிரித்து எட்டாதபழமாகிய உன்னிடத்தில் ஏறிவருவதற்காக ஞானம் என்னும் ஏணியை நான் எந்தக்காலத்தில் வைப்பேனோ? (எ-று) (கருO)

பாசத்தைநீக்கிப் பசுவைப்பதியில்விட்டு
நேசத்துடனே நினைந்திருப்பதெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! நான் என்னுடைய பாசபந்தங்களை அறவேயொழித்துப் பசுவாகிய என்னைப் பதியாகிய உன்னிடத்திலிருக்கச்செய்து மனத்தின்கண் உன்திருவடிகளில் வாஞ்சைவைத்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (கருக)

ஆசாரநேய வனுட்டானமுமறந்து
பேசாமெய்ஞ்ஞானநிலை பெற்றிருப்பதெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! நான் ஆசாரம், விருப்பம், அநுட்டானம் இவைகளைநீக்கி, எந்தக்காலத்தும் பேசாத மௌனமாகிய மெய்ஞ்ஞானநிலையை எந்தக்காலத்தில் அடைந்திருப்பேனோ? (எ-று)

பல்லாயிரங்கோடிப் பகிரண்டமும்படைப்பே
அல்லாதுவேறில்லையென் றறிவதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் பல்லாயிரங்கோடிக் கணக்கின வாகிய பகிரண்டங்களெல்லாம் ஒருவனால் சிருஷ்டிக்கப் பட்டனவே யல்லாமல் வேறுவிதமாய் உண்டானவை யல்லவென்று எந்தக்காலத் தில் அறிந்துகொள்வேனோ? (எ-று)

நான் அதை அறிந்துகொள்வேனானால் என்றும் நித்திய மூர்த்தி யாகிய உன்னைக்கணநேரமும் விடமாட்டேன் என்பது குறிப்பு.

ஆதிமுதலாகிநின்ற அரியென்றவட்சரத்தை
ஓதியறிந்துள்ளே யுணர்வதினியெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! எல்லாவற்றிற்கும் முதன்மையாய் நின்றுவிளங்கும் அரியென்றுசொல்லும் எழுத்தைத்துதித்து அதின் பொருளையுணர்ந்து மானத்தின்கண் சிந்தித்திருப்பது எந்தக்காலத் திலோ? (எ-று) (க௱௬)

சாத்திரத்தைச்சுட்டிச் சதுர்மறையைப்பொய்யாக்கிச்
சூத்திரத்தைக்கண்டு துயரறுப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் சாத்திரத்தையும் நான்குவேதங் களையும், பார்த்துப்பார்த்து அவைகளைப் பொய்ப்படுத்தி அவைகளின் சூத்திர தாரியாகிய உன்னைக்கண்டு என்னுடைய துன்பத்தை நீக்கிக் கொள்வது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (க௱௭)

அல்லும்பகலுமென்ற னறிவையறிவாலறிந்து
சொல்லுமுறைமறந்து தூங்குவதுமெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! நான் இரவும், பகலுமாக என்னு டைய அறிவை அந்த அறிவினாலேயே அறிந்துசொல்லும், சொல்லின்

பொருளும் மறந்து சுகாநந்தத் தூக்கத்தில் எந்தக்காலத்தில் அமர்வேனோ? (எ-று) (௧௫௬)

இரங்குஞ்சராசரத்தி லெள்ளுமெண்ணெயும்போல்
முயங்குமந்தவேத முடிவறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் வாசஞ்செய்கின்ற சரம், அசரம் என்னும் இரண்டனுள்ளும் எள்ளில் எண்ணெயைப்போலக் கலந்து விளையாடுகின்ற வேதமுடிவில் நடிக்கின்றவனாகிய உன்னை எந்தக்காலத்தில் உணர்ந்து கொள்வேனோ? (எ-று) (௧௫௭)

ஊனாகியூனி லுயிராகியெவ்வுலகுந்
தானாகிநின்ற தரிப்பரிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! சரீரமாகவும், அதினுள்ளிருக்கின்ற சரீரியாகவும், எந்தவுலகமும் தானேயாகவும் நீ விளையாடுகின்றதை எந்தக்காலத்தில் நான் ஆராய்ந்தறிந்து கொள்வேனோ? (எ-று) ()

என்னைவிட்டுநீங்கா மலென்னிடத்தினீயிருக்க
உன்னைவிட்டுநீங்கா தொருப்படுவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நீ என்னைவிட்டு நீங்காதிருக்கவும், நான் உன்னைவிட்டு நீங்காதொன்றுபட்டும் இருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று)

அந்தவாழ்வு எனக்குக் கிடைக்குமானால் பெரிய சிவப்பேற்றை அடைந்தவனானேன் என்பது குறிப்பு. (௧௫௯)

இன்னதென்றுசொல்லவொண்ணா
வெல்லைபெற்றவான்பொருளைச்
சொன்னதென்றநானறிந்து
சொல்வதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! இப்படிப்பட்டதென்று சொல்லுதற்குக் கூடாத அளவு சொல்லப்படாத பெரும்பொருளாகிய உன்னை ஆசிரிய மூர்த்தியால் உபதேசிக்கப்பட்ட பொருளாமென்று அறிந்து சொல்வது இனி எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (க௯௦)

மனதையொருவில்லாக்கி வான்பொறியைநாணாக்கி
எனதறிவையம்பாக்கி யெய்வதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் என்னுடைய மனத்தை ஒருவில்லாக்கியும், பெரிய ஐம்பொறிகளையும், நாணாக்கியும், என்னுடைய அறிவை அம்பாக்கியும் அஞ்ஞானமென்னும் பகையின்மேல் நான் எந்தக்காலத்தில் பிரயோகிப்பேனோ? (எ-று) (க௯க)

என்னையிருக்கவெய்தே யென்பதியையீடழித்து
உன்னைவெளியில்வைத்தே யொளித்துநிற்பதெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! நான் என்னை அடங்கும்படிசெய்து என்னுடைய இடத்தைக்கெடுத்த உன்னையும் அவ்விடத்தினின்றும் வெளிப்படுத்தி நான் ஒளிந்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) ()

கடத்துகின்றதோணிதனைக் கரைகள்முத்தி விட்டாற்போல்
நடத்துகின்றசித்திரத்தை நானறிவதெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! [illegible] நடத்தப்படுகின்ற தோணியை மூங்கில்கள் எறிந்துவிட்டது போலப் பகிரங்கமாக எல்லாவற்றையும் நடத்துகின்ற விநோதத்தின் சிறப்பைநான் எந்தக்காலத்தில் உணர்ந்துகொள்வேனோ? (எ-று) (க௯௩)

நின்றநிலைபேராம னினைவிலொன்றுசாராமல்
சென்றநிலைமுத்தியென்று சேர்ந்தறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நானிருக்கும் நிலையினின்றும் பேராமலும், மனத்தில் ஒருபொருளையும் [illegible]

[illegible]யே பேசுகைமாருமென்று நினைந்து நவ்விடத்திற்போ[illegible] அ[illegible]ன்மையை நான் எந்தக்காலத்தில் அறிவேனோ? (எ-று) (கசஎ)

பொன்னும்வெள்ளியும்பூண் பொற்பதத்தையுள்ளமைத்து
மின்னொளிவெளியே விட்டடைப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! பொன்னையும், வெள்ளியையும், அணிகின்ற அழகிய திருவடிகளை மனத்தில்வைத்து தேஜோமயமாகிய உன்னை வெளிப்படுத்தி என்னை அவ்விடத்திலிட்டு அடைத்துவைப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (கசஅ)

கூட்டிலடைப்பட்டபுழு குளவியுருக்கொண்டதுபோல்
வீட்டிலடைப்பட்டருளை வேண்டுவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! கூண்டிலே அடைக்கப்பட்டிருந்த புழுவானது குளவியின்ருபத்தைப் பெற்றவாறுபோல் நான் மோக்ஷவீட்டிலடைக்கப்பட்டு உன்னுடைய திருவருளை எந்தக்காலத்தில் விரும்புவேனோ? (எ-று) (கசகூ)

கடலிலொளித்திருந்த கனலெழுந்துவந்தாற்போல்
உடலிலொளித்தசிவ மொளிசெய்வதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! சமுத்திரத்தில் மறைந்திருக்கும் படவாமுகாக்கினியானது வெளிப்பட்டு வந்தாற்போல என்னுடைய தேகத்தின் கண்ணே மறைந்திருக்கின்றவனான நீ வெளிப்பட்டு எனக்கு அருள்செய்வது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (கரு௦)

அருணப்பிரகாச மண்டமெங்கும்போர்த்ததுபோல்
அருளைத்திருவடியிற் கலந்துநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! சூரியனுடைய பிரகாசமானது உலகமெங்கும் பரவியிருப்பதுபோல உன்னுடைய திருவடிகளில் நான் எந்தக்காலத்தில் கலந்திருப்பேனோ? (எ-று) (கருக)

பொன்னிற்பலவிதமாய் பூஷணமுண்டானதுபோல்
உன்னிற்பிறந்துன்னி லொடுங்குவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! பொன்னென்னும் ஒருலோகத்திலிரு ந்து பலவகையான ஆபரணங்கள் உண்டாவதுபோல உன்னிட த்திலேபிறந்து மீண்டும் உன்னிடத்திலே அடங்கும்படியானவாழ்வு எ னக்கு எந்தக்காலத்தில் கைகூடுமோ? (எ-று) (கூஅ)

நாயிற்கடைப்பிறப்பாம் நான்பிறந்ததுன்பமற
வேயிற்கனலொளிபோல் விளங்குவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நாயைப்பார்க்கிலும் இழிவாக நான் பிறந்திருக்கும் இத்துன்பம் நீங்கும்பொருட்டு நீ தேஜோமயமாகி எ னக்கு எதிரேதோன்றுவது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (கூ௯)

சூரியகாந்திவெளி சூழ்ந்துபஞ்சைசுட்டதுபோல்
ஆரியன்றோற்றத் தருள்பெறுவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! சூரியனுடைய சுடரானது வெளிப் பட்டுப் பஞ்சைக்கொளுத்துவதுபோல குருசுவாமியினுடைய பார்வை யால் உன்னுடைய திருவருளைப்பெறுவது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று)

இரும்பிற்கனன்மூட்டி யின்னுருபோயவ்வுருவாய்க்
கரும்பிற்சுவைரசத்தைக் கண்டறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! இரும்பினிடத்தில் தீயைமூட்டினன் பழையவுருவம்போய் அந்த அக்கினிசொரூபத்தில் வேறு ரூபத்தைக் காட்டுவது போல வேறுரூபத்தைப்பெற்று கரும்பின்ரசம் இனிப்பதுபோல் இனி மேல் மெய்ப்பொருளாகிய உன்னை நான் எந்தக்காலத்தில் அறிந்திடு வேனோ? (எ-று) (கூ

கருக்கொண்டமுட்டையதைக் கடலாமைதானினைக்க
உருக்கொண்டவாறதுபோ லுன்னையடைவதெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! கடலாமையானது தான் கரையி விட்ட முட்டையை மீண்டுமொருகால் நினைக்க அம்முட்டையினின் றும் ரூபமுண்டாயதுபோல் நானும் உன்னையடைந்து உனது சங்கற் பத்தால் உன்னுடைய அருள்மயமாவது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று)()

வீடுவிட்டுப்பாய்ந்து வெளியில்வருவார்போல்
கூடுவிட்டுப்பாயுங் குறிப்பறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! பரகாயபிரவேசம் செய்ய உணர்ந்து கொண்ட பெரியவர்களைப்போல் நானும் எனக்குள்ள கூண்டாகிய இந்தத்தேகத்தைவிட்டு வெளிப்பட்டுப் போகுங்காலத்தின் குறிப்பை எந்தக்காலத்தில் அறிந்து கொள்வேனோ? (எ-று) (கஎச)

கடைந்தவெண்ணெய்மோரிற் கலவாதவாறதுபோல்
உடைந்துதமியே னுனைக்காண்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! முன்னர் ஒன்றாகவிருந்தாலும் அதைக் கடைந்தெடுத்து விட்டபிறகு இந்தவெண்ணெயானது மோரில் கலக் காத தன்மையைப்போல உன்னைவிட்டுப் பிரிந்துவிட்ட நானும் மறு படியும் உன்னை எந்தக்காலத்தில் காண்பேனோ? (எ-று) (கஎரு)

இருளைவெளிவிழுங்கி யேகவுருக்கொண்டாற்போல்
அருளைவிழுங்குமிரு ளகன்றுநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! இருட்டை ஆகாயமானது தன்னுள் ளடக்கி ஒரேவெளியாய் நின்றதுபோல திருவருளைக் காட்டாமல் மறைக்கின்ற அஞ்ஞானத்தை நான் எந்தக்காலத்தில் நீங்கியிருப் பேனோ? (எ-று) (கஎசா)

மின்னெழுந்துமின்னொடுங்கி விண்ணிலுறைந்தாற்போல்
[illegible]நின்றதென்னுள்ளே யானறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! ஆகாயத்திலே மின்னல் தோன்றி அந்த மின்னலானது தோன்றின இடத்திலேயே ஒடுங்கிப் போனதுபோல எனக்குள்ளே யிருக்கின்ற தலைவனாகிய உன்னை நான் அறிந்துகொள்வது எக்காலத்திலோ? (எ-று) (கஎஉ)

கண்டபுனற்குடத்திற் கதிரொளிகள்பாய்ந்தாற்போல்
கொண்டசொரூபமதைக் கூறறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! ஒரிடத்தில் வைத்துள்ள நீர்க்குடத்தில் சூரியனுடைய ஒளிவியாபித்ததுபோல எங்கும் வியாபகமாய் நின்ற உன்னுடைய சொரூபத்தைப்பற்றி நான் துதிசெய்ய அறிந்து கொள்வது எக்காலத்திலோ? (எ-று) (கஎங)

உருகின்றபொன்னணிந்தாற் பொன்சுடக்குமோவுடலைக்
கருகின்றவென்கருத்திற் கண்டறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! அணியத்தக்க பொன்னை பொன்னு பணிகளுக்கே அணிந்தால் அவை சுடப்படுமோ? இல்லை ஆகையால் எரிக்கும் என்னுடைய கருத்தைக்கொண்டு உன்னைக் கண்டுணர்வது எக்காலத்திலோ? (எ-று) (கஎச)

செம்பிற்களிம்புபோற் சிவத்தைமறைக்குமிக
வெம்பிநின்றமும்மலத்தை வேறுசெய்வதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! செம்பிலுள்ள களிம்பைப்போல உன்னுடைய சொரூபத்தை வெளிப்படுத்தாமல் மறைத்திருக்கின்ற ஆணவம், கன்மம், மாயைகளென்னும் மூன்றுமலங்களையும் அறுத்தொழிப்பது எக்காலத்திலோ? (எ-று) (கஎரு)

ஆவியுங்காயமும்போ லாக்கைநின்றதத்துவத்தைப்
பாவியுமித்தானைப் பற்றிநிற்பதெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! உடலும் உயிரும்போல் என்னுள் கலந் திருக்கின்ற உன்னைப்பாவியாகிய நான் நன்ருபாராய்ந்துசிந்தனை செய்யும்படியானவாழ்வு எனக்கு எந்தக்காலத்தில்கைகூடுமோ?(எ-று)

ஊமைகணுக்கண் டுரைக்கறியாவின்பமதை
நாமறிந்துகொள்வதற்கு நாள்வருவதெக்காலம்

(பொ-ரை)சிவபெருமானே! ஒரு ஊமையானவன்கனுக்கண்டு அவன் கண்டதைச்சொல்[illegible]கையறியாமைபோல நம்மாலும் சொல்லுதற் கருமையான சுகத்தை நாம் தெரிந்து கொள்வதற்குப்பரிபாகம் எந்தக் காலத்தில் வருமோ? (எ-று) (கஅ௨)

சாகாசிவனடியைத் தப்பாதாரெப்போதும்
பாரேவுடலகன்று போவரென்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! எக்காலத்திலும் அழிதலில்லாத சிவ பெருமானுடைய திருவடிகளிற் சதா மனத்தை வைத்துள்ள ஞானி கள் என்றும் தம்மைவிட்டு நீங்காத தேகத்தைவிட்டும் நீங்கிப்போவர் என்று சொல்லும் அறிவு எனக்கு எந்தக்காலத்தில் உதயமாகுமோ?

நிட்டைதனைவிட்டு நினைவறிவுதப்பவிட்டு
வெட்டவெளியில் விரவிநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் நிஷ்டை, நினைப்பு, உணர்ச்சி இவைகளை அறவே விட்டொழித்து மேலான சிதாகாசத்தில் கூடி யிருக்கும்படியான வாழ்வு எனக்கு எந்தக்காலத்தில் கைகூடுமோ? ()

வெட்டவெளிதன்னில் விளைந்தவெம்பாசத்தை
திட்டமுடன்கண்டு தெளிவதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் எனக்கு ஒரு ஆதாரமுமில்லா மல் வந்துசேர்ந்த பந்தத்தை அறியவேண்டிய மார்க்கத்தா லறிந்து அது வந்தவிதத்தை எந்தக்காலத்தில் கண்டுபிடிப்பேனோ? (எ-று) ()

எங்கும்பரவடிவா யென்வடிவுநின்வடிவாய்க்
கங்குல்பகலின்றியுனைக் கண்டிருப்பதெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! நான் சர்வம் சிவமயமாகவும், என்
னுடையரூபம் உன்னுடையரூபமாகவும் இராப்பகலில்லாமல் உன்னை
கண்டு தரிசிப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (க...)

உண்டதுவுமாதருடன் கூடிச்சேர்ந்தின்பமுங்
கண்டதுவுநீயெனவே கண்டுகொள்வதெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! நான் புசித்ததும், பெண்களுடன்
கூடிச்சுகித்ததும் உன்னுடைய செய்கைகளேயென்று ஞான உணர்
ச்சியினால் எந்தக்காலத்தில் உணர்ந்துகொள்வேனோ? (எ-று) (கஎ)

ஈமென்றுகேட்டதுவு மென்னுள்ளேநின்றதுவும்
ஓமென்றுசொன்னதுவு முற்றறிவதெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! என்னுடைய ஆசாரிய மூர்த்தி
யானவர், (ஈம்) என்றுசொல்லப்படும் மந்திராட்சரத்தால் என்னைக்
கேட்டதையும், பின்னர் என்னுள்ளே யிருந்ததையும், அதன்பின்னர்
(ஓம்) என்று உபதேசித்ததையும் நான் எக்காலத்தில் அறிந்துகொள்
வேனோ? (எ-று) (கஅ)

சத்தம்பிறந்தவிடந் தன்மயமாய்நின்றவிடஞ்
சித்தம்பிறந்தவிடந் தேர்ந்தறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் சத்தம்பிறந்ததாகவும், எல்லா
தன்மயமாயானதாகவும், மனம் உதித்ததாகவும், இருக்கின்ற இட
த்தை நான் எக்காலத்தில் விசாரித்தறிவேனோ? (எ-று) (க...)

போக்குவரவும் புறம்புள்ளுமாகிநின்றும்
தாக்குமொருபொருளைச் சந்திப்பதெக்காலம்